

Az Európai Unió Hivatalos Lapja

L 381

Magyar nyelvű kiadás

Jogszabályok

47. évfolyam

2004. december 28.

Tartalom

I Kötelezően közzéteendő jogi aktusok

- ★ A Tanács 2004/2243/EK rendelete (2004. december 22.) az egyes mezőgazdasági és ipari termékekre vonatkozóan autonóm közösségi vámkontingensek megnyitásáról és kezeléséről szóló 2505/96/EK tanácsi rendelet módosításáról 1
- ★ A Bizottság 2244/2004/EK rendelete (2004. december 23.) egyes, Romániából származó feldolgozott mezőgazdasági termékeknek az Európai Közösségbe történő behozatalára vonatkozó 2005. évi vámkontingensek megnyitásáról 8
- ★ A Bizottság 2245/2004/EK rendelete (2004. december 27.) a polgári és kereskedelmi ügyekben a joghatóságról, valamint a határozatok elismeréséről és végrehajtásáról szóló 44/2001/EK tanácsi rendelet I., II., III., és IV. mellékletének módosításáról 10
- ★ A Bizottság 2246/2004/EK rendelete (2004. december 27.) az 1555/96/EK rendeletnek a körtére, a citromra, az almára és a cukkinire vonatkozó kiegészítő importvámok küszöbszintjei tekintetében történő módosításáról 12
- ★ A Bizottság 2247/2004/EK rendelete (2004. december 27.) a marha- és borjúhúságzatban egyes rendeletek, valamint a juh- és kecskehúságzatban a 3882/90/EGK rendelet hatályon kívül helyezéséről 14
- ★ A Bizottság 2248/2004/EK rendelete (2004. december 27.) a Thaiföldről származó maniókára vonatkozó 2005. évi közösségi vámkontingens megnyitásáról és kezeléséről 16
- ★ A Bizottság 2249/2004/EK rendelete (2004. december 27.) a Cseh Köztársaság, Észtország, Ciprus, Lettország, Litvánia, Magyarország, Málta, Lengyelország, Szlovénia és Szlovákia Európai Unióhoz történő csatlakozása következtében a friss gyümölcs- és zöldségpiaci termelői szervezetekre vonatkozó átmeneti intézkedések megállapításáról szóló 686/2004/EK rendelet módosításáról 23

Ár: 18 EUR

(folytatás a túloldalon)

HU

Azok a jogi aktusok, amelyeknek a címe normál szedéssel jelenik meg, a mezőgazdasági ügyek napi intézésére vonatkoznak, és rendszerint csak korlátozott ideig maradnak hatályban.

Valamennyi más jogszabály címét vastagon szedik, és előtte csillag szerepel.

★ A Bizottság 2250/2004/EK rendelete (2004. december 27.) a Bizottságnak benyújtott ajánlatok és közlemények határidejének tekintetében a 429/90/EGK, a 2571/97/EK, a 174/1999/EK, a 2771/1999/EK, a 2799/1999/EK, a 214/2001/EK, az 580/2004/EK, az 581/2004/EK és az 582/2004/EK rendeletek módosításáról	25
---	----

A Bizottság 2251/2004/EK rendelete (2004. december 27.) a gabonaágazatban 2004. december 28-tól alkalmazandó behozatali vámok módosításáról	29
---	----

II Jogi aktusok, amelyek közzététele nem kötelező

Tanács

2004/903/EK:

★ A Tanács határozata (2004. november 29.) az Európai Közösség és a San Marino Köztársaság közötti, a megtakarításokból származó kamatjövedelem adóztatásáról szóló 2003/48/EK tanácsi irányelvben meghatározott szabályokkal egyenértékű rendelkezések megállapításáról szóló megállapodás és az ahhoz kapcsolódó szándéknyilatkozat aláírásáról	32
---	----

Megállapodás az Európai Közösség és a San Marino Köztársaság között, a megtakarításokból származó kamatjövedelem adóztatásáról szóló 2003/48/EK tanácsi irányelvben meghatározott szabályokkal egyenértékű rendelkezések megállapításáról	33
---	----

Szándéknyilatkozat	45
--------------------------	----

2004/904/EK:

★ A Tanács határozata (2004. december 2.) a 2005–2010. közötti időszakra az Európai Menekültügyi Alap létrehozásáról	52
--	----

Bizottság

2004/905/EK:

★ A Bizottság határozata (2004. december 14.) a 2001/95/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv 5. cikk (3) bekezdésével összhangban a gyártók és a forgalmazók által a fogyasztókra nézve veszélyes termékekről a tagállamok illetékes hatóságai felé tett értesítésre vonatkozó iránymutatások megállapításáról (az értesítés a B(2004) 4772. számú dokumentummal történt) ⁽¹⁾	63
---	----

2004/906/EK:

★ A Bizottság határozata (2004. december 23.) a vezető munkaügyi felügyeleti tisztviselők bizottsága tagjainak adott hivatali időre történő kinevezéséről	78
---	----

2004/907/EK:

★ A Bizottság határozata (2004. december 27.) az egészségügyi és növény-egészségügyi intézkedéseknek az állatokkal, állati termékekkel, növényekkel, növényi termékekkel és egyéb árucikkkel folytatott kereskedelemre, illetve az állatjólétre való alkalmazásáról szóló, az EK és Chile között kötött megállapodás keretében az állatjólétről szóló nemzetközi szeminárium szervezéséhez nyújtott közösségi pénzügyi hozzájárulásról	80
--	----

⁽¹⁾ EGT vonatkozású szöveg

- ★ **A Bizottság határozata (2004. december 23.) a bulgáriai Newcastle-betegség (baromfipestis) elleni védekezési intézkedésekről** (az értesítés a B(2004) 5650. számú dokumentummal történt) ⁽¹⁾ ... 82

Az Európai Unióról szóló szerződés V. címe alapján elfogadott jogi aktusok

- ★ **A Tanács 2004/909/KKBP együttes fellépése (2004. november 26.) egy lehetséges európai uniós integrált rendőri, jogállami és polgári igazgatási misszió Irakba küldése céljából felállított szakértői csoport létrehozásáról** 84

I

(Kötelezően közzéteendő jogi aktusok)

A TANÁCS 2004/2243/EK RENDELETE

(2004. december 22.)

az egyes mezőgazdasági és ipari termékekre vonatkozóan autonóm közösségi vámkontingensek megnyitásáról és kezeléséről szóló 2505/96/EK tanácsi rendelet módosításáról

AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre, és különösen annak 26. cikkére,

tekintettel a Bizottság javaslatára,

mivel:

- (1) A Tanács 1996. december 20-án elfogadta az egyes mezőgazdasági és ipari termékekre vonatkozóan autonóm közösségi vámkontingensek megnyitásáról és kezeléséről szóló 2505/96/EK rendeletet⁽¹⁾. A Közösség ellátási szükségleteit a szóban forgó termékek tekintetében a lehető legkedvezőbb feltételek mellett kell biztosítani. Ennek érdekében megfelelő mennyiségekre vonatkozóan csökkentett vámtételű vagy vámmentes új közösségi vámkontingenseket kell nyitni, és egyes már fennálló vámkontingensek érvényességi idejét meg kell hosszabbítani anélkül, hogy ez a szóban forgó termékek piacán zavart keltene.
- (2) Egyes közösségi vámkontingensek kontingensmennyisége a folyó kontingensidőszakban nem elégséges a közösségi ipar szükségleteinek kielégítéséhez, ezért kontingensmennyiségeket 2005. január 1-i hatállyal meg kell emelni.
- (3) A Közösségnek már nem érdeke, hogy 2005-ben továbbra is közösségi vámkontingenseket nyújtson bizonyos olyan termékekre, amelyekre 2004-ben felfüggesztették a vámot. Ezeket a termékeket tehát a 2505/96/EK rendelet I. mellékletében szereplő táblázatból törölni kell.
- (4) A számos módosításra figyelemmel az egyértelműség érdekében a 2505/96/EK rendelet I. mellékletének helyébe teljes egészében új szövegnek kell lépnie.
- (5) Tekintettel e rendelet gazdasági jelentőségére, az Európai Unióról szóló szerződéshez, illetve az Európai Közösségeket létrehozó szerződésekhez csatolt, a nemzeti parlamenteknek az Európai Unióban betöltött szerepéről szóló jegyzőkönyv I. 3. pontjában meghatározott sürgősséget kell alapul venni.

- (6) A 2505/96/EK rendeletet ezért ennek megfelelően módosítani kell,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk

A 2505/96/EK rendelet I. mellékletének helyébe e rendelet mellékletének szövege lép.

2. cikk

A 2505/96/EK rendelet I. melléklete a 2005. január 1-től június 30-ig terjedő kontingensidőszak tekintetében a következőképpen módosul:

- a 09.2021 vámkontingens érvényességi ideje 2005. június 30-án lejár, a kontingens mennyisége nem módosul,
- a 09.2613 vámkontingens mennyisége 400 tonna, 0 %-os vámtétel mellett.

3. cikk

A 2505/96/EK rendelet I. melléklete a 2005. január 1-jétől december 31-ig terjedő kontingensidőszak tekintetében a következőképpen módosul:

- a 09.2023 vámkontingens mennyisége 700 000 egység,
- a 09.2603 vámkontingens mennyisége 3 400 tonna,
- a 09.2612 vámkontingens mennyisége 500 tonna, 0 %-os vámtétel mellett.
- a 09.2619 vámkontingens mennyisége 80 tonna,
- a 09.2620 vámkontingens mennyisége 500 000 egység,
- a 09.2621 vámkontingens mennyisége 1 500 tonna, és érvényességi ideje 2005. december 31-én lejár,
- a 09.2985 vámkontingens mennyisége 300 000 egység, és érvényességi ideje 2005. december 31-én lejár.

⁽¹⁾ HL L 345., 1996.12.31., 1. o. A legutóbb az 1329/2004/EK rendelettel (HL L 247., 2004.7.21. 1. o.) módosított rendelet.

4. cikk

A 09.2605, 09.2606, 09.2607, 09.2609, 09.2614, 09.2918, 09.2957, 09.2966, 09.2993 és 09.2999 vámkontingens 2004. december 31-én lezárul.

5. cikk

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetésének napján lép hatályba.

Ezt a rendeletet 2005. január 1-jétől kell alkalmazni.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Brüsszelben, 2004. december 22-én.

a Tanács részéről

az elnök

C. VEERMAN

MELLÉKLET

„I. MELLÉKLET

Tételszám	KN-kód	TARIC-kód	Árumegnevezés	Kontingens-mennyisége	Kontingens-vámtétele (%-ban)	Kontingens alkalmazásának ideje
09.2021	ex 7011 20 00	45	A két külső sarok között mért 72 cm ($\pm 0,2$ cm) átmérőjű, 56,8 % (± 3 %) fényáteresztő képességű, 10,16 mm vastagságú üveglemez	70 000 egység	0	2005.1.1.–6.30.
09.2022	ex 8504 90 11	20	Eltérítőtekercek gyártásához szükséges ferritmagok ^(a)	2 400 000 egység ^(c)	0	2004.7.1.–2005.6.30.
09.2023	ex 8540 91 00	34	597,1 ($\pm 0,2$) mm hosszúságú és 356,2 ($\pm 0,2$) mm magasságú sík maszk, középső függőleges tengelye végén 179,1 (± 9) mm szélességű vájattal	700 000 egység	0	1.1.–12.31.
09.2602	ex 2921 51 19	10	o-feniléndiamin	1 800 tonna	0	1.1.–12.31.
09.2603	ex 2931 00 95	15	Bisz(3-trietoxiszililpropil) tetraszulfid	3 400 tonna	0	2005.1.1.–12.31.
09.2604	ex 3905 30 00	10	Poli(vinil-alkoholok), részben 5-(4-azido-2-szulfonbenzilidén)-3-(formilpropil)-rodanin nátriumsóval acetálva	100 tonna	0	1.1.–12.31.
09.2610	ex 2925 20 00	20	(Klórmetilén)-dimetilammónium-klorid	100 tonna	0	1.1.–12.31.
09.2611	ex 2826 19 00	10	Együttesen 0,25 mg/kg-ot meg nem haladó mennyiségű alumíniumot, magnéziumot és nátriumot tartalmazó kalcium-fluorid, por alakban	55 tonna	0	1.1.–12.31.
09.2612	ex 2921 59 90	30	3,3'-diklórbenzidín-dihidroklorid	500 tonna	0	2005.1.1.–12.31.
09.2613	ex 2932 99 70	40	1,3:2,4-Bisz-O-(3,4-dimetilbenzilidén)-D-glucitol	400 tonna	0	2005.1.1.–6.30.
09.2615	ex 2934 99 90	70	Ribonukleinsav	110 tonna	0	1.1.–12.31.
09.2616	ex 3910 00 00	30	Polidimetilsziloxán, 2 800 (± 100) monomer egység polimerizációs fokkal	1 300 tonna	0	1.1.–12.31.
09.2618	ex 2918 19 80	40	(R)-2-klórmandulasav	100 tonna	0	1.1.–12.31.
09.2619	ex 2934 99 90	71	2-Tienilacetonitril	80 tonna	0	1.1.–12.31.
09.2620	ex 8526 91 90	10	GPS-rendszerű helyzet-meghatározó berendezés	500 000 egység	0	1.1.–12.31.
09.2621	ex 3812 30 80	50	Alumínium-, magnézium-, cinkhidroxid-karbonát hidrát, felületi aktív anyaggal bevonva	1 500 tonna	0	1.1.–12.31.
09.2622	ex 1108 12 00	10	Kukoricakeményítő, mely legalább 40, legfeljebb 60 tömegszázalék nem oldódó étkezési rostot tartalmaz	600 tonna	0	1.1.–12.31.
09.2623	ex 2710 19 61 ex 2710 19 63	10 10	Tengerjáró hajók üzemanyagaként használt, 2 tömegszázalékot meg nem haladó kéntartalmú gázolaj ^(a)	80 000 tonna	0	1.1.–12.31.
09.2624	2912 42 00		Etil-vanillin (3-etoxi-4-hidroxi-benzaldehid)	352 tonna	0	1.1.–12.31.

Tételszám	KN-kód	TARIC-kód	Árumegnevezés	Kontingens-mennyisége	Kontingens-vámtétele (%-ban)	Kontingens alkalmazásának ideje
09.2625	ex 3920 20 21	20	Polipropilén-polimer film, biaxiálisan orientált, legalább 3,5 µm, de kisebb mint 15 µm vastagságú, legalább 490 mm, de legfeljebb 620 mm szélességű, teljesítménykondenzátorok készítéséhez ^(a)	170 tonna	0	1.1.–12.31.
09.2626	ex 4205 00 00	10	Szabott részek szűrőkészék vagy beige színű festett szarvasmarha-félék bőréből, hasítékpréssel, a 9401 20 00 vámtarifa-alszámú áruk előállításához ^(a)	400 000 egység	0	1.1.–12.31.
09.2627	ex 7011 20 00	55	A két külső sarok között mért 814,8 (± 1,5) mm átmérőjű, 51,1 (± 2,2) % fényáteresztő képességű, 12,5 mm vastagságú üveglemez	500 000 egység	0	1.1.–12.31.
09.2628	ex 7019 52 00	10	120 g/m ² (± 10 g/m ²) súlyú üvegszál szövet műanyaggal bevont üvegszálból, rovarok elleni védelemre szolgáló rolók és keretes hálók készítéséhez	350 000 m ²	0	1.1.–12.31.
09.2629	ex 7616 99 90	85	Alumíniumból készült teleszkópos fogantyú bőröndök készítéséhez ^(a)	240 000 egység	0	1.1.–12.31.
09.2630	ex 3908 90 00	30	Hőre lágyuló poliamid gyanta, amelynek gyulladáspontja 750 °C-nál magasabb, katódugár-csövek eltérítő tekercseinek készítéséhez ^(a)	40 tonna	0	1.1.–6.30.
09.2703	ex 2825 30 00	10	Vanádiumoxidok és -hidroxidok, kizárólag ötvözetek készítéséhez ^(a)	13 000 tonna	0	1.1.–12.31.
09.2713	ex 2008 60 19	10	Cseresznye, alkoholban pácolva, legfeljebb 19,9 mm átmérővel, magozott, csokoládétermékek előállítása céljára ^(a) :	2 000 tonna	10 ⁽¹⁾	1.1.–12.31.
	ex 2008 60 39	10	— 9 tömegszázalékot meghaladó cukortartalommal — 9 tömegszázalékot meg nem haladó cukortartalommal		10	
09.2719	ex 2008 60 19	20	Meggy (<i>Prunus cerasus</i>), alkoholban pácolva, legfeljebb 19,9 mm átmérővel, magozott, csokoládétermékek előállítása céljára ^(a) :	2 000 tonna	10 ⁽¹⁾	1.1.–12.31.
	ex 2008 60 39	20	— 9 tömegszázalékot meghaladó cukortartalommal — 9 tömegszázalékot meg nem haladó cukortartalommal		10	
09.2727	ex 3902 90 90	93	Szintetikus poli-alfa-olefin, 100 °C-on legalább 38 × 10 ⁻⁶ m ² s ⁻¹ (38 centistoke) viszkozitással az ASTM D 445 módszerrel mérve	10 000 tonna	0	1.1.–12.31.
09.2799	ex 7202 49 90	10	Legalább 1,5, de legfeljebb 4 tömegszázalék szenet és legfeljebb 70 tömegszázalék krómot tartalmazó ferrokróm	50 000 tonna	0	1.1.–12.31.
09.2809	ex 3802 90 00	10	Önmásolópapír gyártásához használt, savval aktivált montmorillonit ^(a)	10 000 tonna	0	1.1.–12.31.

Tételszám	KN-kód	TARIC-kód	Árumegnevezés	Kontingens-mennyisége	Kontingens-vámtétele (%-ban)	Kontingens alkalmazásának ideje
09.2829	ex 3824 90 99	19	Fenyőgyanta fából történő kivonásakor keletkező maradványból nyert szilárd kivonat, mely alifás oldószerekben nem oldódik, és a következő jellemzőkkel rendelkezik: — legfeljebb 30 tömegszázalék gyantasav, — legfeljebb 110-es savszám és — legalább 100 °C-os olvadáspont	1 600 tonna	0	1.1.–12.31.
09.2837	ex 2903 49 80	10	Brómklórmetán	450 tonna	0	1.1.–12.31.
09.2841	ex 2712 90 99	10	1-alkének keveréke, amely legalább 80 tömegszázalékban 20 és 22 szénatomos láncolatú 1-alkéneket tartalmaz	10 000 tonna	0	1.1.–12.31.
09.2849	ex 0710 80 69	10	<i>Auricularia polytricha</i> fajtájú gomba (nyersen, gőzben párolva, vagy vízben megfőzve, fagyaszttva, készételek előállításához ^(a) ^(b))	700 tonna	0	1.1.–12.31.
09.2851	ex 2907 12 00	10	O-krezol, legalább 98,5 tömegszázalék tisztaságú	20 000 tonna	0	1.1.–12.31.
09.2853	ex 2930 90 70	35	Glutation	15 tonna	0	1.1.–12.31.
09.2881	ex 3901 90 90	92	Klórszulfonált polietilén	6 000 tonna	0	1.1.–12.31.
09.2882	ex 2908 90 00	20	2,4-diklór-3-etil-6-nitrofenol, por alakban	90 tonna	0	1.1.–12.31.
09.2889	3805 10 90	—	Szulfáatterpentin	20 000 tonna	0	1.1.–12.31.
09.2904	ex 8540 11 19	95	Színes, katódsugaras, sík képernyős képcső, 4/3 szélesség/magasság aránnyal, legalább 79 cm, de legfeljebb 81 cm képernyő átlómérettel és legalább 50 m-es görbületi sugárral	8 500 egység	0	1.1.–12.31.
09.2913	ex 2401 10 41 ex 2401 10 49 ex 2401 10 50 ex 2401 10 70 ex 2401 10 90 ex 2401 20 41 ex 2401 20 49 ex 2401 20 50 ex 2401 20 70 ex 2401 20 90	10 10 10 10 10 10 10 10 10 10	Természetes, megmunkálatlan dohány, szabályos formára vágva is, legalább 450 euró/100 kg nettó súly vámértékkel, a 2402 10 00 alszám alá tartozó áruk gyártásánál belső szivarburokként vagy szivarburokolóként használva ^(a)	6 000 tonna	0	1.1.–12.31.
09.2914	ex 3824 90 99	26	Legalább 40 tömegszázalék betain szárazanyag-tartalommal rendelkező és 5 vagy több, de legfeljebb 30 tömegszázalék szerves vagy szervetlen sókat tartalmazó vizes oldat	38 000 tonna	0	1.1.–12.31.
09.2917	ex 2930 90 13	90	Cisztin	600 tonna	0	1.1.–12.31.
09.2919	ex 8708 29 90	10	Csuklós buszok gyártásához használt csuklórészek ^(a)	2 600 tonna	0	1.1.–12.31.
09.2933	ex 2903 69 90	30	1,3-diklórbenzol	2 600 tonna	0	1.1.–12.31.

Tételszám	KN-kód	TARIC-kód	Árumegnevezés	Kontingens-mennyisége	Kontingens-vámtétele (%-ban)	Kontingens alkalmazásának ideje
09.2935	3806 10 10	—	Friss oleogyantából nyert fenyőgyanta és gyantasavak	120 000 tonna	0	1.1.–6.30.
09.2935	3806 10 10	—	Friss oleogyantából nyert fenyőgyanta és gyantasavak	80 000 tonna	0	7.1.–12.31.
09.2945	ex 2940 00 00	20	D-xilóz	400 tonna	0	1.1.–12.31.
09.2947	ex 3904 69 90	95	Poli(vinilidén-flourid), por alakban, fémbevonó festékek vagy lakkok gyártásához ^(a)	1 300 tonna	0	1.1.–12.31.
09.2950	ex 2905 59 10	10	2-klóretanol, a 4002 99 90 alszám alá tartozó folyékony tioplasztok előállításához ^(a)	8 400 tonna	0	1.1.–12.31.
09.2955	ex 2932 19 00	60	Flurtamon (ISO)	300 tonna	0	1.1.–12.31.
09.2964	ex 5502 00 80	20	Szerves oldószerben (Lyocell) fonással előállított, cellulózzalból készült fonókábel, papíripari felhasználásra ^(a)	1 200 tonna	0	1.1.–12.31.
09.2975	ex 2918 30 00	10	Benzofenon-3,3':4,4'-tetra-karboxil-dianhidrid	500 tonna	0	1.1.–12.31.
09.2976	ex 8407 90 10	10	Négyütemű benzinmotor, legfeljebb 250 cm ³ hengerűrtartalommal, a 8433 11 alszám alá tartozó fűkaszáló gépek vagy a 8433 20 10 alszám alá tartozó, motorral felszerelt fűnyírók gyártásához ^(a)	750 000 egység ^(c)	0	2004.7.1.–2005.6.30.
09.2979	ex 7011 20 00	15	A két külső sarok között mért 81,5 cm (± 0,2 cm) átmérőjű, 80 % (± 3 %) fényáteresztő képességű, 11,43 mm vastagságú üveglemez	600 000 egység	0	1.1.–12.31.
09.2981	ex 8407 33 90 ex 8407 90 80 ex 8407 90 90	10 10 10	Szikragyújtású, belső égésű, dugattyús vagy forgódugattyús motor, legalább 300 cm ³ hengerűrtartalommal és legalább 6 kW, de legfeljebb 15,5 kW teljesítménnyel, a következők gyártásához: — a 8433 11 51 alszám alá tartozó önjáró fűkaszáló gép, üléssel, — a 8701 90 11 alszám alá tartozó vontató, amelynek fő funkciója megegyezik a fűkaszáló gépével vagy — a 8433 20 10 alszám alá tartozó, négyütemű fűnyíró, legalább 300 cm ³ motorűrtartalommal ^(a)	210 000 egység	0	1.1.–12.31.
09.2985	ex 8540 91 00	33	685,6 mm (± 0,2 mm) vagy 687,2 mm (± 0,2 mm) hosszúságú és 406,9 mm (± 0,2 mm) vagy 408,9 mm (± 0,2 mm) magasságú sík maszk, középső függőleges tengelye végén 174 mikrométer (± 8 mikrométer) szélességű vágattal	300 000 egység	0	1.1.–12.31.

Tételszám	KN-kód	TARIC-kód	Árumegnevezés	Kontingens-mennyisége	Kontingens-vámtétele (%-ban)	Kontingens alkalmazásának ideje
09.2986	ex 3824 90 99	76	Tercier aminok keveréke, amely tartalmaz: — legalább 60 tömegszázalék dodecil-dimetilamint — legalább 20 tömegszázalék dimetil(tetradecil)amint — legalább 0,5 tömegszázalék hexadecil-dimetilamint, aminoszavak előállításához ^(a)	14 000 tonna	0	1.1.–12.31.
09.2992	ex 3902 30 00	93	Legalább 60, de legfeljebb 68 tömegszázalék propilént és legalább 32, de legfeljebb 40 tömegszázalék butilént tartalmazó propilén- butilén-kopolimer, az ASTM D 3236 módszerrel mérve 190 °C-on legfeljebb 3 000 mPa olvadási viszkozitással, a 4818 40 alszám alá tartozó termékek gyártásánál ragasztóként használva ^(a)	1 000 tonna	0	1.1.–12.31.
09.2995	ex 8536 90 85 ex 8538 90 99	95 93	Billentyűzet, amely — szilikonréteget és polikarbonát billentyűket tartalmaz vagy — kizárólag szilikonból vagy teljes egészében polikarbonátból áll, és nyomtatott billentyűket tartalmaz, a 8525 20 91 alszám alá tartozó mobil rádiótelefonok gyártásához és javításához ^(a)	20 000 000 egység	0	1.1.–12.31.
09.2998	ex 2924 29 95	80	5'-klór-3-hidroxi-2',4'-dimetoxi-2-naftanilid	26 tonna	0	1.1.–12.31.

^(a) Az előírt meghatározott célú felhasználás ellenőrzése a vonatkozó közösségi rendelkezések szerint történik.

^(b) A vámkontingens alkalmazása nem engedélyezett, amennyiben a feldolgozást kiskereskedelmi vagy vendéglátóipari vállalkozás végzi.

^(c) Az 1329/2004/EK rendeletben meghatározott, e kontingens alá tartozó és 2004. július 1-jétől szabad forgalomba bocsátott termékek mennyiségeit teljes egészében be kell számítani e mennyiségbe.

⁽¹⁾ A speciális kiegészítő vámtétel alkalmazandó."

A BIZOTTSÁG 2244/2004/EK RENDELETE**(2004. december 23.)****egyes, Romániából származó feldolgozott mezőgazdasági termékeknek az Európai Közösségbe történő behozatalára vonatkozó 2005. évi vámkontingensek megnyitásáról**

AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK BIZOTTSÁGA,

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre,

tekintettel a mezőgazdasági termékek feldolgozásával előállított egyes árucikkekre alkalmazandó kereskedelmi szabályokról szóló 1993. december 6-i 3448/93/EK tanácsi rendeletre⁽¹⁾, és különösen annak 7. cikke (2) bekezdésére,

tekintettel a Finn Köztársaság, az Osztrák Köztársaság és a Svéd Királyság Európai Unióhoz történő csatlakozásának, valamint az Uruguayi Forduló során a mezőgazdasági tárgyalásokon elért eredményeknek, többek között a meglévő kedvezményes rendszer javításának figyelembevételére céljából, az egyrészről az Európai Közösségek és azok tagállamai, másrészről Románia között létrejött Európa-megállapodás kereskedelmi vonatkozásainak kiigazításáról szóló jegyzőkönyv elfogadásáról szóló, 1998. október 5-i 98/626/EK tanácsi határozatra⁽²⁾ és különösen annak 2. cikke (1) bekezdésére,

mivel:

- (1) A Romániával fennálló Európa-megállapodásnak a feldolgozott mezőgazdasági termékek kereskedelméről szóló, a megállapodás kereskedelmi vonatkozásainak kiigazításáról szóló jegyzőkönyvvel módosított 3. jegyzőkönyve rendelkezik egyes, Romániából származó feldolgozott mezőgazdasági termékek behozatali vámjai mezőgazdasági alkotóelemének a vámkontingensek szabta keretek között érvényes csökkentéséről. Ezeket a kontingenseket a 2005. évre meg kell nyitni.

- (2) A Közöségi Vámkódex létrehozásáról szóló 2913/92/EGK tanácsi rendelet végrehajtására vonatkozó rendelkezések megállapításáról szóló, 1993. július 2-i 2454/93/EGK bizottsági rendelet⁽³⁾ megállapítja a vámkontingensek kezelésére vonatkozó szabályokat. Az e rendelet által megnyitott vámkontingenseket e szabályoknak megfelelően kell kezelni.

- (3) Az e rendeletben előírt intézkedések összhangban vannak az I. mellékletben fel nem sorolt, feldolgozott mezőgazdasági termékek kereskedelmére vonatkozó horizontális kérdések irányítóbizottságának véleményével,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk

A 2005. január 1. és 2005. december 31. közötti időszakra a Romániából származó feldolgozott mezőgazdasági termékeknek a mellékletben felsorolt éves közöségi vámkontingenseit az ott megjelölt feltételekkel megnyitják.

2. cikk

Az 1. cikkben említett közöségi vámkontingenseket a 2454/93/EGK rendelet 308a., 308b. és 308c. cikkével összhangban a Bizottság kezeli.

3. cikk

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő harmadik napon lép hatályba.

Ezt a rendeletet 2005. január 1-jétől kell alkalmazni.

Ez a rendelet egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Brüsszelben, 2004. december 23-án.

a Bizottság részéről

Günter VERHEUGEN

alelnök

⁽¹⁾ HL L 318., 1993.12.20., 18. o. A legutóbb a 2580/2000/EK tanácsi rendelettel (HL L 298., 2000.11.25., 5. o.) módosított rendelet.

⁽²⁾ HL L 301., 1998.11.11., 1. o.

⁽³⁾ HL L 253., 1993.10.11., 1. o. A legutóbb a 2286/2003/EK rendelettel módosított rendelet (HL L 343., 2003.12.31., 1. o.)

MELLÉKLET

Tételszám	KN-kód	Leírás	2005. évi kontingens (tonna)	Alkalmazandó vámtétel ⁽¹⁾
09.5431	ex 1704	Cukorból készült cukrászáruk (beleértve a fehér csokoládét), kakaó nélkül, kivéve a 10 tömeg %-nál több szacharózt tartalmazó, de az 1704 90 10. KN-kód alá tartozó más hozzáadott alkotót nem tartalmazó édesgyökér kivonatot (*)	2 100	0 + RAC
09.5433	ex 1806	Csokoládé és más kakaótartalmú élelmiszer-készítmény (*), az 1806 10 15 és 1806 20 70	1 500	0 + RAC
09.5435	ex 1902 KN-kód alá tartozó termékek kivételével	Tészta főzve, töltve vagy másképp elkészítve is, az 1902 20 10 és 1902 20 30, KN-kód alá tartozó töltött tészták kivételével; kuszkusz (búzadarakása) elkészítve is	600	0 + RAC
09.5437	ex 1904	Gabonából vagy gabonatermékből puffasztással vagy piritással előállított, elkészített élelmiszer (pl. kukoricapehely); másutt nem említett gabona (a kukorica kivételével) szem formában, pehely formában vagy más megmunkált szem formában (a liszt és a durva őrlemény kivételével) előfőzve vagy másképp elkészítve, az 1904 20 10 KN-kód alá tartozó termékek kivételével	438	0 + RAC
09.5439	1905	Kenyér, cukrászsütemény, kalács, keksz (biscuit) és más pékáru kakaótartalommal is; áldozó ostya, üres gyógyszerkapszula, pecsételő ostya, rizspapír és hasonló termék	1 875	0 + RAC
09.5441	2101 30 19 2101 30 99	Pörkölt pótkávé Pörkölt pótkávé kivonata, eszenciája és koncentrátuma, a pörkölt cikória kivonata, eszenciája és koncentrátuma kivételével	163	0 + RAC
09.5443	2105 00	Jégkrém és egyéb ehető jég, kakaótartalommal vagy kakaó nélkül	114	0 + RAC
09.5445	0405 20 10 0405 20 30 ex 2106 ex 3302 10 3302 10 29	Kenhető tejkészítmények (vajkrém) legalább 39 tömegszázalék, de legfeljebb 75 tömegszázalék zsírtartalommal Másutt nem említett élelmiszer-készítmények, a 2106 10 20, 2106 90 20 és 2106 90 92, KN-kód alá tartozó termékek, valamint az ízesített vagy színezett cukorszirup kivételével (*) Illatanyag-keverékek, valamint az italgyártásban nyersanyagként használt keverékek, amelyek egy vagy több ilyen anyagon alapulnak (beleértve az alkoholos oldatokat is) Egyéb	1 050	0 + RAC
09.5447	2202 90 91 2202 90 95 2202 90 99	Alkoholmentes, 0401–0404 KN-kódok alá tartozó terméket vagy 0401–0404 KN-kódok alá tartozó termékből nyert zsírt tartalmazó italok, a 2009 KN-kód alá tartozó gyümölcs- és zöldséglevelek kivételével	100	0 + RAC

(¹) RAC = csökkentett mezőgazdasági alkotóelemek (a megállapodás 3. jegyzőkönyvében meghatározott alappmennyiségeknek megfelelően számítva). E csökkentett mezőgazdasági alkotóelemekre a közösségi vámtarifa szerinti legnagyobb vámtétel érvényes, ha van ilyen; az 1704 10 91, 1704 10 99, 2105 00 10, 2105 00 91 és 2106 90 10 KN-kód alá tartozó termékekre a megállapodás szerinti legnagyobb vámtétel érvényes.

(*) Kivéve a legalább 70 tömegszázalék szacharózt (beleértve a szacharózban kifejezett invertcukrot is) tartalmazó, ex 1704 90 51, ex 1704 90 99, ex 1806 20 80, ex 1806 20 95, ex 1806 90 90 és ex 2106 90 98 KN-kód alá tartozó árukat.

A BIZOTTSÁG 2245/2004/EK RENDELETE

(2004. december 27.)

a polgári és kereskedelmi ügyekben a joghatóságról, valamint a határozatok elismeréséről és végrehajtásáról szóló 44/2001/EK tanácsi rendelet I., II., III. és IV. mellékletének módosításáról

AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK BIZOTTSÁGA,

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre,

tekintettel a polgári és kereskedelmi ügyekben a joghatóságról, valamint a határozatok elismeréséről és végrehajtásáról szóló, 2000. december 22-i 44/2001/EK tanácsi rendeletre ⁽¹⁾ és különösen annak 74. cikkére,

mivel:

- (1) A 44/2001/EK rendelet I. melléklete felsorolja a nemzeti joghatósági szabályokat. A II. melléklet tartalmazza azon bíróságok és hatáskörrel rendelkező hatóságok jegyzékét, amelyek a végrehajthatósági határozatra vonatkozó kérelmekkel foglalkoznak a tagállamokban. A III. melléklet felsorolja azokat a bíróságokat, amelyekhez az ilyen határozatok ellen jogorvoslatért lehet fellebbezni; a 4. sz. melléklet az ilyen célú eljárás jogforrásait nevezi meg.
- (2) A 44/2001/EK tanácsi rendelet I., II., III. és IV. mellékletét a 2003-as csatlakozási okmány módosította, a csatlakozó országok nemzeti ítélkezési szabályainak, bírósági és hatáskörrel rendelkező hatóságai jegyzékének, valamint jogorvoslati eljárásainak beiktatásával.
- (3) Franciaország, Lettország, Litvánia, Szlovénia és Szlovákia az I., II., III. és IV. mellékletben szereplő listák módosításáról értesítette a Bizottságot.
- (4) A 44/2001/EK rendeletet ezért ennek megfelelően módosítani kell,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk

A 44/2001/EK rendelet a következőképpen módosul:

1. Az I. melléklet a következőképpen módosul:

- a) a Lettországra vonatkozó francia bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

⁽¹⁾ HL L 12., 2001.1.16., 1. o. A legutóbb a 2003-as csatlakozási okmánnyal módosított rendelet.

„— Lettországon a Polgári Perrendtartás (Civilprocesa likums) 27. szakasza, valamint a 28. szakaszának (3), (5), (6), és (9) bekezdése,”

- b) a Szlovéniára vonatkozó francia bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„— Szlovéniában a nemzetközi magánjogi és eljárásjogi törvény (Zakon od mednarodnem zasebnem pravu in postopku) 48. cikkének (2) bekezdése a Polgári Perrendtartás (Zakon o pravdnem postopku) 47. cikke 2. bekezdésével összefüggésben és a Nemzetközi Magánjogi és Eljárásjogi törvény (Zakon od mednarodnem zasebnem pravu in postopku) 58. cikke 1. bekezdése a Polgári Perrendtartás (Zakon o pravdnem postopku) 57. cikkének 1. bekezdésével és 47. cikkének (2) bekezdésével összefüggésben.”

- c) a Szlovákiára vonatkozó francia bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„— Szlovákiában a nemzetközi magánjogra és annak eljárási szabályaira vonatkozó 97/1963. sz. törvény 37. és 37e. cikke.”

2. A II. melléklet a következőképpen módosul:

- a) a Franciaországra vonatkozó francia bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„— Franciaországban:

a) a »greffier en chef du tribunal de grande instance«;

b) a »président de la chambre départementale des notaires« a közjegyzői okirat alapján benyújtott végrehajthatósági határozat iránti kérelmek esetében;

- b) a Szlovéniára vonatkozó francia bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„— Szlovéniában, az »okrožno sodišče«;

- c) a Szlovákiára vonatkozó francia bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„— Szlovákiában, az »okresný súd«.

3. A III. melléklet a következőképpen módosul:

- a) a Franciaországra vonatkozó francia bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„— Franciaországban:

- a) a »*cour d'appel*« a kérelmeket jóváhagyó határozatokról;
b) »*tribunal de grande instance*« bíróságának elnöke a kérelmeket elutasító határozatokról.”

- b) a Litvániára vonatkozó francia bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„— Litvániában, a »*Lietuvos apeliacinis teismas*«,”

- c) a Szlovéniára vonatkozó francia bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„— Szlovéniában, az »*okrožno sodišče*«,”

- d) a Szlovákiára vonatkozó francia bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„— Szlovákiában, az »*okrešný súd*«.”

4) A IV. melléklet a következőképpen módosul:

- a) a Litvániára vonatkozó francia bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„— Litvániában, hivatkozás a »*Lietuvos Aukščiausiasis Teismas*«-ra,”

- b) a Szlovéniára vonatkozó francia bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„— Szlovéniában, hivatkozás a »*Vrhovno sodišče Republike Slovenije*«-re,”

- c) a Szlovákiára vonatkozó francia bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„— Szlovákiában, a »*dovolanie*«.”

2. cikk

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* történő kihirdetést követő hetedik napon lép hatályba.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Brüsszelben, 2004. december 27-én.

a Bizottság részéről
José Manuel BARROSO
az elnök

A BIZOTTSÁG 2246/2004/EK RENDELETE**(2004. december 27.)****az 1555/96/EK rendeletnek a körtére, a citromra, az almára és a cukkinire vonatkozó kiegészítő importvámok küszöbszintjei tekintetében történő módosításáról**

AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK BIZOTTSÁGA,

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre,

tekintettel a gyümölcs- és zöldségpiac közös szervezéséről szóló, 1996. október 28-i 2200/96/EK tanácsi rendeletre ⁽¹⁾, és különösen annak 33. cikke (4) bekezdésére,

mivel:

- (1) A gyümölcs- és zöldségfélékre kivetett kiegészítő importvámok alkalmazásának részletes szabályairól szóló, 1996. július 30-i 1555/96/EK bizottsági rendelet ⁽²⁾, rendelkezik az ugyanezen rendelet mellékletében felsorolt termékek behozatalának felügyeletéről. Ezt a felügyeleti tevékenységet a Közöségi Vámkódex létrehozásáról szóló, 2913/92/EGK tanácsi rendelet végrehajtására vonatkozó egyes rendelkezések megállapításáról szóló, 1993. július 2-i 2454/93/EGK bizottsági rendelet 308d. cikkében megállapított szabályoknak megfelelően kell lefolytatni ⁽³⁾.
- (2) Az uruguayi forduló többoldalú kereskedelmi tárgyalásai során megkötött Mezőgazdasági Megállapodás ⁽⁴⁾ 5. cikke (4) bekezdésének alkalmazása érdekében, valamint a 2001-re, 2002-re és 2003-ra vonatkozóan rendelkezésre

álló legfrissebb adatok tükrében módosítani kell a körte, a citrom, az alma és a cukkini esetében alkalmazandó kiegészítő importvámok küszöbszintjeit.

- (3) Következésképpen módosítani kell az 1555/96/EK rendeletet.
- (4) Az e rendeletben foglalt intézkedések összhangban vannak a gyümölcs- és zöldségpiaci irányítóbizottság véleményével,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk

Az 1555/96/EK rendelet melléklete helyébe az e rendelet mellékletében foglalt szöveg lép.

2. cikkEz a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő napon lép hatályba.

Ez a rendelet 2005. január 1-jétől alkalmazandó.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Brüsszelben, 2004. december 27-én.

a Bizottság részéről

Mariann FISCHER BOEL

a Bizottság tagja

⁽¹⁾ HL L 297., 1996.11.21., 1. o. A legutóbb a 47/2003/EK bizottsági rendelettel (HL L 7., 2003.1.11., 64. o.) módosított rendelet.

⁽²⁾ HL L 193., 1996.8.3., 1. o. A legutóbb az 1844/2004/EK rendelettel (HL L 322., 2004.10.23., 12. o.) módosított rendelet.

⁽³⁾ HL L 253., 1993.10.11., 1. o. A legutóbb a 2286/2003/EK rendelettel (HL L 343., 2003.12.31., 1. o.) módosított rendelet.

⁽⁴⁾ HL L 336., 1994.12.23., 22. o.

MELLÉKLET

„MELLÉKLET

A Kombinált Nomenklátúra értelmezésére vonatkozó szabályok sérelme nélkül, a termékek megnevezése csak tájékoztató jellegű. E melléklet alkalmazása szempontjából a kiegészítő importvámok alkalmazási körét az e rendelet elfogadásakor érvényes KN-kódok alkalmazási tartománya határozza meg. Abban az esetben, ha a KN-kód előtt »ex« jelzés található, a kiegészítő importvám alkalmazási körét a KN-kód alkalmazási tartománya és az annak megfelelő alkalmazási időszak együttesen határozza meg.

Sorszám	KN-kód	Árumegnevezés	Alkalmazási időszak	Küszöbszint (tonnában)
78.0015	ex 0702 00 00	Paradicsom	— október 1.–május 31.	596 477
78.0020			— június 1.–szeptember 30.	552 167
78.0065	ex 0707 00 05	Uborka	— május 1.–október 31.	39 640
78.0075			— november 1.–április 30.	30 932
78.0085	ex 0709 10 00	Articsóka	— november 1.–június 30.	2 071
78.0100	0709 90 70	Cukkini	— január 1.–december 31.	65 658
78.0110	ex 0805 10 10 ex 0805 10 30 ex 0805 10 50	Narancs	— december 1.–május 31.	620 166
78.0120	ex 0805 20 10	Klementin	— november 1.–február végéig	88 174
78.0130	ex 0805 20 30 ex 0805 20 50 ex 0805 20 70 ex 0805 20 90	Mandarin (beleértve a tangerint és a satsumát), wilking és hasonló hibrid citrusfélék	— november 1.–február végéig	94 302
78.0155	ex 0805 50 10	Citrom	— június 1.–december 31.	341 887
78.0160			— január 1.–május 31.	13 010
78.0170	ex 0806 10 10	Csemegeszőlő	— július 20.–november 20.	227 815
78.0175	ex 0808 10 20 ex 0808 10 50 ex 0808 10 90	Alma	— január 1.–augusztus 31.	730 999
78.0180			— szeptember 1.–december 31.	32 266
78.0220	ex 0808 20 50	Körte	— január 1.–április 30.	274 921
78.0235			— július 1.–december 31.	28 009
78.0250	ex 0809 10 00	Kajszibarack	— június 1.–július 31.	4 123
78.0265	ex 0809 20 95	Cseresznyefélék, a meggy kivételével	— május 21.–augusztus 10.	32 863
78.0270	ex 0809 30	Őszibarack, beleértve a kopaszbarackot és a nektarint	— június 11.–szeptember 30.	6 808
78.0280	ex 0809 40 05	Szilva	— június 11.–szeptember 30.	51 276

A BIZOTTSÁG 2247/2004/EK RENDELETE**(2004. december 27.)****a marha- és borjúhúságazatban egyes rendeletek, valamint a juh- és kecskehúságazatban a 3882/90/EGK rendelet hatályon kívül helyezéséről**

AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK BIZOTTSÁGA,

és a 496/2003/EK⁽¹⁴⁾ rendelet már nem releváns a marha- és borjúhúspiac közös szervezésének megfelelő működése szempontjából.

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre,

tekintettel a marha- és borjúhús piacának közös szervezéséről szóló, 1999. május 17-i 1254/1999/EK tanácsi rendeletre⁽¹⁾ és különösen annak 28. cikke (2) bekezdésére, 29. cikke (2) bekezdésére, 33. cikke (12) bekezdésére és 41. cikkére,tekintettel a juh- és kecskehús piacának közös szervezéséről szóló, 2001. december 19-i 2529/2001/EK tanácsi rendeletre⁽²⁾ és különösen annak 15. és 24. cikkére,

mivel:

(2) Az importbárány árának követésére vonatkozóan a 3882/90/EGK rendelet⁽¹⁵⁾ elavult, mivel a Bizottság már nem rögzít illetékeket az élő juhfélék és a friss, hűtött vagy fagyasztott juhhús behozatalára. Megállapítást nyert továbbá az, hogy az e rendelet alapján a tagállamok által megállapított importárak nem képviselnek további hozzáadott értéket, azonban jelentős mértékű munkát és költséget igényelnek az adatgyűjtésben és -továbbításban érintett különböző hatóságok részéről. Ezért meg kell szüntetni a tagállamoknak ezen árak közzétételére vonatkozó kötelezettségét.

(3) Az érthetőség és a jogbiztonság érdekében ezért ennek megfelelően a fent említett rendeleteket hatályon kívül kell helyezni.

(4) Az e rendeletben előírt intézkedések összhangban vannak a Marha- és Borjúhúspiaci Irányítóbizottság, valamint a Juh- és Kecsehúspiaci Irányítóbizottság véleményével,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

- (1) A 2182/77/EGK⁽³⁾, a 2173/79/EGK⁽⁴⁾, a 2326/79/EGK⁽⁵⁾, a 2539/84/EGK⁽⁶⁾, a 2824/85/EGK⁽⁷⁾, a 2271/95/EK⁽⁸⁾, a 773/96/EK⁽⁹⁾, a 793/97/EK⁽¹⁰⁾, az 1495/97/EK⁽¹¹⁾, a 23/2001/EK⁽¹²⁾, a 252/2002/EK⁽¹³⁾

1. cikk

A 2182/77/EGK, a 2173/79/EGK, a 2326/79/EGK, a 2539/84/EGK, a 2824/85/EGK, a 3882/90/EGK, a 2271/95/EK, a 773/96/EK, a 793/97/EK, az 1495/97/EK, a 23/2001/EK, a 252/2002/EK és a 496/2003/EK rendelet hatályát veszti.

2. cikk

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő harmadik napon lép hatályba.

⁽¹⁾ HL L 160., 1999.6.26., 21. o. A legutóbb az 1899/2004/EK bizottsági rendelettel (HL L 328., 2004.10.30., 67. o.) módosított rendelet.

⁽²⁾ HL L 341., 2001.12.22., 3. o. A legutóbb a 2003. évi csatlakozási okmánnyal módosított rendelet.

⁽³⁾ HL L 251., 1977.10.1., 60. o. A legutóbb a 2417/95/EK rendelettel (HL L 248., 1995.10.14., 39. o.) módosított rendelet.

⁽⁴⁾ HL L 251., 1979.10.5., 12. o. A legutóbb a 2417/95/EK rendelettel módosított rendelet.

⁽⁵⁾ HL L 266., 1979.10.24., 5. o.

⁽⁶⁾ HL L 238., 1984.9.6., 13. o. A legutóbb a 2417/95/EK rendelettel módosított rendelet.

⁽⁷⁾ HL L 268., 1985.10.10., 14. o. A legutóbb a 251/93/EGK rendelettel (HL L 28., 1993.2.5., 47. o.) módosított rendelet.

⁽⁸⁾ HL L 231., 1995.9.28., 23. o. Az 1185/98/EK rendelettel (HL L 164., 1998.6.9., 11. o.) módosított rendelet.

⁽⁹⁾ HL L 104., 1996.4.27., 19. o. A legutóbb az 1349/96/EK rendelettel (HL L 174., 1996.7.12., 13. o.) módosított rendelet.

⁽¹⁰⁾ HL L 114., 1997.5.1., 29. o.

⁽¹¹⁾ HL L 202., 1997.7.30., 35. o.

⁽¹²⁾ HL L 3., 2001.1.6., 7. o. A legutóbb az 1840/2001/EK rendelettel (HL L 251., 2001.9.20., 4. o.) módosított rendelet.

⁽¹³⁾ HL L 40., 2002.2.12., 6. o.

⁽¹⁴⁾ HL L 74., 2003.3.20., 3. o.

⁽¹⁵⁾ HL L 367., 1990.12.29., 127. o. A legutóbb a 3890/92/EK rendelettel (HL L 391., 1992.12.31., 51. o.) módosított rendelet.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Brüsszelben, 2004. december 27-én.

a Bizottság részéről
Mariann FISCHER BOEL
a Bizottság tagja

A BIZOTTSÁG 2248/2004/EK RENDELETE**(2004. december 27.)****a Thaiföldről származó maniókára vonatkozó 2005. évi közösségi vámkontingens megnyitásáról és kezeléséről**

AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK BIZOTTSÁGA,

és kiviteli engedélyek rendszerének alkalmazására vonatkozó különös részletes szabályok megállapításáról szóló, 2003. július 28-i 1342/2003/EK bizottsági rendelettel ⁽³⁾ összhangban.

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre,

tekintettel a GATT XXIV. cikkének (6) bekezdése alapján folytatott tárgyalások eredményeként összeállított CXL engedményes listában meghatározott engedmények végrehajtásáról szóló, 1996. június 18-i 1095/96/EK tanácsi rendeletre ⁽¹⁾ és különösen annak 1. cikke (1) bekezdésére,

mivel:

(1) A Kereskedelmi Világszervezet többoldalú kereskedelmi tárgyalásai során a Közösség vállalta, hogy a 0714 10 10, 0714 10 91 és 0714 10 99 KN-kód alá tartozó, Thaiföldről származó termékekre négyéves időszakra 21 millió tonnára korlátozott vámkontingenst nyit meg 6 %-ra csökkentett vámmal. A kontingenst a Bizottságnak kell megnyitnia és kezelnie.

(2) Olyan igazgatási rendszer fenntartására van szükség, amely biztosítja, hogy a kontingens keretében kizárólag Thaiföldről származó termékeket lehessen behozni. A behozatali engedély kiállításának ezért továbbra is feltétele a thai hatóságok által kiállított exportbizonyítvány bemutatása, amelynek mintáját eljuttatták a Bizottságnak.

(3) Mivel az érintett termékek közösségi piacra történő behozatalát hagyományosan naptári év alapján igazgatják, ezt a rendszert fenn kell tartani. Ezért 2005-re vonatkozóan kontingenst kell megnyitni.

(4) A 0714 10 10, 0714 10 91 és 0714 10 99 KN-kód alá tartozó termékek behozatalának feltétele a behozatali engedély bemutatása a mezőgazdasági termékekre vonatkozó behozatali és kiviteli engedélyek, valamint előzetes rögzítési igazolások rendszerének alkalmazására vonatkozó közös részletes szabályok megállapításáról szóló, 2000. június 9-i 1291/2000/EK bizottsági rendelettel ⁽²⁾, valamint a gabonafélékre és a rizsre vonatkozó behozatali

(5) A korábbi tapasztalatok ismeretében és figyelembe véve, hogy a közösségi engedmény négy évre vonatkozó összmenyiséget – évente legfeljebb 5 500 000 tonnát – biztosít, tanácsos fenntartani olyan intézkedéseket, amelyek – bizonyos feltételek mellett – vagy megkönnyítik a behozatali engedélyben feltüntetett mennyiséget meghaladó termékmennyiségek szabad forgalomba bocsátását, vagy engedélyezik a behozatali engedélyben feltüntetett mennyiség és a ténylegesen behozott kisebb mennyiség közötti különbség átvitelét.

(6) A megállapodás megfelelő alkalmazásának biztosítása érdekében szigorú és rendszeres ellenőrzések rendszerére van szükség, amely figyelembe veszi a thai exportbizonyítványon feltüntetett adatokat, valamint a thai hatóságoknak az exportbizonyítványok kiállítására vonatkozó eljárásait.

(7) Az e rendeletben előírt intézkedések összhangban vannak a Gabonapiaci Irányítóbizottság véleményével,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

I. LUKU

KONTINGENS MEGNYITÁSA**1. cikk**

(1) Behozatali vámkontingenst nyitnak meg a 0714 10 10, 0714 10 91 és 0714 10 99 KN-kód alá tartozó, Thaiföldről származó 5 500 000 tonna maniókára vonatkozóan a 2005. január 1-jétől december 31-ig tartó időszakra.

⁽¹⁾ HL L 146., 1996.6.20., 1. o.

⁽²⁾ HL L 152., 2000.6.24., 1. o. A legutóbb az 1741/2004/EK rendelettel (HL L 311., 2004.10.8., 17. o.) módosított rendelet.

⁽³⁾ HL L 189., 2003.7.29., 12. o. A legutóbb az 1092/2004/EK rendelettel (HL L 209., 2004.6.11., 9. o.) módosított rendelet.

Az alkalmazandó vámtétel 6 %-os értékvámtételben kerül meghatározásra.

A kontingens tételszáma 09.4008.

(2) Az (1) bekezdésben említett termékek azzal a feltétellel részesülnek az e rendeletben előírt rendelkezésekből, hogy azokat olyan behozatali engedéllyel hozzák be, amelyet Thaiföld Kormánya Kereskedelmi Minisztériumának Külkereskedelmi Osztálya által kiállított, az Európai Közösségnek bemutatott, kivitelre vonatkozó bizonyítvány (a továbbiakban: „exportbizonyítvány”) alapján állítanak ki.

II. FEJEZET

EXPORTBIZONYÍTVÁNY

2. cikk

(1) Az exportbizonyítványt egy eredeti és legalább egy másolati példányban kell kitölteni a mellékletben megadott mintának megfelelő formanyomtatványon.

A formanyomtatvány mérete körülbelül 210 × 297 mm. Az eredeti példányt fehér, sárga nyomtatott guilloche-mintás háttérrel rendelkező fehér papírra kell nyomtatni, amely láthatóvá tesz bárminemű – mechanikai vagy vegyi eszközzel megkísérelt – hamisítást.

(2) Az exportbizonyítványt angol nyelven kell kitölteni.

(3) Az exportbizonyítvány eredeti példányát és másolatait gépirással vagy kézírással kell kitölteni. Az utóbbi esetben tollat és nyomtatott nagybetűket kell használni.

(4) Minden egyes exportbizonyítványon szerepelnie kell egy előre rányomtatott sorszámnak; a felső részén fel kell tüntetni a bizonyítvány számát is. A másolati példányokon ugyanazoknak a számoknak kell szerepelniük, mint az eredetin.

3. cikk

(1) A 2005. január 1-jétől december 31-ig kiállított exportbizonyítványok a kiállítás napjától számított 120 napig érvényesek. A bizonyítvány kiállításának napját bele kell számítani a bizonyítvány érvényességi idejébe.

Ahhoz, hogy érvényes legyen, a bizonyítvány különböző rovatait helyesen kell kitölteni, és megfelelően hitelesíteni kell a (2) bekezdéssel összhangban. A „shipped weight” rovatban feltüntetett berakodási súlyt betűvel és számmal is ki kell írni.

(2) Az exportbizonyítvány megfelelően hitelesített, ha azon feltüntetik a kiállítás napját, valamint szerepel rajta a kiállító hatóság pecsétje és a felhatalmazott személy vagy személyek aláírása.

III. FEJEZET

BEHOZATALI ENGEDÉLY

4. cikk

A 0714 10 10, 0714 10 91 és 0714 10 99 KN-kód alá tartozó, Thaiföldről származó termékekre vonatkozó, az 1291/2000/EK és az 1342/2003/EK rendelettel összhangban megfogalmazott behozatali engedély iránti kérelmeket az exportbizonyítvány eredeti példányával együtt a tagállamok illetékes hatóságaihoz kell benyújtani.

Az exportbizonyítvány eredeti példányát a behozatali engedélyt kiállító hatóság tartja meg. Amennyiben azonban a behozatali engedély iránti kérelem az exportbizonyítványon feltüntetett mennyiségnek csak egy részére vonatkozik, a kiállító hatóság jelöli az eredeti példányon azt a mennyiséget, amelyre használták, majd – miután pecséttel látta el – visszaküldi az érintett félhez.

Az exportbizonyítványon a „shipped weight” rovatban feltüntetett mennyiséget veszik csak figyelembe a behozatali engedély kiállításához.

5. cikk

Amennyiben megállapítják, hogy egy adott szállítmányból ténylegesen kirakodott mennyiség nagyobb, mint az e szállítmányra kiállított behozatali engedélyen vagy engedélyeken szereplő összmennyiség, az érintett behozatali engedélyt vagy engedélyeket kiállító illetékes hatóságok az importőr kérelmére telexen vagy faxon – eseti alapon és a lehető legkorábban – közlik a Bizottsággal a thai exportbizonyítványok számát vagy számait, a behozatali engedélyek számát vagy számait, az adott többletmennyiséget és a teherszállító hajó nevét.

A Bizottság kapcsolatba lép a thai hatóságokkal, hogy új exportbizonyítványokat állíthassanak ki.

E rendelet szerint az új exportbizonyítványok kiállításáig nem lehet szabad forgalomba bocsátani a többletmennyiségeket, hacsak nem mutatnak be új behozatali engedélyeket az érintett mennyiségekre.

Új behozatali engedélyeket a 10. cikkben megállapított feltételek szerint kell kiállítani.

6. cikk

Az 5. cikk harmadik albekezdésétől eltérve, amennyiben megállapítják, hogy a ténylegesen kirakodott mennyiségek egy adott szállítmány esetében legfeljebb 2 %-kal haladják meg a bemutatott behozatali engedélyen vagy engedélyeken szereplő mennyiségeket, a szabad forgalomba bocsátás szerinti tagállam illetékes hatóságai az importőr kérelmére legfeljebb 6 %-os értékvám megfizetése, valamint a közös vámtarifában megállapított vám és a megfizetett vám közötti különbözettel megegyező összegű biztosíték importőr általi letétbe helyezése ellenében engedélyezik a többletmennyiségek szabad forgalomba bocsátását.

A biztosítékot az adott mennyiségekre vonatkozó kiegészítő behozatali engedélynek a szabad forgalomba bocsátás szerinti tagállam illetékes hatóságainak történő bemutatásakor feloldják. Az 1291/2000/EK rendelet 15. cikkének (2) bekezdésében vagy az e rendelet 8. cikkében említett biztosítékot a kiegészítő engedély esetében nem kérhetik.

Kiegészítő behozatali engedélyt kell kiállítani a 10. cikkben megállapított feltételek mellett, valamint a thai hatóságok által kiállított egy vagy több új exportbizonyítvány bemutatása esetén.

A kiegészítő behozatali engedély 20. rovatában fel kell tüntetni a következő bejegyzések egyikét:

— Certificado complementario, artículo 6 del Reglamento (CE) n° 2248/2004,

— Licence pro dodatečné množství, čl. 6 nařízení (ES) č. 2248/2004,

— Supplerende licens, forordning (EF) nr. 2248/2004, artikel 6,

— Zusätzliche Lizenz — Artikel 6 der Verordnung (EG) Nr. 2248/2004,

— Lisakoguse litsents, määruse (EÜ) nr 2248/2004 artikkel 6,

— Συμπληρωματικό πιστοποιητικό — Άρθρο 6 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2248/2004,

— Licence for additional quantity, Article 6 of Regulation (EC) No 2248/2004,

— Certificat complémentaire, règlement (CE) n° 2248/2004, article 6,

— Titolo complementare, regolamento (CE) n. 2248/2004 articolo 6,

— Atļauja par papildu daudzumu, Regulas (EK) Nr. 2248/2004 6. pants,

— Papildomoji licencija, Reglamentas (EB) Nr. 2248/2004 6 straipsnio,

— Kiegészítő engedély, 2248/2004/EK rendelet 6. cikk,

— Aanvullend certificaat — artikel 6 van Verordening (EG) nr. 2248/2004,

— Uzupełniająca pozwolenie, rozporządzenie (WE) nr 2248/2004 art. 6,

— Certificado complementar, artigo 6.º do Regulamento (CE) n.º 2248/2004,

— Dodatočné povolenie, článok 6 nariadenia (ES) č. 2248/2004,

— Dovoljenje za dodatne količine, člen 6, Uredba (ES) št. 2248/2004,

— Lisätodistus, asetus (EY) N:o 2248/2004 6 artikla,

— Kompletterande licens, artikel 6 i förordning (EG) nr 2248/2004.

Vis *maior* kivételével elvész a biztosíték az olyan mennyiségek esetében, amelyekre vonatkozóan az első albekezdésben említett szabad forgalomba bocsátásra vonatkozó nyilatkozat elfogadásának napjától számított négy hónapon belül nem mutatnak be kiegészítő behozatali engedélyt. A biztosíték különösen olyan mennyiségek esetében vész el, amelyekre vonatkozóan nem állítottak ki kiegészítő behozatali engedélyt a 10. cikk első albekezdése szerint.

Amikor az első albekezdésben előírt biztosítékot feloldják – és miután az illetékes hatóság bejegyezte a mennyiséget a kiegészítő behozatali engedélyre és hitelesítette a bejegyzést –, az engedélyt a lehető leghamarabb visszaküldik a kiállító hatóságnak.

7. cikk

E rendelet értelmében a behozatali engedélyek iránti kérelmeket valamennyi tagállamban be lehet nyújtani, és a kiállított engedélyek a Közösség egész területén érvényesek.

Az 1291/2000/EK rendelet 5. cikke (1) bekezdése első albekezdésének negyedik francia bekezdése nem alkalmazható az e rendelet értelmében végrehajtott behozatalokra.

8. cikk

Eltérve az 1342/2003/EK rendelet 12. cikkétől, az e rendeletben előírt behozatali engedélyekre vonatkozó biztosíték 5 EUR/tonna.

9. cikk

(1) A behozatali engedély iránti kérelem és az engedély 8. rovatában szerepelnie kell a „Thaiföld” jelölésnek.

(2) A behozatali engedélyeknek tartalmazniuk kell a következőket:

a) a 24. rovatban a következő bejegyzések egyikét:

— Derechos de aduana limitados al 6 % *ad valorem* [Reglamento (CE) n° 2248/2004],

— Clo limitované 6 % *ad valorem* (nařízení (ES) č. 2248/2004),

— Toldsatsen begrænses til 6 % af værdien (forordning (EF) nr. 2248/2004),

— Beschränkung des Zolls auf 6 % des Zollwerts (Verordnung (EG) Nr. 2248/2004),

— Väärtuseline tollimaks piiratud 6 protsendini (määrus (EÜ) nr 2248/2004),

— Τελωνειακός δασμός κατ' ανώτατο όριο 6 % κατ' αξία [κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 2248/2004],

— Customs duties limited to 6 % *ad valorem* (Regulation (EC) No 2248/2004),

— Droits de douane limités a 6 % *ad valorem* [règlement (CE) n° 2248/2004],

— Dazi doganali limitati al 6 % *ad valorem* [regolamento (CE) n. 2248/2004],

— Muitas nodokļi nepārsniedz 6 % *ad valorem* (Regula (EK) Nr. 2248/2004),

— Muito mokestis neviršija 6 % *ad valorem* (Reglamentas (EB) Nr. 2248/2004),

— Mérsékelt, 6 %-os értékvám (2248/2004/EK rendelet),

— Douanerechten beperkt tot 6 % *ad valorem* (Verordening (EG) nr. 2248/2004),

— Należności celne ograniczone do 6 % *ad valorem* (Rozporządzenie (WE) nr 2248/2004),

— Direitos aduaneiros limitados a 6 % *ad valorem* [Reglamento (CE) n.º 2248/2004],

— Dovožné clo so stropom 6 % *ad valorem* (Nariadenie (ES) č 2248/2004),

— Omejitev carinskih dajatev na 6 % *ad valorem* (Uredba (ES) št. 2248/2004),

— Arvotulli rajoitettu 6 prosenttiin (asetus (EY) N:o 2248/2004),

— Tullsatsen begränsad till 6 % av värdet (förfordning (EG) nr 2248/2004);

b) a 20. rovatban a következő információkat:

i. a teherszállító hajó neve a thai exportbizonyítványon megadottak szerint,

ii. a thai exportbizonyítvány száma és dátuma.

(3) A behozatali engedély csak akkor fogadható el a szabad forgalomba bocsátásra vonatkozó nyilatkozat alátámasztására, ha bizonyítják – különösen a hajóraklevélnek az érintett fél által bemutatott példányával –, hogy azokat a termékeket, amelyekkel kapcsolatban kérelmezik a szabad forgalomba bocsátást, a behozatali engedélyen megnevezett hajóval szállították a Közösségbe.

(4) E rendelet 6. cikkére is figyelemmel, valamint eltérve az 1291/2000/EK rendelet 8. cikke (4) bekezdésétől, a szabad forgalomba bocsátott mennyiség nem haladhatja meg a behozatali engedély 17. és 18. rovatában feltüntetett mennyiséget. Ennek értelmében az említett engedély 19. rovatába a 0 számjegyet kell beírni.

10. cikk

A behozatali engedélyeket a kérelem benyújtásának napját követő ötödik munkanapon kell kiállítani, kivéve ha a Bizottság telexen vagy faxon értesíti a tagállam illetékes hatóságait, hogy az e rendeletben megállapított feltételeket nem teljesítették.

A behozatali engedélyt az érintett fél kérelmére, illetve a Bizottság egyetértésének telexen vagy faxon történő közlését követően rövidebb időn belül is ki lehet állítani.

Amennyiben a behozatali engedély kiállítására irányadó feltételeket nem teljesítették, a Bizottság szükség esetén és a thai hatóságokkal folytatott konzultációt követően megfelelő intézkedéseket fogadhat el.

11. cikk

Eltérve az 1342/2003/EK rendelet 6. cikkétől, a behozatali engedély érvényességi idejének utolsó napja megegyezik a megfelelő exportbizonyítvány érvényességi idejének utolsó napjától számított 30. nappal.

12. cikk

(1) A tagállamok minden nap telexen vagy faxon értesítik a Bizottságot az egyes behozatali engedélyek iránti kérelmekre vonatkozóan a következő adatokról:

a) az a mennyiség, amelyre vonatkozóan az egyes behozatali engedélyeket kérelmezik, adott esetben a „kiegészítő behozatali engedély” megjelöléssel;

b) a behozatali engedély kérelmezőjének neve;

c) a benyújtott exportbizonyítvány száma a bizonyítvány felső részén feltüntetettek szerint;

d) az exportbizonyítvány kiállításának napja;

e) az összmennyiség, amelyre az exportbizonyítványt kiállították;

f) az exportbizonyítványon feltüntetett exportőr neve.

(2) A behozatali engedélyek kiállításáért felelős hatóságok legkésőbb 2006 első félévének végén telexen vagy faxon elküldik a Bizottságnak a behozatali engedélyek hátoldalán hitel-esítettek szerint át nem vett mennyiségek teljes listáját, a teherszállító hajó nevét és az érintett exportbizonyítványok számait.

IV. FEJEZET

ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK

13. cikk

Ez a rendelet 2005. január 1-jén lép hatályba.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Brüsszelben, 2004. december 27-én.

a Bizottság részéről
Mariann FISCHER BOEL
a Bizottság tagja

ANEXO — PŘÍLOHA — BILAG — ANHANG — LISA — ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ — ANNEX — ANNEXE — ALLEGATO —
 PIELIKUMS — PRIEDAS — MELLÉKLET — BIJLAGE — ZAŁĄCZNIK — ANEXO — PRÍLOHA — PRILOGA — LIITE
 — BILAGA

SERIAL No

ORIGINAL**DEPARTMENT OF FOREIGN TRADE**

**MINISTRY OF COMMERCE
 GOVERNMENT OF THAILAND**

EXPORT CERTIFICATE SUBJECT TO REGULATION (EC) No 2248/2004

SPECIAL FORM FOR PRODUCTS FALLING WITHIN CN CODES 0714 10 10, 0714 10 91, 0714 10 99

EXPORT CERTIFICATE No	
EXPORT PERMIT No	

1. EXPORTER (NAME, ADDRESS AND COUNTRY)		2. FIRST CONSIGNEE (NAME, ADDRESS AND COUNTRY)	
NAME		NAME	
ADDRESS		ADDRESS	
COUNTRY		COUNTRY	
3. SHIPPED PER		4. COUNTRY/COUNTRIES OF DESTINATION IN EU	
5. TYPE OF MANIOC PRODUCTS	6. WEIGHT (TONNES)	7. PACKING	
☐ CN CODE 0714 10 10 ☐ CN CODE 0714 10 91 ☐ CN CODE 0714 10 99	SHIPPED WEIGHT	☐ IN BULK ☐ BAGS ☐ OTHERS	
	ESTIMATED NET WEIGHT		

WE HEREBY CERTIFY THAT THE ABOVEMENTIONED PRODUCTS ARE PRODUCED IN AND ARE EXPORTED FROM THAILAND

DEPARTMENT OF FOREIGN TRADE

DATE

NAME AND SIGNATURE OF AUTHORISED OFFICIAL AND STAMP

THIS CERTIFICATE IS VALID FOR 120 DAYS FROM THE DATE OF ISSUE

FOR USE BY EU AUTHORITIES:

A BIZOTTSÁG 2249/2004/EK RENDELETE**(2004. december 27.)**

a Cseh Köztársaság, Észtország, Ciprus, Lettország, Litvánia, Magyarország, Málta, Lengyelország, Szlovénia és Szlovákia Európai Unióhoz történő csatlakozása következtében a friss gyümölcs- és zöldségpiaci termelői szervezetekre vonatkozó átmeneti intézkedések megállapításáról szóló 686/2004/EK rendelet módosításáról

AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK BIZOTTSÁGA,

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre,

tekintettel a Cseh Köztársaság, Észtország, Ciprus, Lettország, Litvánia, Magyarország, Málta, Lengyelország, Szlovénia és Szlovákia csatlakozási szerződésére,

tekintettel a Cseh Köztársaság, Észtország, Ciprus, Lettország, Litvánia, Magyarország, Málta, Lengyelország, Szlovénia és Szlovákia csatlakozási okmányára és különösen annak 41. cikke első albekezdésére,

mivel:

- (1) A 686/2004/EK bizottsági rendelet⁽¹⁾ 4. cikke meghatározza a termelői szervezetek átmeneti működési programjainak lehetőségeit a Cseh Köztársaság, Észtország, Ciprus, Lettország, Litvánia, Magyarország, Málta, Lengyelország, Szlovénia és Szlovákia tekintetében.
- (2) A működési alapok, a működési programok és a pénzügyi hozzájárulás tekintetében a 2200/96/EK tanácsi rendelet részletes alkalmazási szabályainak megállapításáról szóló, 2003. augusztus 11-i 1433/2003/EK bizottsági rendelet⁽²⁾ 16. cikkének (1) bekezdése úgy rendelkezik, hogy a működési programokat egy éves, január 1-jétől december 31-ig tartó periódusokban kell végrehajtani. A működési programok végrehajtása azonban csak azt követően kezdődhet meg, hogy az illetékes nemzeti hatóságok jóváhagyják azokat. Következésképpen lehetővé kell tenni, hogy az átmeneti működési programok időtartama magába foglaljon néhány hónapot a 2004. év, valamint a teljes 12 hónapos időszakot a 2005. év vonatkozásában. A referencia-időszak, valamint az átmeneti működési programokhoz esedékes támogatás kiszámítására vonatkozó rendelkezéseket ezért meg kell határozni.

(3) Le kell szögezni, hogy a támogatás az átmeneti működési program 2004-ben megvalósítandó részére, kizárólag annak tényleges időtartamára esedékes, amelyet a jóváhagyás napjától időarányosan számítanak ki.

(4) A 686/2004/EK rendeletet ezért ennek megfelelően módosítani kell.

(5) Az e rendeletben előírt intézkedések összhangban vannak a Gyümölcs- és Zöldségpiaci Irányítóbizottság véleményével,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk

A 686/2004/EK rendelet 4. cikke a következőképpen módosul:

1. a (3) bekezdés a következő albekezdéssel egészül ki:

„Az 1433/2003/EK rendelet 16. cikkének (1) bekezdésétől eltérően, 2004-ben a működési programok az illetékes nemzeti hatóságok általi jóváhagyásuk napjától 2004. december 31-ig tartanak.”

2. a következő (4a) bekezdéssel egészül ki:

„(4a) Az 1433/2003/EK rendelet 4. cikkének (1) bekezdésétől eltérően, a 2004. évre vonatkozó támogatási kérelmek tekintetében az értékesített termelés referencia-időszak alatti értékét meg kell szorozni a működési program jóváhagyásának napja és a 2004. december 31-e közötti napok számával (mindkét napot beleértve), majd el kell osztani 366-tal.”

2. cikk

Ez a rendelet az Európai Unió Hivatalos Lapjában való kihirdetését követő harmadik napon lép hatályba.

⁽¹⁾ HL L 106., 2004.4.15., 10. o.

⁽²⁾ HL L 203., 2003.8.12., 25. o. A legutóbb az 1813/2004/EK bizottsági rendelettel (HL L 319., 2004.10.20., 5. o.) módosított rendelet.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Brüsszelben, 2004. december 27-én.

a Bizottság részéről
Mariann FISCHER BOEL
a Bizottság tagja

A BIZOTTSÁG 2250/2004/EK RENDELETE**(2004. december 27.)**

a Bizottságnak benyújtott ajánlatok és közlemények határidejének tekintetében a 429/90/EGK, a 2571/97/EK, a 174/1999/EK, a 2771/1999/EK, a 2799/1999/EK, a 214/2001/EK, az 580/2004/EK, az 581/2004/EK és az 582/2004/EK rendeletek módosításáról

AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK BIZOTTSÁGA,

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre,

tekintettel a tej és tejtermékek piacának közös szervezéséről szóló, 1999. május 17-i 1255/1999/EK tanácsi rendeletre⁽¹⁾ és különösen annak 10., 15. és 31. cikkére,

mivel:

(1) Az alábbi rendeletek rendelkezéseket állapítanak meg az ajánlati eljárásra az ajánlattevő ajánlatai és a tagállamok a Bizottságnak szóló ezekre vonatkozó közleményei benyújtási határidejét illetően:

— A Közösségben közvetlen fogyasztásra szánt vajkoncentrátumra vonatkozó támogatás pályázati felhívás útján történő nyújtásáról szóló, 1990. február 20-i 429/90/EGK bizottsági rendelet⁽²⁾,

— A vaj csökkentett áron történő értékesítéséről, valamint a cukrászati termékek, jégkrém és egyéb élelmiszerek előállítása során felhasznált tejszínre, vajra és vajkoncentrátumra vonatkozó támogatás nyújtásáról szóló, 1997. december 15-i 2571/97/EK bizottsági rendelet⁽³⁾,

— A vaj- és tejszínpiaci intervenció tekintetében az 1255/1999/EK tanácsi rendelet alkalmazásával kapcsolatos részletes szabályok megállapításáról szóló, 1999. december 16-i 2771/1999/EK bizottsági rendelet⁽⁴⁾,

— A takarmányozásra szánt fölözött tejre és sovány tejporra és az ilyen sovány tejpor értékesítéséhez nyújtott támogatásra vonatkozóan az 1255/1999/EK tanácsi rendelet alkalmazásával kapcsolatos részletes szabályok megállapításáról szóló, 1999. december 17-i 2799/1999/EK bizottsági rendelet⁽⁵⁾,

— A sovány tejpor piacán történő intervenció tekintetében az 1255/1999/EK tanácsi rendelet alkalmazására vonatkozó részletes szabályok megállapításáról szóló, 2001. január 12-i 214/2001/EK bizottsági rendelet⁽⁶⁾,

— Az egyes tejtermékekre nyújtott export-visszatérítésekre vonatkozó pályázati eljárás létrehozásáról szóló, 2004. március 26-i 580/2004/EK bizottsági rendelet⁽⁷⁾,

— Az egyes vajfélékre nyújtott export-visszatérítésekre vonatkozó folyamatos pályázati felhívás megnyitásáról szóló, 2004. március 26-i 581/2004/EK bizottsági rendelet⁽⁸⁾, és

— A sovány tejporra nyújtott export-visszatérítésekre vonatkozó folyamatos pályázati felhívás megnyitásáról szóló, 2004. március 26-i 582/2004/EK bizottsági rendelet⁽⁹⁾.

(2) Az ajánlati rendszerek zavartalan működésének biztosítása érdekében és különösen azért, hogy a Bizottság megfelelő illetékes hatóságainak és szolgálatainak elegendő idő álljon rendelkezésére az egyes ajánlatokhoz kapcsolódó adatok kezelésére, a szereplők számára az ajánlatok benyújtására, valamint az illetékes hatóság számára az adatoknak a Bizottsággal való közlésére előírt határidőket előre kell hozni.

⁽¹⁾ HL L 160., 1999.6.26., 48. o. A legutóbb a 186/2004/EK bizottsági rendelettel (HL L 29., 2004.2.3., 6. o.) módosított rendelet.

⁽²⁾ HL L 45., 1990.2.21., 8. o. A legutóbb a 921/2004/EK rendelettel (HL L 163., 2004.4.30., 94. o.) módosított rendelet.

⁽³⁾ HL L 350., 1997.12.20., 3. o. A legutóbb a 921/2204/EK rendelettel módosított rendelet.

⁽⁴⁾ HL L 333., 1999.12.24., 11. o. A legutóbb az 1932/2004/EK rendelettel (HL L 333., 2004.11.9., 4. o.) módosított rendelet.

⁽⁵⁾ HL L 340., 1999.12.31., 3. o. A legutóbb az 1992/2204/EK rendelettel (HL L 344., 2004.11.20., 11. o.) módosított rendelet.

⁽⁶⁾ HL L 37., 2001.2.7., 100. o. A legutóbb az 1838/2004/EK rendelettel (HL L 322., 2004.10.23., 3. o.) módosított rendelet.

⁽⁷⁾ HL L 90., 2004.3.27., 58. o.

⁽⁸⁾ HL L 90., 2004.3.27., 64. o.

⁽⁹⁾ HL L 90., 2004.3.27., 67. o.

- (3) Annak érdekében, hogy az 581/2004/EK és az 582/2004/EK rendeletben meghatározott pályázati eljárások során a minimálisra csökkenjen az ajánlatok benyújtásának előrehozásából eredő spekuláció kockázata, a tejre és tejtermékekre vonatkozó kiviteli engedélyek és export-visszatérítések tekintetében a 804/68/EGK tanácsi rendelet alkalmazására vonatkozó különös részletes szabályok megállapításáról szóló, 1999. január 26-i 174/1999/EK bizottsági rendeletben⁽¹⁾ előírt export-visszatérítések előzetes rögzítésére az ajánlatok benyújtási határidejét követően nem lehet mód.
- (4) A 429/90/EGK, a 2571/97/EK, a 174/1999/EK, a 2771/1999/EK, a 2799/1999/EK, a 214/2001/EK, az 580/2004/EK, az 581/2004/EK és az 582/2004/EK rendeletet ezért ennek megfelelően módosítani kell.
- (5) Az e rendeletben előírt intézkedések összhangban vannak a Tej- és Tejtermékpiaci Irányítóbizottság véleményével,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk

A 429/90/EGK rendelet 3. cikke a következőképpen módosul:

1. A (2) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(2) Az egyes ajánlati felhívásokhoz kapcsolódó ajánlatok benyújtási határideje augusztus második keddjének és december negyedik keddjének kivételével minden hónap második és negyedik keddjén, (brüsszeli idő szerint) 11:00 órakor jár le. Amennyiben kedd hivatalos ünnepre esik, a határidő az előző munkanapon (brüsszeli idő szerinti) 11:00 órakor jár le.”

2. A rendelet a következő (4) bekezdéssel egészül ki:

„(4) A 3. cikk (2) bekezdésében említett határidő napján a tagállamoknak tájékoztatniuk kell a Bizottságot az ajánlattevők által ajánlott mennyiségekről és árakról.

⁽¹⁾ HL L 20., 1999.1.27., 8. o. A legutóbb az 1846/2004/EK rendelettel (HL L 322., 2004.10.23., 16. o.) módosított rendelet.

Amennyiben nem került benyújtásra ajánlat, erről a tagállamok ugyanezen határidőn belül tájékoztatják a Bizottságot.”

2. cikk

A 2571/97/EK rendelet 14. cikke a következőképpen módosul:

1. A (2) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„2. Az egyes ajánlati felhívásokhoz kapcsolódó ajánlatok benyújtási határideje augusztus második keddjének és december negyedik keddjének kivételével minden hónap második és negyedik keddjén (brüsszeli idő szerint) 11:00 órakor jár le. Amennyiben kedd hivatalos ünnepre esik, a határidő az előző munkanapon (brüsszeli idő szerint) 11:00 órakor jár le.”

2. A rendelet a következő (3) bekezdéssel egészül ki:

„3. A 14. cikk (2) bekezdésében említett határidő napján a tagállamoknak tájékoztatniuk kell a Bizottságot az ajánlattevők által ajánlott mennyiségekről és árakról.

Amennyiben nem került benyújtásra ajánlat, a tagállamok erről ugyanezen határidőn belül értesítik a Bizottságot, ha az érintett tagállamban értékesíthető vaj áll rendelkezésre.”

3. cikk

A 174/1999/EK rendelet 1. cikke harmadik bekezdésének helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) Az 1255/1999/EK tanácsi rendelet^(*) 1. cikk (1) bekezdésében említett termékekre vonatkozó engedélykérelmeket, amelyeket az 1291/2000/EK bizottsági rendelet^(**), 17. cikkének értelmében az 581/2004/EK bizottsági rendelet^(***) 2. cikke (2) bekezdésében és az 582/2004/EK bizottsági rendelet^(****) 2. cikk (2) bekezdésében említett ajánlati időszakok végét követő szerdán és csütörtökön nyújtottak be, úgy kell tekinteni, hogy benyújtásuk az adott csütörtököt követő munkanapon történt.

^(*) HL L 160., 1999.6.26., 48. o.

^(**) HL L 152., 2000.6.24., 1. o.

^(***) HL L 90., 2004.3.27., 64. o.

^(****) HL L 90., 2004.3.27., 67. o.”

4. cikk

A 2771/1999/EK rendelet a következőképpen módosul:

1. A 16. cikk (3) bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„3. Az egyes ajánlati felhívásokhoz kapcsolódó ajánlatok benyújtási határideje augusztus második keddjének kivételével minden hónap második és negyedik keddjén (brüsszeli idő szerint) 11:00 órakor jár le. Amennyiben kedd hivatalos ünnepre esik, a határidő az előző munkanapon (brüsszeli idő szerint) 11:00 órakor jár le.”

2. A 17b. cikk (1) bekezdése helyébe a következő bekezdés lép:

„(1) A 16. cikk (3) bekezdésében említett határidő napján a tagállamoknak tájékoztatniuk kell a Bizottságot az ajánlattevők által ajánlott mennyiségekről és árakról.

Amennyiben nem került benyújtásra ajánlat, erről a tagállamok ugyanezen határidőn belül tájékoztatják a Bizottságot.”

3. A 22. cikk (2) bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„(2) Az egyes ajánlati felhívásokhoz kapcsolódó ajánlatok benyújtási határideje augusztus második keddjének és december negyedik keddjének kivételével minden hónap második és negyedik keddjén (brüsszeli idő szerint) 11:00 órakor jár le. Amennyiben kedd hivatalos ünnepre esik, a határidő az előző munkanapon (brüsszeli idő szerint) 11:00 órakor jár le.”

4. A 24a. cikk (1) bekezdése helyébe a következő bekezdés lép:

„(1) A 22. cikk (2) bekezdésében említett határidő napján a tagállamoknak tájékoztatniuk kell a Bizottságot az ajánlattevők által ajánlott mennyiségekről és árakról és az értékesítésre felajánlott vaj mennyiségéről.

Amennyiben nem került benyújtásra ajánlat, a tagállamok erről ugyanezen határidőn belül értesítik a Bizottságot, ha az érintett tagállamban értékesíthető vaj áll rendelkezésre.”

5. cikk

A 2799/1999/EK rendelet a következőképpen módosul:

1. A 27. cikk (2) bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„(2) Az egyes ajánlati felhívásokhoz kapcsolódó ajánlatok benyújtási határideje augusztus második keddjének és december negyedik keddjének kivételével minden hónap második és negyedik keddjén, (brüsszeli idő szerint) 11:00 órakor jár le. Amennyiben kedd hivatalos ünnepre esik, a határidő az előző munkanapon (brüsszeli idő szerint) 11:00 órakor jár le.”

2. A 30. cikk (1) bekezdése a következő albekezdéssel egészül ki:

„Amennyiben nem került benyújtásra ajánlat, a tagállamok erről ugyanezen határidőn belül értesítik a Bizottságot, ha az érintett tagállamban értékesíthető sovány tejpor áll rendelkezésre.”

6. cikk

A 214/2001/EK rendelet a következőképpen módosul:

1. A 14. cikk (2) bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„(2) Az egyes ajánlati felhívásokhoz kapcsolódó ajánlatok benyújtási határideje augusztus második keddjének kivételével minden hónap második és negyedik keddjén (brüsszeli idő szerint) 11:00 órakor jár le. Amennyiben kedd hivatalos ünnepre esik, a határidő az előző munkanapon (brüsszeli idő szerint) 11:00 órakor jár le.”

2. A 17. cikk (1) bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„(1) A 14. cikk (2) bekezdésében említett határidő napján a tagállamoknak tájékoztatniuk kell a Bizottságot az ajánlattevők által ajánlott mennyiségekről és árakról.

Amennyiben nem került benyújtásra ajánlat, erről a tagállamok ugyanezen határidőn belül tájékoztatják a Bizottságot.”

3. A 22. cikk (2) bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„(2) Az egyes ajánlati felhívásokra vonatkozó ajánlatok benyújtási határideje augusztus második keddjének és december negyedik keddjének kivételével minden hónap második és negyedik keddjén (brüsszeli idő szerint) 11:00 órakor jár le. Amennyiben kedd hivatalos ünnepre esik, a határidő az előző munkanapon (brüsszeli idő szerint) 11:00 órakor jár le.”

4. A 24a. cikk (1) bekezdés harmadik albekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„Amennyiben nem került benyújtásra ajánlat, a tagállamok erről ugyanezen határidőn belül értesítik a Bizottságot, ha az érintett tagállamban értékesíthető sovány tejpor áll rendelkezésre.”

7. cikk

Az 580/2004/EK rendelet 4. cikke (2) bekezdésének első albekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„A tagállamok az érvényes ajánlatokról az egyes ajánlati időszak végétől számított három órán belül – az ajánlattevők név szerinti említése nélkül – a Mellékletben előírtak szerint értesítik a Bizottságot.”

8. cikk

Az 581/2004/EK rendelet 2. cikk (2) bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„(2) Az egyes ajánlati időszakok augusztus első keddjének és december harmadik keddjének kivételével minden hónap első és harmadik keddjén (brüsszeli idő szerint) 13:00-kor kezdődnek. Amennyiben kedd hivatalos ünnepre esik, az időszak a következő munkanapon (brüsszeli idő szerint) 13:00 órakor kezdődik.

Az egyes ajánlati időszakok augusztus második keddjének és december negyedik keddjének kivételével minden hónap első

és harmadik keddjén (brüsszeli idő szerint) 13:00-kor érnek véget. Amennyiben kedd hivatalos ünnepre esik, az időszak az előző munkanapon (brüsszeli idő szerint) 13:00-kor ér véget.”

9. cikk

Az 582/2004/EK rendelet 2. cikke (2) bekezdésének helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) Az egyes ajánlati időszakok augusztus első keddjének és december harmadik keddjének kivételével minden hónap első és harmadik keddjén (brüsszeli idő szerint) 13:00-kor kezdődnek. Amennyiben kedd hivatalos ünnepre esik, az időszak a következő munkanapon (brüsszeli idő szerint) 13:00 órakor kezdődik.

Az egyes ajánlati időszakok augusztus második keddjének és december negyedik keddjének kivételével minden hónap második és negyedik keddjén (brüsszeli idő szerint) 13:00-kor érnek véget. Amennyiben kedd hivatalos ünnepre esik, az időszak az előző munkanapon (brüsszeli idő szerint) 13:00-kor ér véget.”

10. cikk

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő harmadik napon lép hatályba.

Ezt a rendeletet 2005. január 1-jétől kell alkalmazni.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Brüsszelben, 2004. december 27-én.

a Bizottság részéről

Mariann FISCHER BOEL

a Bizottság tagja

A BIZOTTSÁG 2251/2004/EK RENDELETE**(2004. december 27.)****a gabonaágazatban 2004. december 28-tól alkalmazandó behozatali vámok módosításáról**

AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK BIZOTTSÁGA,

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre,

tekintettel a gabonafélék piacának közös szervezéséről szóló, 2003. szeptember 29-i 1784/2003/EK tanácsi rendeletre ⁽¹⁾,tekintettel az 1766/92/EGK tanácsi rendeletnek a gabonaágazatban alkalmazott behozatali vámokkal kapcsolatos alkalmazási szabályairól szóló, 1996. június 28-i 1249/96/EK bizottsági rendeletre ⁽²⁾ és különösen annak 2. cikke (1) bekezdésére,

mivel:

- (1) A behozatali vámokat a gabonaágazatban a 2142/2004/EK bizottsági rendelet rögzítette ⁽³⁾.

- (2) Az 1249/96/EK rendelet 2. cikkének (1) bekezdése előírja, hogy amennyiben alkalmazásuk időszakában a behozatali vámok számított átlaga 5 EUR/t-val eltér a vám rögzített mértékétől, megfelelő kiigazítást kell végrehajtani. A jelzett eltérés bekövetkezett. Szükséges tehát az 2142/2004/EK rendeletben rögzített behozatali vámok kiigazítása,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk

A 2142/2004/EK rendelet I. és II. mellékletének helyébe e rendelet I. és II. melléklete lép.

2. cikk

E rendelet 2004. december 28-án lép hatályba.

E rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Brüsszelben, 2004. december 27-én.

a Bizottság részéről

J. M. SILVA RODRÍGUEZ

mezőgazdasági és vidékfejlesztési főigazgató

⁽¹⁾ HL L 270., 2003.9.29., 78. o.

⁽²⁾ HL L 161., 1996.6.29., 125. o. A legutóbb az 1110/2003/EK rendelettel (HL L 158., 2003.6.27., 12. o.) módosított rendelet.

⁽³⁾ HL L 369., 2004.12.16., 55. o. A 2215/2004/EK rendelettel (HL L 374., 2004.12.22., 61. o.) módosított rendelet.

I. MELLÉKLET

Az 1784/2003/EK rendelet 10. cikkének (2) bekezdésében említett termékek 2004. december 28-tól alkalmazandó behozatali vámjai

KN-kód	Árumegnevezés	Behozatali vám ⁽¹⁾ (EUR/tonnában)
1001 10 00	Durumbúza, kiváló minőségű	0,00
	közepes minőségű	0,00
	gyenge minőségű	9,66
1001 90 91	Közönséges búza, vetőmag	0,00
ex 1001 90 99	Közönséges búza, kiváló minőségű, a vetőmag kivételével	0,00
1002 00 00	Rozs	47,57
1005 10 90	Kukorica, vetőmag, a hibrid kivételével	52,37
1005 90 00	Kukorica, a vetőmag kivételével ⁽²⁾	52,37
1007 00 90	Cirok, a hibrid vetőmag kivételével	47,57

⁽¹⁾ A Közösségbe az Atlanti-óceánon vagy a Szuezi-csatornán keresztül érkező árukra (az 1249/96/EK rendelet 2. cikkének (4) bekezdése) az importőr vámcsökkentésben részesülhet, amely:

- 3 EUR/t, ha a kirakodás kikötője a Földközi-tengeren van, vagy
- 2 EUR/t, ha a kirakodás kikötője Írországban, az Egyesült Királyságban, Dániában, Észtországban, Lettországban, Litvániában, Lengyelországban, Finnországban, Svédországban vagy az Ibériai-félsziget atlanti partján van.

⁽²⁾ Az importőr 24 EUR/t átalány-vámcsökkentésben részesülhet, amennyiben az 1249/96/EK rendelet 2. cikkének (5) bekezdésében megállapított feltételek teljesülnek.

II. MELLÉKLET

A vámtételek kiszámításának tényezői

(a 15.12.2004–23.12.2004 közötti időszakban)

1. Az 1249/96/EK rendelet 2. cikkének (2) bekezdésében meghatározott referencia-időszakra vonatkozó átlagértékek:

Tőzsdei jegyzések	Minneapolis	Chicago	Minneapolis	Minneapolis	Minneapolis	Minneapolis
Termékek (%-os fehérjetartalom 12 %-os nedvességtartalom mellett)	HRS2 (14 %)	YC3	HAD2	közepes minőségű (*)	gyenge minőségű (**)	US barley 2
Árfolyamjegyzés (EUR/t)	109,43 (**)	59,79	147,01	137,01	117,01	78,13
Felár az öbölbeli árhoz (EUR/t)	—	11,13	—	—	—	—
Felár a nagy-tavakbeli árhoz (EUR/t)	23,12	—	—	—	—	—

(*) 10 EUR/t levonás (1249/96/EK rendelet 4. cikk (3) bekezdés)

(**) 30 EUR/t levonás (1249/96/EK rendelet 4. cikk (3) bekezdés)

(***) beleértve 14 EUR/t hozzáadás (1249/96/EK rendelet 4. cikk (3) bekezdés)

2. Az 1249/96/EK rendelet 2. cikkének (2) bekezdésében meghatározott referencia-időszakra vonatkozó átlagértékek:

Fuvardíjak/költségek: Mexikói-öböl–Rotterdam 31,79 EUR/t; Nagy-tavak–Rotterdam 46,26 EUR/t.

3. Az 1249/96/EK rendelet 4. cikk (2) bekezdésének harmadik albekezdésében említett támogatások: 0,00 EUR/t (HRW2)
-
- 0,00 EUR/t (SRW2).

II

(Jogi aktusok, amelyek közzététele nem kötelező)

TANÁCS

A TANÁCS HATÁROZATA

(2004. november 29.)

az Európai Közösség és a San Marino Köztársaság közötti, a megtakarításokból származó kamatjövedelem adóztatásáról szóló 2003/48/EK tanácsi irányelvben meghatározott szabályokkal egyenértékű rendelkezések megállapításáról szóló megállapodás és az ahhoz kapcsolódó szándéknyilatkozat aláírásáról

(2004/903/EK)

AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK BIZOTTSÁGA,

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre és különösen annak 94. cikkére, annak 300. cikke (2) bekezdése első albekezdésével összefüggésben,

tekintettel a Bizottság javaslatára,

mivel:

- (1) 2001. október 16-án a Tanács felhatalmazta a Bizottságot, hogy folytasson tárgyalásokat a San Marino Köztársasággal egy olyan megállapodásról, amely alkalmas annak biztosítására, hogy a Liechtensteini Hercegség a megtakarításokból származó kamatjövedelem tényleges megadóztatására a Közösségen belül alkalmazandó szabályokkal egyenértékű rendelkezéseket fogadjon el.
- (2) A tárgyalások eredményeként keletkezett megállapodás szövege összhangban van a Tanács által kiadott tárgyalási irányelvekkel. A megállapodáshoz szándéknyilatkozatot csatolnak, amely az Európai Közösség és tagállamai és a San Marino Köztársaság között jött létre.
- (3) A megállapodás megkötéséről szóló, egy későbbi szakaszban elfogadásra kerülő határozatra figyelemmel kívánatos, hogy a 2004. július 12-én parafált két dokumentum aláírásra kerüljön és a Tanács a szándéknyilatkozatot megerősítse és jóváhagyja,

A KÖVETKEZŐKÉPPEN HATÁROZOTT:

1. cikk

Az Európai Közösség és a San Marino Köztársaság közötti, a megtakarításokból származó kamatjövedelem adóztatásáról szóló 2003/48/EK tanácsi irányelvben meghatározott szabályokkal egyenértékű rendelkezések megállapításáról szóló megállapodás megkötéséről szóló későbbi határozat elfogadására is figyelemmel, a Tanács elnöke felhatalmazást kap a megállapodás és az ahhoz csatolt szándéknyilatkozat, valamint az Európai Közösségnek a megállapodás 19. cikke (2) bekezdésében és a szándéknyilatkozat utolsó bekezdésében említett levelek aláírására felhatalmazott személyek kijelölésére.

A szándéknyilatkozat szövegét a Tanács jóváhagyta.

A megállapodás és a szándéknyilatkozat szövegét csatolták ehhez a határozathoz.

2. cikk

Ezt a határozatot az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* ki kell hirdetni.

Kelt Brüsszelben, 2004. november 29-én.

a Tanács részéről

az elnök

L. J. BRINKHORST

MEGÁLLAPODÁS

az Európai Közösség és a San Marino Köztársaság között, a megtakarításokból származó kamatjövedelem adóztatásáról szóló 2003/48/EK tanácsi irányelvben meghatározott szabályokkal egyenértékű rendelkezések megállapításáról

AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉG, a továbbiakban: Közösség

és

SAN MARINO KÖZTÁRSASÁG, a továbbiakban: San Marino,

a továbbiakban mindkettő: a Szerződő Fél vagy a Szerződő Felek,

A KÖVETKEZŐBEN ÁLLAPODTAK MEG:

1. cikk

Cél

(1) Az Európai Közösség és a San Marino Köztársaság között létrejött megállapodás célja a Felek közötti meglévő szoros kapcsolatok megszilárdítása és kiterjesztése a megtakarításokból származó kamatjövedelem adóztatásáról szóló 2003/48/EK tanácsi irányelvben, a továbbiakban: irányelv, meghatározott szabályokkal egyenértékű rendelkezések megállapítása által a tagállamokban adózási értelemben illetőséggel bíró haszonhúzó és természetes személyek részére teljesített kamatkifizetések tekintetében.

(2) A San Marino Köztársaság megteszi a szükséges intézkedéseket annak biztosítására, hogy területén illetékességgel bíró kifizetők – függetlenül a kamatozó követelés adósának illetőségétől –, teljesítsék a megállapodás végrehajtásához szükséges feladatokat és különösen hogy meghozza az eljárásokra és a szankciókra vonatkozó rendelkezéseket.

2. cikk

A haszonhúzó meghatározása

(1) E megállapodás alkalmazásában „haszonhúzó”: bármely természetes személy, aki kamatot szerez, vagy bármely természetes személy, akinek a részére kamatot írnak jóvá, kivéve, ha bizonyítja, hogy a kamatot nem az ő javára fizették ki vagy írták jóvá. A természetes személy nem tekinthető haszonhúzóknak, amennyiben:

- a) a 4. cikkben meghatározott kifizetőként jár el, vagy
- b) egy jogi személy, egy befektetési alap, illetőleg egy értékpapírokkal foglalkozó, hasonló vagy azzal egyenértékű kollektív befektetési vállalkozás nevében jár el; vagy
- c) más természetes személy nevében jár el, aki a haszonhúzó és aki a 3. cikkkel összhangban tájékoztatja a kifizetőt ezen haszonhúzó azonosítási adatairól.

(2) Amennyiben a kifizető olyan információkkal rendelkezik, amelyek arra utalnak, hogy a kamatban részesülő természetes személy vagy akinek részére a kamatot jóváírják esetleg nem a haszonhúzó, és amennyiben az (1) bekezdés a) és b) pontja sem alkalmazandó ezen természetes személyre, a kifizető a 3. cikkkel összhangban köteles ésszerű lépéseket tenni a haszonhúzó személyazonosságának megállapítására. Amennyiben a kifizető nem tudja azonosítani a haszonhúzót, az érintett természetes személyt kell haszonhúzónak tekintenie.

3. cikk

A haszonhúzó személyazonossága és illetősége

A 2. cikkben meghatározott haszonhúzó személyazonosságának és illetőségének megállapítására a kifizető nyilvántartást vezet, amely az uzsora és a pénzmosás elleni San Marinó-i törvénnyel összhangban tartalmazza a családi- és utónevet, a címet és az illetőségre vonatkozó adatokat. A 2004. január 1-jén vagy azt követően létrejött szerződéses jogviszonyokra vagy szerződéses jogalap nélkül végrehajtott ügyletekre vonatkozóan, az Európai Unió valamely tagállama – a továbbiakban: tagállam – által kibocsátott útlevélet vagy személyazonosító igazolványt bemutató olyan természetes személyekre vonatkozóan, akik kijelentik, hogy valamely, a tagállamoktól, illetőleg San Marinótól különböző államban bírnak illetőséggel, az illetőséget azon állam illetékes adóhatósága által kibocsátott illetőségi igazolás alapján kell megállapítani, amelyben a természetes személy állítása szerint illetőséggel bír. Ilyen igazolás bemutatásának hiányában azon tagállamot kell az illetőség szerinti államnak tekinteni, amely az útlevélet vagy az egyéb hivatalos személyazonosító okmányt kiállította.

4. cikk

A fizetéssel megbízott személy meghatározása

E megállapodás alkalmazásában San Marinó-i „kifizető”: a San Marinó-i bankjog értelmében vett bank, valamint a San Marinóban illetőséggel bíró vagy letelepedett gazdasági szereplőt, ideértve a természetes és jogi személyeket, jogi személyiséggel nem rendelkező szervezeteket és olyan állandó telephelyű külföldi társaságokat is, amelyek üzleti tevékenységük során harmadik személyek vagyoni eszközeit, - akár alkalomszerűen is - elfogadják, birtokolják, befektetik vagy átruházzák, illetve kizárólag kamatot fizetnek vagy kamatot írnak jóvá.

5. cikk

Az illetékes hatóság meghatározása

(1) Ezen megállapodás alkalmazásában „a Szerződő Felek illetékes hatóságai” az I. mellékletben felsorolt hatóságok.

(2) A Szerződő Felektől különböző államok illetékes hatóságai azon államok hatóságai, amelyek kétoldalú vagy többoldalú egyezmények alkalmazásában illetékesek, vagy ennek hiányában olyan más hatóságok, amelyek jogosultak illetőségi-gazolás kiállítására.

6. cikk

A kamat fogalmának meghatározása

(1) E megállapodás alkalmazásában „kamat”:

a) valamennyi, követeléshez kapcsolódó, számlára kifizetett vagy arra jóváírt kamat, függetlenül attól, hogy az jelzáloggal biztosított-e, vagy jogot ad-e a kötelezett nyereségében való részesedésre, valamint különösen az állampapírokból, kötvényekből vagy adósságlevelekből származó jövedelem, beleértve az ilyen értékpapírokhoz, kötvényekhez vagy adósságlevelekhez kapcsolódó prémiumokat és jutalmakat, ugyanakkor bele nem értve a nem üzletvitelük keretében eljáró magánszemélyek közötti kölcsönügyletből származó kamatot; a késedelmes teljesítéshez kapcsolódó büntető kamatok nem tekintendők kamatnak;

b) az a) pontban említett követelések értékesítésekor, visszatérítések vagy visszaváltásakor felhalmozódott vagy tőkésített kamat;

c) a kamatkifizetésekből közvetlenül vagy az irányelv 4. cikke (2) bekezdésében említett szervezeten keresztül keletkező jövedelem, amelyet a következők osztanak szét:

i. a 19. cikkben említett területeken illetőséggel bíró kollektív befektetési vállalkozások, illetve az összehasonlítható vagy megegyező, kollektív értékpapír-befektetésekkel foglalkozó szervezetek;

ii. valamely tagállamban illetőséggel bíró azon szervezetek, amelyek az irányelv 4. cikkének (3) bekezdése szerinti választási lehetőséget gyakorolnak, és amelyek e tényről tájékoztatják a kifizetőt;

iii. a 19. cikkben említett területeken kívül illetőséggel bíró kollektív befektetési vállalkozások, illetve az ezekkel összehasonlítható vagy megegyező, kollektív értékpapír-befektetésekkel foglalkozó szervezetek;

d) a következő vállalkozások és szervezetek részvényeinek vagy üzletrészeinek értékesítésekor, visszatérítésekor vagy visszaváltásakor szerzett jövedelmek, amennyiben ezek közvetlenül vagy közvetve más kollektív befektetési vállalkozásokon vagy a következőkben említett szervezeteken keresztül meglévő eszközeik több mint 40%-át az a) pontban említett követelésekbe fektetik be:

i. a 19. cikkben említett területeken illetőséggel bíró kollektív befektetési vállalkozások, illetve az összehason-

lítható vagy megegyező, kollektív értékpapír-befektetésekkel foglalkozó szervezetek;

ii. valamely tagállamban illetőséggel bíró azon szervezetek, amelyek az irányelv 4. cikkének (3) bekezdése szerinti választási lehetőséget gyakorolnak, és amelyek e tényről tájékoztatják a kifizetőt;

iii. a 19. cikkben említett területeken kívül illetőséggel bíró kollektív befektetési vállalkozások, illetve az ezekkel összehasonlítható vagy megegyező, kollektív értékpapír-befektetésekkel foglalkozó szervezetek.

San Marinónak azonban csak abban a mértékben áll módjában a d) pontban említett jövedelem bevonása a kamat meghatározásába, amennyiben ez a jövedelem megfelel az a) és a b) pont értelmében vett kamatkifizetésekből – közvetve vagy közvetlenül – származó nyereségnek.

(2) Amennyiben a kifizető az (1) bekezdés c) és d) pontja tekintetében nem rendelkezik a kamatkifizetésekből eredő jövedelem arányára vonatkozó információval, a jövedelem teljes összegét kamatnak kell tekinteni.

(3) Amennyiben a kifizető az (1) bekezdés d) pontja tekintetében nem rendelkezik információval a követelésbe, illetve az említett bekezdés meghatározása szerinti részvényekbe vagy üzletrészekbe fektetett eszközök százalékos arányáról, e százalékos arányt 40% felettinek kell tekinteni. Amennyiben a kifizető nem tudja meghatározni a haszonhúzó által szerzett jövedelem összegét, a jövedelmet úgy kell tekinteni, hogy az megfelel a részvények vagy üzletrészek értékesítéséből, visszatérítéséből vagy visszaváltásából eredő jövedelemnek.

(4) Az (1) bekezdés b) és d) pontjai tekintetében San Marino megkövetelheti a területén illetőséggel bíró kifizetőktől, hogy a kamatok egy évnél nem hosszabb időszakra évesítsék, és ezeket az évesített kamatokat tekintsék kamatnak akkor is, ha ebben az időszakban semmiféle elidegenítés, visszavásárlás vagy visszaváltás nem történik.

(5) Az (1) bekezdés c) és d) pontjától eltérve, San Marino kizárhatja a kamat fogalom meghatározásából az ezen pontokban említett, a területén illetőséggel bíró vállalkozások vagy szervezetek azon jövedelmét, amennyiben ezen szervezetek az (1) bekezdés a) pontjában említett követelésekbe történő befektetése nem haladta meg a pénzeszközeik 15%-át.

Attól kezdődően, hogy San Marino értesítette a másik Szerződő Felet arról, hogy élni kíván ezzel a lehetőséggel, ez mindkét Szerződő Fél számára kötelező erejűvé válik.

(6) Az (1) bekezdés d) pontjában és a (3) bekezdésben említett százalékos arány 2010. december 31-től 25 %.

(7) Az (1) bekezdés d) pontjában, valamint az (5) bekezdésben említett százalékos arányt az érintett vállalkozások vagy szervezetek alapszabályában vagy létesítő okiratában meghatározott befektetési politikájára, és ilyen szabályok hiányában az érintett vállalkozások vagy szervezetek eszközeinek tényleges összetételére való hivatkozással kell meghatározni.

7. cikk

Forrásadó

(1) A valamely tagállamban illetőséggel bíró haszonhúzó esetén San Marino a megállapodás alkalmazásának időpontjától kezdődő első három évben 15%, a következő három évben 20%, ezt követően pedig 35% mértékű forrásadót von le.

(2) A kifizető a forrásadót a következők szerint vonja le:

- a) a 6. cikk (1) bekezdésének a) pontja szerinti kamat esetében: a kifizetett kamatra vagy a jóváírt összegekre;
- b) a 6. cikk (1) bekezdésének b) vagy d) pontja szerinti kamat esetében: az ezekben a bekezdésekben említett kamat vagy jövedelem összegére, vagy a kedvezményezett által teljesítendő azonos hatású fizetési kötelezettség kivetésével az elidegenítésből, visszavásárlásból vagy visszaváltásból eredő jövedelem teljes összegére;
- c) a 6. cikk (1) bekezdésének c) pontja szerinti kamatfizetés esetében: az ebben a bekezdésben említett jövedelmek összegére;
- d) amikor San Marino él a 6. cikkének (4) bekezdése szerinti lehetőséggel: az évesített kamatok összegére;

(3) A (2) bekezdés a) és b) pontjainak alkalmazásában a forrásadót a haszonhúzó követelése fennállásának időtartamával arányosan kell kivetni. Ha a kifizető a rendelkezésére bocsátott adatok alapján nem tudja meghatározni a fennállás időtartamát, akkor úgy kell tekintenie a haszonhúzót, mintha az a követeléssel annak fennállása teljes időtartama alatt rendelkezett volna, kivéve, ha a haszonhúzó bizonyítékot szolgáltat a követelés megszerzésének időpontjáról.

(4) Az e megállapodásban megállapított forrásadón felül az ugyanazt a kamatot terhelő adókat és levonásokat a fenti (1)–(3) bekezdés szerint kiszámított forrásadóból le kell vonni.

(5) A 10. cikk rendelkezéseire is figyelemmel, a forrásadó levonása a San Marinóban illetőséggel bíró kifizető részéről nem zárja ki, hogy a haszonhúzó adózási illetősége szerinti tagállam saját nemzeti jogának megfelelően adóztassa meg a jövedelmet. Abban az esetben, ha az adófizető a San Marinóban illetőséggel bíró kifizető által kifizetett kamatjövedelmet tüntet fel az illetősége szerinti tagállam adóhatóságainak benyújtott bevallásában, a kamatot ott ugyanolyan mértékben kell megadóztatni, mint az ezen tagállamban szerzett kamatokat.

8. cikk

Bevétel megosztása

(1) San Marino a 7. cikkben említett forrásadó levonásából származó bevételének 25 %-át megtartja, és annak 75 %-át a kamat haszonhúzójának illetősége szerinti tagállamnak utalja át.

(2) Ezek az átutalások minden naptári évre vonatkozóan tagállamonként egyetlen ügylettel történnek, legkésőbb hat hónappal a San Marinó-i adóév végét követően.

(3) San Marino meghozza a szükséges intézkedéseket annak érdekében, hogy biztosítsa a bevételmegosztás rendszerének megfelelő működését.

9. cikk

Önkéntes közzététel

(1) San Marino megállapítja a haszonhúzók számára a 7. cikk szerinti forrásadó elkerülését lehetővé tevő eljárást, amely alapján a haszonhúzó felhatalmazza a San Marinó-i illetőségű kifizetőjét, hogy tájékoztassa a kamatkifizetésekről az adott állam illetékes hatóságát. Az ilyen felhatalmazás minden, a kifizető által a haszonhúzó részére teljesített kamatkifizetésre vonatkozik.

(2) A haszonhúzó kifejezett felhatalmazása esetén a kifizető által szolgáltatott adatok legalább a következőket tartalmazzák:

- a) az ezen megállapodás 3. cikkének megfelelő illetőséggel bíró haszonhúzó személyazonosságát és illetőségét, amelyet rendelkezésre állása esetén kiegészít a haszonhúzó illetősége szerinti tagállam által meghatározott adóazonossági szám;
- b) a kifizető nevét és címét;
- c) a haszonhúzó bankszámlaszámát, vagy ennek hiányában a kamatot eredményező követelés meghatározását; és
- d) az ezen megállapodás 6. cikkének megfelelően kiszámított kamat összegét.

(3) Az illetékes San Marinó-i hatóság a (2) bekezdésben említett adatokat közli a haszonhúzó illetősége szerinti tagállam illetékes hatóságával. Az adott évben teljesített összes kamatkifizetésre vonatkozó adatokat évente legalább egyszer, a San Marinó-i adóév végét követő 6 hónapon belül, automatikusan közölni kell.

10. cikk

A kettős adóztatás elkerülése

(1) A haszonhúzó adózási illetősége szerinti tagállam gondoskodik arról, hogy megszűnjön az ezen cikk (2) és (3) bekezdése rendelkezéseinek megfelelően a 7. cikkben említett forrásadó levonásából adódható kettős adózás.

(2) Amennyiben a haszonhúzó által kapott kamat 7. cikkben említett forrásadója San Marinóban levonásra került, a haszonhúzó adózási illetősége szerinti tagállam saját nemzeti jogának megfelelően a forrásadó összegével megegyező beszámítást biztosít. Amennyiben ez az összeg meghaladja az illetőség szerinti tagállam nemzeti joga szerint a forrásadó hatálya alá tartozó kamat teljes összege után fizetendő adó összegét, a haszonhúzó illetősége szerinti tagállam a levont adó többletként jelentkező összeget visszatéríti a haszonhúzónak.

(3) Amennyiben a 7. cikkben említett forrásadón kívül a haszonhúzó által kapott kamatot az e megállapodásban megállapítottakon felül egyéb adók és forrásadók terhelik, a haszonhúzó adózási illetősége szerinti tagállam a nemzeti jogának vagy a kettős adóztatás elkerüléséről szóló egyezményeknek megfelelően az ilyen adókra és forrásadókra vonatkozóan beszámítást biztosít, akkor az ilyen egyéb adókat és forrásadókat a (2) bekezdés szerinti eljárás alkalmazását megelőzően be kell számítani.

(4) A haszonhúzó adózási illetősége szerinti tagállam a (2) és a (3) bekezdésben említett beszámítási rendszert a 7. cikkben említett forrásadó visszatérítésével helyettesítheti.

11. cikk

A hitelviszonyt megtestesítő átruházható értékpapírokra vonatkozó átmeneti rendelkezések

(1) Ezen megállapodás alkalmazásának időpontjától mindaddig, amíg legalább egy tagállam hasonló rendelkezéseket alkalmaz, de legkésőbb 2010. december 31-ig, nem tekinthetők a 6. cikk (1) bekezdésének a) pontja szerinti követelésnek az olyan belföldi és nemzetközi kötvények és egyéb hitelviszonyt megtestesítő átruházható értékpapírok, amelyek először 2001. március 1-je előtt kerültek kibocsátásra, vagy amelyek eredeti kibocsátási tájékoztatóját a kibocsátó állam illetékes hatóságai ezen időpont előtt hagyták jóvá, feltéve, hogy 2002. március 1-jén vagy azt követően nem bocsátanak ki további ilyen hitelviszonyt megtestesítő átruházható értékpapírokat.

Mindaddig azonban, amíg legalább egy tagállam e megállapodás 7. cikkének rendelkezéseivel hasonló szabályokat alkalmaz, e cikk rendelkezéseit 2010. december 31-e után is alkalmazni kell az olyan hitelviszonyt megtestesítő átruházható értékpapírok tekintetében:

- amelyek bruttósítási és lejárat előtti visszaváltási záradékot tartalmaznak, és
- amelyek esetében a 6. cikk meghatározása szerinti kifizető San Marinó-i illetőségű, és
- amennyiben ez a kifizető közvetlenül az egyik tagállamban illetőséggel bíró haszonhúzó részére kamatot fizet ki vagy közvetlenül annak javára kamatot ír jóvá.

Amennyiben az összes tagállam megszünteti a hasonló rendelkezések alkalmazását, e cikk rendelkezéseit csak a következő átruházható értékpapírokra vonatkozóan kell továbbra is alkalmazni:

- amelyek bruttósítási és lejárat előtti visszaváltási záradékot tartalmaznak, és
- amelyek esetében a kibocsátó kifizetője San Marinó-i illetőségű, és
- amennyiben ez a kifizető közvetlenül az egyik tagállamban illetőséggel bíró haszonhúzó részére kamatot fizet ki vagy közvetlenül annak javára kamatot ír jóvá.

Amennyiben egy kormány vagy ahhoz kapcsolódó, hatóságként eljáró nemzeti jog szerződés által elismert (e megállapodás

II. mellékletében felsorolt) szervezet által kibocsátott, a korábbiakban említett hitelviszonyt megtestesítő értékpapírból 2002. március 1-jén vagy azt követően további kibocsátást hajtanak végre, az ilyen értékpapír kibocsátásának teljes egészét – amely az eredeti kibocsátásból és bármely további kibocsátásból áll – e megállapodás 6. cikk (1) bekezdésének a) pontja szerint követelésnek kell tekinteni.

Amennyiben a negyedik albekezdés által nem szabályozott kibocsátó által kibocsátott, a fent említett hitelviszonyt megtestesítő átruházható értékpapírokból 2002. március 1-jén vagy azt követően további kibocsátást hajtanak végre, az ilyen további kibocsátást a 6. cikk (1) bekezdésének a) pontja szerint követelésnek kell tekinteni.

(2) E cikk nem akadályozza San Marinó-t és a tagállamokat abban, hogy az (1) bekezdésben említett, hitelviszonyt megtestesítő átruházható értékpapírokból eredő jövedelmeket a nemzeti joguknak megfelelően megadóztassák.

12. cikk

Egyéb forrásadók – Kapcsolatok egyéb megállapodásokkal

(1) E megállapodás nem zárja ki, hogy a Felek egyéb, az e megállapodásban említett forrásadótól eltérő forrásadókat vessenek ki a nemzeti joguknak vagy kettős adóztatásról szóló egyezményeiknek megfelelően.

(2) A San Marino és a tagállamok közötti, kettős adóztatásról szóló egyezmények rendelkezései nem akadályozzák olyan forrásadó kivételét, amelyről ez a megállapodás rendelkezik.

13. cikk

Információcsere megkeresés alapján

(1) Az illetékes San Marinó-i hatóságok és a tagállamok tájékoztatják egymást azokról a magatartásokról, amelyek az e megállapodás hatálya alá tartozó jövedelem tekintetében a megkeresett állam joga szerint adócsalásnak, illetőleg ahhoz hasonló cselekménynek minősülnek. A „hasonló cselekmény” kifejezés kizárólag azon bűncselekményeket foglalja magában, amelyek a megkeresett állam joga szerint az adócsalással azonos tárgyi súlyúnak minősülnek. Megalapozott megkeresés esetén a megkeresett állam tájékoztatást nyújt azon ügyre tekintettel, amelyben a megkereső büntető- vagy egyéb eljárást folytat vagy folytathat.

(2) A tájékoztatásra irányuló megkeresés teljesíthetőségének elbírálásakor nem a megkeresett, hanem a megkereső állam joga szerinti elévülési szabályokat kell alkalmazni.

(3) A megkeresett állam tájékoztatást nyújt, amennyiben a megkereső állam gyanúja megalapozott, hogy az adott magatartás adócsalásnak, illetőleg ahhoz hasonló cselekménynek minősülhet. Az adócsalásra, illetőleg hasonló cselekményre irányuló alapos gyanúját a megkereső állam a következőkre alapíthatja:

- a) iratokra, függetlenül attól, hogy hitelesek-e vagy sem, beleértve az üzleti nyilvántartásokat, a számlakönyveket, vagy a bankszámlára vonatkozó információkat;

b) az adózó nyilatkozatára;

c) adatközlőtől vagy más harmadik személytől származó, függetlenül megerősített, vagy más okból hitelesnek tekinthető információra; vagy

d) közvetett bizonyítékra.

(4) Az e megállapodás alapján történő tájékoztatásra irányuló megkeresés esetén a megkereső állam illetékes hatósága az alábbi adatokat bocsátja a megkeresett állam illetékes hatósága rendelkezésére annak bizonyítására, hogy az információk előreláthatóan lényegesek a megkereséshez:

a) a vizsgálat vagy eljárás alatt álló személy személyazonosságára;

b) a kért tájékoztatásra vonatkozó nyilatkozat, ideértve a tájékoztatás jellegét valamint azt, hogy milyen formában kívánja a megkereső állam a tájékoztatást a megkeresett államtól;

c) a kért tájékoztatás adóügyi célja;

d) azok az indokok, amely alapján feltételezhető, hogy a kért adatok a megkeresett államban állnak rendelkezésre vagy a megkeresett állam joghatósága alá tartozó személy birtokában vagy ellenőrzése alatt állnak;

e) amennyiben ismeretes, a kért adatoknak valószínűsíthetően a birtokában lévő személy neve és címe;

f) nyilatkozat, amely szerint a megkeresés megfelel a megkereső állam jogszabályainak és közigazgatási gyakorlatának; valamint, hogy amennyiben a kért adatok a megkereső állam joghatósága alatt találhatók, akkor a megkereső állam illetékes hatósága be tudná szerezni az adatokat a megkereső állam jogszabályai közigazgatási gyakorlata alapján, amelyek összhangban állnak a megállapodással;

g) nyilatkozat, amely szerint a megkereső állam minden eszközt igénybe vett a területén az információk megszerzésére; kivéve azokat, amelyek aránytalan nehézségeket okoznának.

(5) A megkeresett állam illetékes hatósága a lehető legkorábban továbbítja a kért információkat a megkereső állam részére.

(6) San Marino kétoldalú tárgyalásokat kezd minden egyes tagállammal a „hasznos cselekmények” egyes típusainak azokban az államokban alkalmazott adóeljárásokkal összhangban történő meghatározása érdekében.

14. cikk

Titoktartás

Minden, az e megállapodás alapján a Szerződő Fél által kapott tájékoztatást bizalmasnak kell tekinteni, és az kizárólag a Szerződő Fél joghatósága alá tartozó azon személyek vagy hatóságok (ideértve a bíróságokat és közigazgatási szerveket) tudomására hozhatók, akik/amelyek a megállapodás hatálya alá tartozó adók megállapításával vagy behajtásával, az azokkal kapcsolatos végrehajtással vagy büntetőeljárással, illetve fellebbezések elbírálásával foglalkoznak. Az ilyen személyek vagy hatóságok csak ezen célokra használhatják fel ezeket az adatokat. Ezek a személyek vagy hatóságok az adatokról nyilvános bírósági eljárások vagy bírósági határozatok alkalmával nyilatkozatot tehetnek. A megkeresett fél illetékes hatóságának kifejezett írásos hozzájárulása nélkül az információk nem közzétehetőek semmilyen más személlyel, szervvel, hatósággal, illetve joghatósággal.

15. cikk

Konzultáció és felülvizsgálat

(1) Amennyiben e megállapodás értelmezését vagy alkalmazását illetően a San Marino-i illetékes hatóság és egy vagy több, az I. mellékletben felsorolt más hatóság között nézeteltérés merül fel, törekedni kell annak kölcsönös egyeztetéssel történő megoldására. Konzultációik eredményeiről haladéktalanul értesítik az Európai Közösségek Bizottságát és a többi tagállam illetékes hatóságait. Értelmezési kérdésekkel kapcsolatosan a Bizottság, az I. mellékletben felsorolt illetékes hatóságok bármelyikének kérésére, részt vehet a konzultációkban.

(2) A Szerződő Felek bármely Szerződő Fél kérelmére, de legalább háromévente konzultációt folytatnak ezen megállapodás gyakorlati működésének felülvizsgálata és – amennyiben a Szerződő Felek azt szükségesnek ítélik – javítása, valamint a nemzetközi fejlemények értékelésének céljából. A konzultációt a kérelmet követő egy hónapon belül, vagy sürgős esetekben a lehető legkorábbi időpontban tartják meg.

(3) Az értékelés alapján a Szerződő Felek konzultálhatnak egymással, annak vizsgálata érdekében, hogy szükséges-e a nemzetközi fejlemények figyelembevétele mellett e megállapodáson változtatásokat eszközölni.

(4) Amint e megállapodás teljes körű végrehajtásáról megfelelő tapasztalat áll rendelkezésre, a Szerződő Felek konzultálnak egymással, hogy megvizsgálják, vajon szükséges-e a nemzetközi fejlemények figyelembevétele mellett e megállapodáson változtatásokat eszközölni.

(5) Az (1), (2) és (3) bekezdésben említett konzultáció alkalmazása céljából a Szerződő Felek értesítik egymást az e megállapodás megfelelő működését esetlegesen befolyásoló lehetséges fejleményekről. A Szerződő Felek továbbá értesítik egymást bármely, a Szerződő Fél és egy harmadik állam közötti vonatkozó megállapodásról.

16. cikk

Aláírás, hatálybalépés és megszűnés

(1) Ezt a megállapodást a Szerződő Feleknek belső rendelkezéseikkel összhangban meg kell erősíteniük vagy jóvá kell hagyniuk. A Szerződő Felek értesítik egymást ezen eljárások befejezéséről. A megállapodás az utolsó értesítést követő második hónap első napján lép hatályba.

(2) A nemzetközi megállapodások hatálybalépésére vonatkozó alkotmányos követelmények teljesítésére is figyelemmel, valamint a 17. cikk sérelme nélkül, San Marino 2005. július 1-jétől ténylegesen végrehajtja és alkalmazza ezt a megállapodást, és erről értesíti a Közösséget.

(3) Ez a megállapodás mindaddig hatályban marad, amíg azt az egyik Szerződő Fél fel nem mondja.

(4) Bármely Szerződő Fél felmondhatja ezt a megállapodást a másik Szerződő Félhez intézett értesítés útján. Ebben az esetben a megállapodás az értesítés kézbesítésének napját követő tizenkét hónap elteltével hatályát veszti.

17. cikk

Az alkalmazás és az alkalmazás felfüggesztése

(1) E megállapodás alkalmazásának feltétele, hogy az Európai Unió tagállamainak – a (Gazdasági és Pénzügyi) Tanács által az Európai Tanács 2000. június 19-20-i, Santa Maria da Feira-i ülésére készített jelentésben említett – függő és társult területei, valamint az Amerikai Egyesült Államok, a Svájci Államszövetség, Andorra, Liechtenstein és Monaco valamennyien olyan rendelkezéseket fogadjanak el és hajtsanak végre, amelyek összhangban vannak vagy egyenértékűek az irányelvben vagy az e megállapodásban foglaltakkal.

(2) A Szerződő Felek legalább hat hónappal a 16. cikk (2) bekezdésében említett időpontot megelőzően közös megegyezéssel megállapítják, hogy a vonatkozó szabályoknak az érintett harmadik államokban és az érintett függő vagy társult területeken történő hatálybalépésének az (1) bekezdésben meghatározott feltétele teljesült-e. Amennyiben a Szerződő Felek megállapítják, hogy a feltétel nem fog teljesülni a 16. cikk (2) bekezdése céljából közös megegyezéssel új időpontot fogadnak el.

(3) Bármely Szerződő Fél a másik Szerződő Félhez intézett értesítés útján azonnali hatállyal felfüggesztheti e megállapodás vagy a megállapodás bármely részének alkalmazását, amennyiben az irányelv, vagy az irányelv egy részének alkalmazása a közösségi joggal összhangban átmenetileg szünetel vagy véglegesen megszűnik, illetve ha valamely tagállam az irányelv végrehajtási jogszabályainak alkalmazását felfüggeszti.

(4) Bármelyik Szerződő Fél szintén felfüggesztheti ezen megállapodás alkalmazását a többi Szerződő Félhez intézett

értesítés útján, ha a említett harmadik államok egyike vagy az (1) bekezdésben említett területek egyike a későbbiekben megszünteti az abban a bekezdésben említett intézkedések alkalmazását. Az alkalmazás felfüggesztésére legkorábban az értesítést követő két hónap elteltével kerülhet sor. Ezt a megállapodást újra alkalmazni kell, amint a szabályok ismét hatályossá válnak.

18. cikk

Követelések és végső elszámolás

(1) E megállapodás megszűnése, vagy alkalmazásának részleges vagy teljes felfüggesztése a 10. cikkel összhangban álló egyéni követeléseket nem érinti.

(2) Ebben az esetben San Marino e megállapodás alkalmazhatóságának végén záróelszámolást készít, és a tagállamok részére zárókifizetést teljesít.

19. cikk

Területi hatály

Ezt a megállapodást egyrészről azokon a területeken kell alkalmazni, amelyeken az Európai Közösséget létrehozó szerződés alkalmazandó, az abban a szerződésben meghatározott feltételekkel, másrészről San Marino területén.

20. cikk

Mellékletek

(1) A mellékletek e megállapodás szerves részét képezik.

(2) Az I. mellékletben található illetékes hatóságok listáját az a) pontban említett hatóságokra vonatkozóan San Marino a másik Szerződő Fél értesítésével egyszerűen módosíthatja, a többi hatóságra vonatkozóan a Közösség módosíthatja a listát.

A II. mellékletben felsorolt kapcsolódó szervezetek listája kölcsönös megegyezéssel módosítható.

21. cikk

Nyelvek

(1) Ez a megállapodás két-két eredeti példányban készült angol, cseh, észt, dán, finn, francia, görög, holland, lengyel, lett, litván, magyar, német, olasz, portugál, spanyol, svéd, szlovák és szlovén nyelven, amely szövegek mindegyike egyaránt hiteles.

(2) A máltai nyelvi változatot a Szerződő Felek levélváltás útján hitelesítik. E nyelvi változat az (1) bekezdésben említett nyelvi változatokkal megegyezően hiteles.

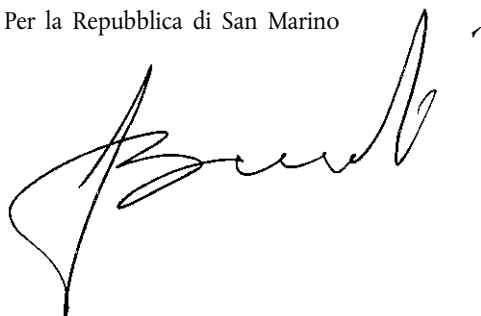
EN FE DE LO CUAL, los plenipotenciarios abajo firmantes suscriben el presente Acuerdo.
NA DŮKAZ ČEHOŽ připojili níže podepsaní zplnomocnění zástupci k této smlouvě své podpisy.
TIL BEKRÆFTELSE HERAF har undertegnede befuldmægtigede underskrevet denne aftale.
ZU URKUND DESSEN haben die unterzeichneten Bevollmächtigten ihre Unterschriften unter dieses Abkommen gesetzt.
SELLE KINNITUSEKS on täievolilised esindajad käesolevale lepingule alla kirjutanud.
ΣΕ ΠΙΣΤΩΣΗ ΤΩΝ ΑΝΩΤΕΡΩ, οι υπογράφωντες πληρεξούσιοι έδωσαν την υπογραφή τους κάτω από την παρούσα συμφωνία.
IN WITNESS WHEREOF, the undersigned Plenipotentiaries have hereunto set their hands.
EN FOI DE QUOI, les plénipotentiaires soussignés ont apposé leurs signatures au bas du présent accord.
IN FEDE DI CHE, i plenipotenziari sottoscritti hanno apposto la propria firma in calce al presente accordo.
TO APLIECINOT, attiecīgi pilnvarotas personas ir parakstījušas šo nolīgumu.
TAI PALIUDYDAMI, šį Susitarimą pasirašė toliau nurodyti įgaliotieji atstovai.
FENTIEK HITELÉÜL e megállapodást az alulírott meghatalmazottak alább kézjegyükkel látták el.
B'XIEHDA TA' DAN, il-Plenipotenzjari hawn taht iffirmati ffirmaw dan il-Ftehim.
TEN BLIJKE WAARVAN de ondergetekende gevolmachtigden hun handtekening onder deze overeenkomst hebben geplaatst.
W DOWÓD CZEGO, niżej podpisani pełnomocnicy złożyli swoje podpisy.
EM FÉ DO QUE, os plenipotenciários abaixo assinados apuserem as suas assinaturas no final do presente Acordo.
NA DŮKAZ ČOHO dolupodpísaní splnomocnení zástupcovia podpísali túto dohodu.
V POTRDITEV TEGA so spodaj podpisani pooblaščenci podpisali ta sporazum.
TÄMÄN VAKUUDEKSI allamainitut täysivaltaiset edustajat ovat allekirjoittaneet tämän sopimuksen.
TILL BEVIS HÄRPÅ har undertecknade befullmäktigade undertecknat detta avtal.

Hecho en Bruselas, el siete de diciembre del dos mil cuatro.
V Bruselu dne sedmého prosince dva tisíce čtyři.
Udfærdiget i Bruxelles den syvende december to tusind og fire.
Geschehen zu Brüssel am siebten Dezember zweitausendundvier.
Kahe tuhande neljanda aasta detsembrikuu seitsmendal päeval Brüsselis.
Έγινε στις Βρυξέλλες, στις επτά Δεκεμβρίου δύο χιλιάδες τέσσερα.
Done at Brussels on the seventh day of December in the year two thousand and four.
Fait à Bruxelles, le sept décembre deux mille quatre.
Fatto a Bruxelles, addì sette dicembre duemilaquattro.
Briselē, divi tūkstoši ceturťā gada septītājā decembrī.
Pasirašyta du tūkstančiai ketvirtų metų gruodžio septintą dieną Briuselyje.
Kelt Brüsszelben, a kettőezer negyedik év december hetedik napján.
Magħmul fi Brussel fis-seba' jum ta' Diċembru tas-sena elfejn u erbgha.
Gedaan te Brussel, de zevende december tweeduizendvier.
Sporządzono w Brukseli dnia siódmego grudnia roku dwutysięcznego czwartego.
Feito em Bruxelas, em sete de Dezembro de dois mil e quatro.
V Bruseli siedmeho decembra dvetisícštyri.
V Bruslju, dne sedmega decembra leta dva tisoč štiri.
Tehty Brysselissä seitsemäntenä päivänä joulukuuta vuonna kaksituhattaneljä.
Som skedde i Bryssel den sjunde december tjugohundrafyra.

Por la Comunidad Europea
Za Evropské společenství
For Det Europæiske Fællesskab
Für die Europäische Gemeinschaft
Euroopa Ühenduse nimel
Για την Ευρωπαϊκή Κοινότητα
For the European Community
Pour la Communauté européenne
Per la Comunità europea
Eiropas Kopienas vārdā
Europos bendrijos vardu
az Európai Közösség részéről
Għall-Komunità Ewropea
Voor de Europese Gemeenschap
W imieniu Wspólnoty Europejskiej
Pela Comunidade Europeia
Za Európske spoločenstvo
za Evropsko skupnost
Euroopan yhteisön puolesta
På Europeiska gemenskapens vägnar

Per la Repubblica di San Marino

I. MELLÉKLET

AZ ILLETÉKES HATÓSÁGOK LISTÁJA

E megállapodás alkalmazásában „illetékes hatóságok” a következők:

- a) a San Marino Köztársaságban: Il Segretario di Stato per le Finanze e il Bilancio vagy egy meghatalmazott képviselő;
- b) a Belga Királyságban: De Minister van Financiën/Le Ministre des Finances vagy egy meghatalmazott képviselő;
- c) a Cseh Köztársaságban: Ministr financí vagy egy meghatalmazott képviselő;
- d) a Dán Királyságban: Skatteministeren vagy egy meghatalmazott képviselő;
- e) a Németországi Szövetségi Köztársaságban: Der Bundesminister der Finanzen vagy egy meghatalmazott képviselő;
- f) az Észt Köztársaságban: Rahandusminister vagy egy meghatalmazott képviselő;
- g) a Görög Köztársaságban: Ο Υπουργός των Οικονομικών vagy egy meghatalmazott képviselő;
- h) a Spanyol Királyságban: El Ministro de Hacienda vagy egy meghatalmazott képviselő;
- i) a Francia Köztársaságban: Le Ministre chargé du budget vagy egy meghatalmazott képviselő;
- j) Írországban: The Revenue Commissioners vagy azok meghatalmazott képviselője;
- k) az Olasz Köztársaságban: Il Capo del Dipartimento per le Politiche Fiscali vagy egy meghatalmazott képviselő;
- l) Cipruson: Υπουργός Οικονομικών vagy egy meghatalmazott képviselő;
- m) a Lett Köztársaságban: Finanšu ministrs vagy egy meghatalmazott képviselő;
- n) a Litván Köztársaságban: Finansų ministras vagy egy meghatalmazott képviselő;
- o) a Luxemburgi Nagyhercegségben: Le Ministre des Finances vagy egy meghatalmazott képviselő, a 10. cikk alkalmazásában azonban az illetékes hatóság a „le Procureur Général d'Etat luxemburgeois”;
- p) a Magyar Köztársaságban: a pénzügyminiszter vagy egy meghatalmazott képviselő;
- q) a Máltai Köztársaságban: Il-Ministru responsabbli għall-Finanzi vagy egy meghatalmazott képviselő;
- r) a Holland Királyságban: De Minister van Financiën vagy egy meghatalmazott képviselő;
- s) az Osztrák Köztársaságban: Der Bundesminister für Finanzen vagy egy meghatalmazott képviselő;
- t) a Lengyel Köztársaságban: Minister Finansów vagy egy meghatalmazott képviselő;
- u) a Portugál Köztársaságban: O Ministro das Finanças vagy egy meghatalmazott képviselő;
- v) a Szlovén Köztársaságban: Minister za finance vagy egy meghatalmazott képviselő;
- w) a Szlovák Köztársaságban: Minister financí vagy egy meghatalmazott képviselő;
- x) a Finn Köztársaságban: Valtiovarainministeriö/Finansministeriet vagy egy meghatalmazott képviselő;
- y) a Svéd Királyságban: Chefen för Finansdepartementet vagy egy meghatalmazott képviselő;
- z) Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királyságában és azokon az európai területeken, amelyek külkapcsolataiért az Egyesült Királyság felelős: a Commissioners of Inland Revenue vagy azok meghatalmazott képviselője, valamint az a gibraltári illetékes hatóság, amelyet az Egyesült Királyság az Európai Unió tagállamainak és intézményeinek 2000. április 19-én megküldött értesítésben foglalt, a gibraltári hatóságoknak az EU és EK jogi eszközökkel és a vonatkozó megállapodásokkal kapcsolatos jogköréről elfogadott szabályozással összhangban kijelöl, amely értesítés egy példányát az Európai Unió Tanácsának Főtitkársága megküldi Svájcnak, és amelyet e megállapodásra alkalmazni kell.

II. MELLÉKLET

A KAPCSOLÓDÓ SZERVEZETEK LISTÁJA

E megállapodás 11. cikkének alkalmazásában a következő szervezetek tekintendők „kapcsolódó, hatóságként eljáró vagy nemzetközi szerződés által elismert szervezet”-nek:

AZ EURÓPAI UNIÓN BELÜLI SZERVEZETEK:

Belgium

- Vlaams Gewest (Flamand Régió)
- Région wallonne (Vallon Régió)
- Région bruxelloise/Brussels Gewest (Brüsszel Régió), Communauté française (Francia Közösség)
- Vlaamse Gemeenschap (Flamand Közösség)
- Deutschsprachige Gemeinschaft (Német Ajkú Közösség)

Spanyolország

- Xunta de Galicia (Galícia regionális kormánya)
- Junta de Andalucía (Andalúzia regionális kormánya)
- Junta de Extremadura (Extremadura regionális kormánya)
- Junta de Castilla- La Mancha (Castilla- La Mancha regionális kormánya)
- Junta de Castilla- León (Castilla- León regionális kormánya)
- Gobierno Foral de Navarra (Navarra regionális kormánya)
- Govern de les Illes Balears (a Baleár-szigetek kormánya)
- Generalitat de Catalunya (Katalónia autonóm kormánya)
- Generalitat de Valencia (Valencia autonóm kormánya)
- Diputación General de Aragón (Aragónia regionális tanácsa)
- Gobierno de las Islas Canarias (a Kanári-szigetek kormánya)
- Gobierno de Murcia (Murcia kormánya)
- Gobierno de Madrid (Madrid kormánya)
- Gobierno de la Comunidad Autónoma del País Vasco/Euzkadi (az autonóm baszkföldi közösség kormánya)
- Diputación General de Guipúzcoa (Guipúzcoa regionális tanácsa)
- Diputación Foral de Vizcaya/Bizkaia (Vizcaya/Bizkaia regionális tanácsa)
- Diputación General de Alava(Alava regionális tanácsa)
- Ayuntamiento de Madrid (Madrid városi tanácsa)
- Ayuntamiento de Barcelona (Barcelona városi tanácsa)
- Cabildo Insular de Gran Canaria (a Kanári-szigetek sziget tanácsa)
- Cabildo Insular de Tenerife (Tenerife sziget tanácsa)
- Instituto de Crédito Oficial (Állami Hitelintézet)

— Instituto Catalán de Finanzas (Katalónia Pénzügyi Intézete)

— Instituto Valenciano de Finanzas (Valencia Pénzügyi Intézete)

Görögország

— Οργανισμός Τηλεπικοινωνιών Ελλάδος (Nemzeti Távközlési Szervezet)

— Οργανισμός Σιδηροδρόμων Ελλάδος (Nemzeti Vasútszervezet)

— Δημόσια Επιχείρηση Ηλεκτρισμού (Állami Villamosenergia-vállalat)

Franciaország

— La Caisse d'amortissement de la dette sociale (CADES) (Társadalmi Adósságtörlesztési Pénztár)

— L'Agence française de développement (AFD) (Francia Fejlesztési Ügynökség)

— Réseau Ferré de France (RFF) (Francia Vasúthálózat)

— Caisse Nationale des Autoroutes (CNA) (Nemzeti Autópálya Pénztár)

— Assistance publique Hôpitaux de Paris (APHP) (Párizsi Kórházak Köztámogatása)

— Charbonnages de France (CDF) (Franciaországi Széntanács)

— Entreprise minière et chimique (EMC) (Bányászati és Vegyészeti Vállalat)

Olaszország

— Régiók

— Megyék

— Járások

— Cassa Depositi e Prestiti (Betéti-és Kölcsönpénztár)

Lettország

— Pašvaldības (helyi önkormányzatok)

Lengyelország

— gminy (falvak)

— powiaty (kerületek)

— województwa (megyék)

— związki gmin (falvak társulásai)

— związki powiatów (kerületek társulásai)

— związki województw (megyék társulásai)

— miasto stołeczne Warszawa (Varsó főváros)

— Agencja Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa (Mezőgazdasági Szerkezetátalakítási és Modernizációs Ügynökség)

— Agencja Nieruchomości Rolnych (Mezőgazdasági Tulajdon Ügynökség)

Portugália

— Região Autónoma da Madeira (Madeira autonóm régiója)

— Região Autónoma dos Açores (Açores autonóm régiója)

— Törvényhatóságok

Szlovákia

- mestá a obce (törvényhatóságok)
- Železnice Slovenskej republiky (Szlovák Vasúttársaság)
- Štátny fond cestného hospodárstva (Állami Útkezelő Alap)
- Slovenské elektrárne (Szlovák Erőművek)
- Vodohospodárska výstavba (Vízgazdasági Építő Társaság)

NEMZETKÖZI SZERVEZETEK:

- Európai Újjáépítési és Fejlesztési Bank (EBRD)
- Európai Beruházási Bank
- Ázsiai Fejlesztési Bank
- Afrikai Fejlesztési Bank
- Világbank / IBRD / IMF
- Nemzetközi Pénzügyi Társaság
- Amerika-közi Fejlesztési Bank
- Európa Tanács Szociális Fejlesztési Alap
- Euratom
- Európai Közösség
- Corporación Andina de Fomento (CAF) (Andoki Fejlesztési Társaság)
- Eurofirma
- Európai Szén- és Acélközösség
- Északi Beruházási Bank
- Karibi Fejlesztési Bank

A 11. cikk rendelkezései nem érintik a Szerződő Feleknek a fent említett nemzetközi szervezetek tekintetében esetlegesen fennálló nemzetközi kötelezettségvállalásait.

HARMADIK ÁLLAMOKBELI SZERVEZETEK:

Szervezetek, amelyek megfelelnek a következő kritériumoknak:

1. A nemzeti kritériumok szerint a szervezet egyértelműen közjogi szervezetnek minősül.
 2. Az ilyen közjogi szervezet olyan nem piaci szereplő, amely elsősorban nem piaci javakat és szolgáltatások biztosítása mellett a közjó érdekében kezeli és finanszírozza a tevékenységek egy olyan csoportját, amelyet ténylegesen az államháztartás ellenőriz.
 3. Az ilyen közjogi szervezet nagy és rendszeres állampapír-kibocsátó.
 4. Az érintett állam garantálni tudja, hogy az ilyen közjogi szervezet bruttószítási záradék esetén nem fog lejárat előtti visszaváltást eszközölni.
-

SZÁNDÉKNYILATKOZAT

az Európai Közösség, a Belga Királyság, a Cseh Köztársaság, a Dán Királyság, a Németországi Szövetségi Köztársaság, az Észt Köztársaság, a Görög Köztársaság, a Spanyol Királyság, a Francia Köztársaság, Írország, az Olasz Köztársaság, a Ciprusi Köztársaság, a Lett Köztársaság, a Litván Köztársaság, a Luxemburgi Nagyhercegség, a Magyar Köztársaság, a Máltai Köztársaság, a Holland Királyság, az Osztrák Köztársaság, a Lengyel Köztársaság, a Portugál Köztársaság, a Szlovén Köztársaság, a Szlovák Köztársaság, a Finn Köztársaság, a Svéd Királyság, Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királysága, valamint a San Marino Köztársaság között

AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉG, a továbbiakban: Közösség,

A BELGA KIRÁLYSÁG,

A CSEH KÖZTÁRSASÁG,

A DÁN KIRÁLYSÁG,

A NÉMETORSZÁGI SZÖVETSÉGI KÖZTÁRSASÁG,

AZ ÉSZT KÖZTÁRSASÁG,

A GÖRÖG KÖZTÁRSASÁG,

A SPANYOL KIRÁLYSÁG,

A FRANCIA KÖZTÁRSASÁG,

ÍRORSZÁG,

AZ OLASZ KÖZTÁRSASÁG,

A CIPRUSI KÖZTÁRSASÁG,

A LETT KÖZTÁRSASÁG,

A LITVÁN KÖZTÁRSASÁG,

A LUXEMBURGI NAGYHERCEGSÉG,

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG,

A MÁLTAI KÖZTÁRSASÁG,

A HOLLAND KIRÁLYSÁG,

AZ OSZTRÁK KÖZTÁRSASÁG,

A LENGYEL KÖZTÁRSASÁG,

A PORTUGÁL KÖZTÁRSASÁG,

A SZLOVÉN KÖZTÁRSASÁG,

A SZLOVÁK KÖZTÁRSASÁG,

A FINN KÖZTÁRSASÁG,

A SVÉD KIRÁLYSÁG,

NAGY-BRITANNIA ÉS ÉSZAK-ÍRORSZÁG EGYESÜLT KIRÁLYSÁGA

ÉS

A SAN MARINO KÖZTÁRSASÁG, a továbbiakban: San Marino,

A KÖVETKEZŐKBEN ÁLLAPODTAK MEG:

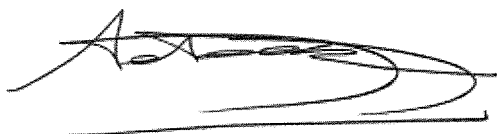
A megtakarításokból származó kamatjövedelem adóztatásáról szóló, 2003. június 3-i 2003/48/EK tanácsi irányelvben (a továbbiakban: irányelv) meghatározott szabályokkal egyenértékű rendelkezések megállapításáról szóló megállapodás megkötésével egyidejűleg az Európai Közösség, a Belga Királyság, a Cseh Köztársaság, a Dán Királyság, a Németországi Szövetségi Köztársaság, az Észt Köztársaság, a Görög Köztársaság, a Spanyol Királyság, a Francia Köztársaság, Írország, az Olasz Köztársaság, a Ciprusi Köztársaság, a Lett Köztársaság, a Litván Köztársaság, a Luxemburgi Nagyhercegség, a Magyar Köztársaság, a Máltai Köztársaság, a Holland Királyság, az Osztrák Köztársaság, a Lengyel Köztársaság, a Portugál Köztársaság, a Szlovén Köztársaság, a Szlovák Köztársaság, a Finn Köztársaság, a Svéd Királyság, Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királysága, valamint a San Marino Köztársaság aláírta ezt – a megállapodást kiegészítő – szándéknyilatkozatot.

- (1) Az ezen szándéknyilatkozat aláírói úgy tekintik, hogy San Marino és az Európai Közösség közötti, az irányelvben meghatározott szabályokkal egyenértékű rendelkezések megállapításáról szóló megállapodás egy kiegyensúlyozott és elfogadható megállapodás, amely védi mindkét Szerződő Fél érdekeit. Ebből következően jóhiszeműen alkalmazni fogják azokat a rendelkezéseket, amelyekről megállapodtak, és tartózkodni fognak az olyan egyoldalú intézkedésektől, amelyek ezt a megállapodást jogos indok nélkül veszélyeztetnék. Amennyiben a 2003. június 3-án elfogadott irányelv és a megállapodás alkalmazási köre között bármely jelentős különbség merülne fel, különösen ez utóbbi 4. és 6. cikkére tekintettel, a megállapodás 15. cikke (1) bekezdésének értelmében a Szerződő Felek haladéktalanul konzultálnak egymással, annak biztosítása érdekében, hogy a megállapodásban megállapított rendelkezések egyenértékű jellegét fenntartsák. E szándéknyilatkozat aláírói megjegyzik, hogy a megállapodás 13. cikke alkalmazásában az „adócsalás” fogalom meghatározása kizárólag a kamatjövedelem adóztatását érintő igényekre vonatkozik a megállapodás keretein belül, és nem érinti az adócsaláshoz egyéb körülmények között, vagy más fórumokon kapcsolódó fejleményeket és/vagy határozatokat.
- (2) Az Európai Közösség vállalja, hogy a fent említett irányelv által biztosított átmeneti időszak folyamán megbeszéléseket kezd más fontos pénzügyi központokkal, azzal a céllal, hogy elősegítse ezeknél a joghatóságoknál a Közösség által alkalmazott szabályokkal egyenértékű rendelkezések alkalmazását.
- (3) Figyelembe véve, hogy a San Marino Köztársaság tovább kíván integrálódni az európai gazdasági környezetbe, továbbá úgy tartja, hogy ennél fogva megfelelő és kívánatos az európai bank- és pénzügyi rendszerben való teljes körű részvétele, San Marino és az Európai Közösség a lehető legkorábban konzultációkat kezd egymással abból a célból, hogy meghatározzák az érintett Felek pénzügyi szolgáltatásokra, ideértve a biztosítást is, vonatkozó prudenciális intézkedései és rendszerei kölcsönös elismerésének feltételeit. Ezzel összefüggésben San Marino – annak érdekében, hogy megőrizze a szóban forgó szektorokban a belső piac megfelelő működését –, vállalja, hogy elfogadja és végrehajtja az érintett üzleti ágazatokban a vonatkozó fennálló, illetve jövőbeni „közösségi vívmányokat”- at, ideértve a megfelelő prudenciális szabályokat és az érintett San Marinó-i gazdasági szereplők felügyeletét. Az ezen a területen esetlegesen létrejövő bármilyen megállapodás arról is rendelkezhet, hogy San Marino vállalja egyéb vonatkozó – jelenleg érvényes és a jövőben bevezetendő – közösségi szabályok végrehajtását például a verseny és az adózás tekintetében.
- (4) A mélyülő kapcsolatok ezen összefüggésében az adóügyi megállapodások megkötése az Európai Unió tagállamaival (a továbbiakban: a tagállamok), továbbá San Marino azon kötelezettségvállalása, hogy ezeken a kereteken belül az OECD előírásainak megfelelő információcseréről rendelkezik, elősegítené a szélesebb körű gazdasági és adóügyi együttműködést. San Marino erőfeszítéseinek elismeréseképpen konzultációk kezdődhetnek San Marino és az Európai Unió tagállamai között azzal a céllal, hogy kétoldalúan eltöröljék vagy csökkentsék a különféle jövedelemformákkal kapcsolatos kettős adózást.
- (5) Az Európai Közösség és San Marino Köztársaság konzultációkat kezd továbbá az alábbiak céljából:
 - a vámunióra és az együttműködésre vonatkozó megállapodásukban megállapított eljárások egyszerűsítési formáinak meghatározása. Ebben a tekintetben a San Marino Köztársaság kész számítógépes – akár az Intrastat-rendszerhez hasonló – eljárások bevezetésére,
 - a San Marinó-i állampolgárok és vállalkozások közösségi kutatási és fejlesztési programokban és tevékenységekben való részvétele fennálló lehetőségeinek megfelelőbb feltárására.

Kelt Brüsszelben, 2004. december 7-én, két-két eredeti példányban készült angol, cseh, dán, észt, finn, francia, görög, holland, lengyel, lett, litván, magyar, német, olasz, portugál, spanyol, svéd, szlovák és szlovén nyelven, amely szövegek mindegyike egyaránt hiteles.

A máltai nyelvi változatot az aláírók levélváltás útján hitelesítik. Ez az előző bekezdésben említett nyelvi változatokkal megegyezően hiteles.

Pour le Royaume de Belgique
Voor het Koninkrijk België
Für das Königreich Belgien

Za Českou republiku

På Kongeriget Danmarks vegne

Für die Bundesrepublik Deutschland

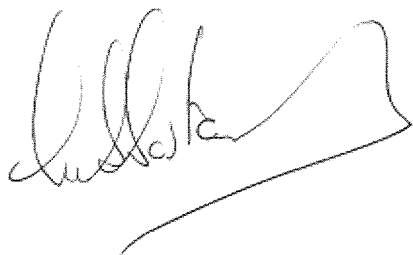
Eesti Vabariigi nimel

Για την Ελληνική Δημοκρατία

Por el Reino de España

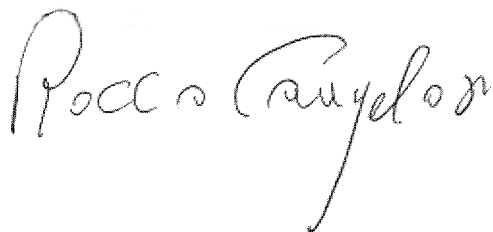
Pour la République française

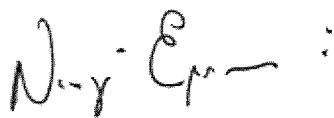
Thar cheann Na hÉireann
For Ireland

Per la Repubblica italiana

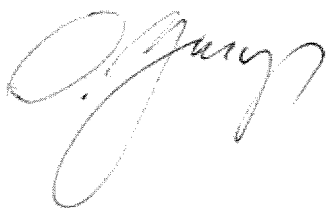
Για την Κυπριακή Δημοκρατία,

Latvijas Republikas vārdā

Lietuvos Respublikos vardu

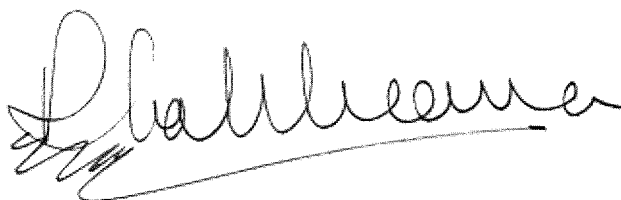
Pour le Grand-Duché de Luxembourg

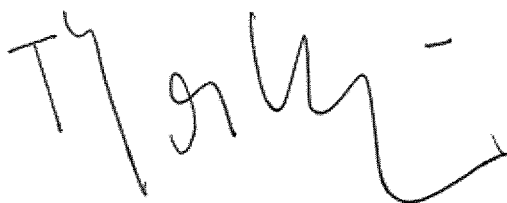
A Magyar Köztársaság részéről

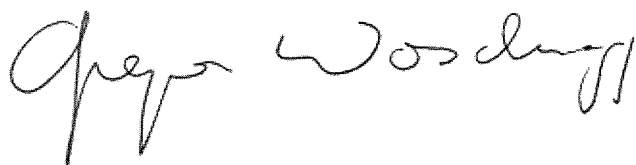
Għar-Repubblika ta' Malta

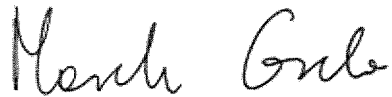
Voor het Koninkrijk der Nederlanden

Für die Republik Österreich

W imieniu Rzeczypospolitej Polskiej

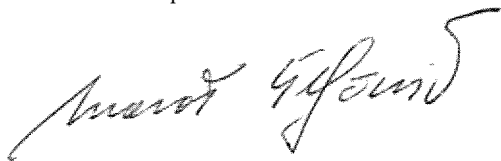
Pela República Portuguesa

Za Republiko Slovenijo

Za Slovenskú republiku

Suomen tasavallan puolesta
För Republiken Finland

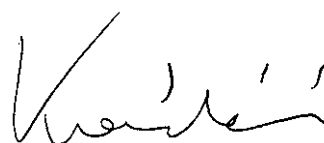
För Konungariket Sverige

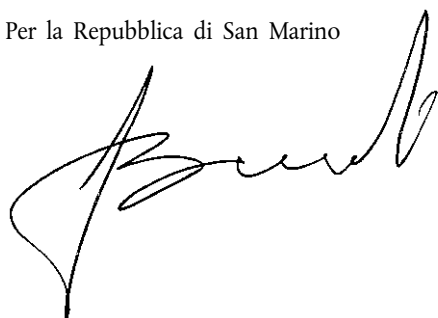
For the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland

Por la Comunidad Europea
Za Evropské společenství
For Det Europæiske Fællesskab
Für die Europäische Gemeinschaft
Euroopa Ühenduse nimel
Για την Ευρωπαϊκή Κοινότητα
For the European Community
Pour la Communauté européenne
Per la Comunità europea
Eiropas Kopienas vārdā
Europos bendrijos vardu
az Európai Közösség részéről
Għall-Komunità Ewropea
Voor de Europese Gemeenschap
W imieniu Wspólnoty Europejskiej
Pela Comunidade Europeia
Za Európske spoločenstvo
za Evropsko skupnost
Euroopan yhteisön puolesta
På Europeiska gemenskapens vägnar

Per la Repubblica di San Marino

A TANÁCS HATÁROZATA

(2004. december 2.)

a 2005–2010. közötti időszakra az Európai Menekültügyi Alap létrehozásáról

(2004/904/EK)

AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre és különösen annak 63. cikke (2) bekezdésének b) pontjára,

tekintettel a Bizottság javaslatára,

tekintettel az Európai Parlament véleményére ⁽¹⁾,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ⁽²⁾,

a Régiók Bizottságával való konzultációt követően,

mivel:

- (1) A Közös Európai Menekültügyi Rendszert is magában foglaló közös menekültpolitika az Európai Uniónak a szabadság, a biztonság és a jog érvényesülésén alapuló olyan térség fokozatos létrehozására irányuló célkitűzésének részét képezi, amely nyitva áll mindazok számára, akik kényszerítő körülmények miatt jogosan keresnek védelmet az Európai Unióban.
- (2) E politika végrehajtásának a tagállamok közötti szolidaritáson kell alapulnia; a végrehajtás olyan mechanizmusokat igényel, amelyek a tagállamok által a menekültek és a lakóhelyüket elhagyni kényszerült személyek befogadására, illetve a befogadással járó következmények viselésére tett erőfeszítések közötti egyensúly előmozdítását szolgálják. A 2000/596/EK határozat ⁽³⁾ erre a célra létrehozta az Európai Menekültügyi Alapot a 2000–2004. közötti időszakra vonatkozóan.
- (3) Szükséges a 2005–2010. közötti időszakra vonatkozóan egy Európai Menekültügyi Alap létrehozása (a továbbiakban: az „Alap”) a tagállamok közötti megszakítatlan szolidaritás biztosítása érdekében, tekintettel a menekültügy terén a közelmúltban elfogadott közösségi jogszabályokra, és figyelembe véve a 2000–2004. közötti időszakra létrehozott Alap első szakaszának végrehajtása során szerzett tapasztalatokat.

- (4) Támogatni szükséges a tagállamok erőfeszítéseit, hogy megfelelő befogadási feltételeket teremtsenek a menekültek és a lakóhelyüket elhagyni kényszerült személyek számára, valamint hogy tisztességes és hatékony menekültügyi eljárást alkalmazzanak a nemzetközi védelemre szoruló személyek jogainak biztosítására.

- (5) Az 1967. január 31-i New York-i jegyzőkönyvvel kiegészített, a menekültek jogállásáról szóló, 1951. július 28-i genfi egyezmény egyik célkitűzése a menekülteknek azon országban történő társadalmi beilleszkedése, amelyben letelepedtek. E személyek számára lehetővé kell tenni, hogy osztozhassanak az Európai Unió alapjogi chartájában meghatározott értékekben. Ebből a célból támogatni kell a tagállamok társadalmi, gazdasági és kulturális beilleszkedésre irányuló intézkedéseit, amennyiben azok hozzájárulnak a gazdasági és társadalmi kohézióhoz, amelynek fenntartása és erősítése a Szerződés 2. cikkében és 3. cikke (1) bekezdésének k) pontjában említett alapvető közösségi célkitűzés.

- (6) A tagállamoknak és az érintett személyeknek egyaránt érdekükben áll, hogy a menekültek és a lakóhelyüket elhagyni kényszerült személyek, akik a tagállam területén tartózkodhatnak, a vonatkozó közösségi eszközök rendelkezéseivel összhangban lehetőséget kapjanak megélhetésük munka révén történő biztosítására.

- (7) Mivel a Strukturális Alapok által támogatott intézkedések, valamint az oktatás és a szakképzés területén hozott más közösségi intézkedések önmagukban nem elégségesek a beilleszkedés elősegítésére, különleges intézkedések támogatására van szükség, hogy a menekültek és a lakóhelyüket elhagyni kényszerült személyek teljes mértékben kihasználhassák a szervezett programok előnyeit.

- (8) Gyakorlati jellegű támogatásra van szükség olyan körülmények kialakításához és fejlesztéséhez, amelyek lehetővé teszik a menekültek és a lakóhelyüket elhagyni kényszerült személyek számára, hogy tájékozott döntést hozhassanak a tagállam területének elhagyásáról és a hazatérésről, kívánságuk szerint.

- (9) A két vagy több tagállam szerveinek bevonásával megtett intézkedések és az e területen a Közösség érdekében álló intézkedések támogathatók az Alapból, továbbá ösztönözni kell a tagállamok közötti véleménycserét, a leghatékonyabb gyakorlat meghatározása és elterjesztése érdekében.

⁽¹⁾ Az Európai Parlament 2004. április 20-i véleménye (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé).

⁽²⁾ HL C 241., 2004.9.28., 27. o.

⁽³⁾ HL L 252., 2000.10.6., 12. o.

- (10) A lakóhelyüket elhagyni kényszerült személyek tömeges beáramlása esetén nyújtandó átmeneti védelem minimumkövetelményeiről, valamint a tagállamok e személyek befogadása és a befogadás következményeinek viselése tekintetében tett erőfeszítései közötti egyensúly előmozdítására irányuló intézkedésekről szóló, 2001. július 20-i 2001/55/EK tanácsi irányelv⁽¹⁾ alapján pénzügyi tartalékot kell létrehozni a sürgősségi intézkedések végrehajtására átmeneti védelem biztosítása érdekében menekültek tömeges beáramlása esetén.
- (11) A pénzügyi szolidaritás hatékony és arányos létrehozása érdekében, valamint az Alap 2000–2004. közötti időszakban történő végrehajtása során szerzett tapasztalatok figyelembevételével, el kell különíteni a Bizottság és a tagállamok hatáskörét az Alap végrehajtására és kezelésére vonatkozóan. A tagállamok erre a célra megfelelő nemzeti hatóságokat jelölnek ki, amelyek feladatait meg kell határozni.
- (12) Az Alap által nyújtott támogatás hatékonyabbá és célzottabbá válik, ha a támogatásra jogosult intézkedések társfinanszírozása két többéves programon és egy, az egyes tagállamok helyzetét és szükségleteit figyelembe vevő, az egyes tagállamok által kialakított éves munkaprogramon alapul.
- (13) A források elosztása akkor tisztességes, ha arányban áll az egyes tagállamok által a menekültek és a lakóhelyüket elhagyni kényszerült személyek befogadására tett erőfeszítésekkel, beleértve a nemzeti programok keretében nemzetközi védelmet élvező menekülteket is.
- (14) Az e határozat végrehajtásához szükséges intézkedéseket a Bizottságra ruházott végrehajtási hatáskörök gyakorlására vonatkozó eljárások megállapításáról szóló, 1999. június 28-i 1999/468/EK tanácsi határozatnak⁽²⁾ megfelelően kell meghozni.
- (15) A hatékony figyelemmel kísérés az Alap által támogatott fellépések hatékonyságának egyik módja. Meg kell határozni az ellenőrzést szabályozó feltételeket.
- (16) A Bizottság pénzügyi ellenőrzésre vonatkozó hatáskörének sérelme nélkül, e tekintetben együttműködést kell létrehozni a tagállamok és a Bizottság között.
- (17) A tagállamoknak elegendő biztosítékot kell szolgáltatniuk a végrehajtás módjára és minőségére vonatkozó szabályokról. Meg kell határozni a tagállamok felelősségét a szabálytalanságok és a jogsértések elleni eljárás és a kiváltás terén, valamint a Bizottság felelősségét arra az esetre, ha a tagállamok nem teljesítik kötelezettségeiket.
- (18) Az Alap által támogatott fellépések hatékonysága és hatása azok értékelésétől is függ. Világosan meg kell határozni a tagállamok, valamint a Bizottság e tekintetben fennálló hatáskörét, valamint az értékelés megbízhatósága érdekében hozott szabályokat.
- (19) A fellépéseket középtávú felülvizsgálat és hatásuk felmérése céljából kell értékelni, az értékelési eljárást pedig be kell építeni a projektellenőrzési szabályokba.
- (20) Mivel e határozat célkitűzései, azaz a menekültek és a lakóhelyüket elhagyni kényszerült személyek befogadására tett tagállami erőfeszítések egyensúlyának előmozdítása, a tagállamok által nem valósítható meg kielégítően, és ezért az közösségi szinten jobban megvalósítható, a Közösség a Szerződés 5. cikkében meghatározott szubszidiaritás elvével összhangban intézkedéseket fogadhat el. Az ebben a cikkben meghatározott arányosság elvével összhangban ez a határozat nem haladja meg a célkitűzések eléréséhez szükséges mértéket.
- (21) Az Európai Unióról szóló szerződéshez és az Európai Közösséget létrehozó szerződéshez csatolt, az Egyesült Királyság és Írország helyzetéről szóló jegyzőkönyv 3. cikkével összhangban az Egyesült Királyság értesítést küldött arról, hogy részt kíván venni e határozat elfogadásában és alkalmazásában.
- (22) Az Európai Unióról szóló szerződéshez és az Európai Közösséget létrehozó szerződéshez csatolt, az Egyesült Királyság és Írország helyzetéről szóló jegyzőkönyv 3. cikkével összhangban Írország értesítést küldött arról, hogy részt kíván venni e határozat elfogadásában és alkalmazásában.
- (23) Az Európai Unióról szóló szerződéshez és az Európai Közösséget létrehozó szerződéshez csatolt, a Dánia helyzetéről szóló jegyzőkönyv 1. és 2. cikkének megfelelően Dánia e határozat elfogadásában nem vesz részt, és e határozat nem kötelezi, alkalmazása rá nem vonatkozik,

⁽¹⁾ HL L 212., 2001.8.7., 12. o.

⁽²⁾ HL L 184., 1999.7.17., 23. o.

ELFOGADTA EZT A HATÁROZATOT:

I. FEJEZET

CÉLOK ÉS FELADATOK

1. cikk

Létrehozás és célok

(1) Ez a határozat a 2005. január 1-jétől 2010. december 31-ig terjedő időszakra létrehozza az Európai Menekültügyi Alapot (a továbbiakban: az „Alap”).

(2) Az Alap célja a tagállamok által a menekültek és a lakóhelyüket elhagyni kényszerült személyek befogadására, illetve a befogadással járó következmények viselésére tett erőfeszítések támogatása és ösztönzése az e határozatban előírt fellépések társfinanszírozása által, figyelemmel az ezen területekre vonatkozó közösségi jogszabályokra.

2. cikk

Pénzügyi rendelkezések

(1) Az Alap végrehajtásának pénzügyi referenciaösszege a 2005. január 1-jétől 2006. december 31-ig terjedő időszakra 114 millió EUR.

(2) Az Alapra vonatkozó éves előirányzatokat a pénzügyi terv keretein belül a költségvetési hatóság hagyja jóvá.

3. cikk

A fellépések célcsoportjai

E határozat alkalmazásában a célcsoportok a következő kategóriákat foglalják magukba:

1. harmadik ország állampolgára vagy hontalan személy, aki a menekültek jogállásáról szóló, 1951. július 28-i genfi egyezményben és 1967-es jegyzőkönyvében meghatározott jogállással rendelkezik, és menekültként engedéllyel tartózkodik a tagállamok valamelyikében;
2. harmadik ország állampolgára vagy hontalan személy, aki kiegészítő védelmet élvez a harmadik országok állampolgárainak, illetve a hontalan személyeknek menekültként, vagy más okból nemzetközi védelemre jogosultként való elismerésének feltételeiről és az e jogállások tartalmára vonatkozó minimumszabályokról szóló, 2004. április 29-i 2004/83/EK⁽¹⁾ tanácsi irányelv értelmében;
3. harmadik ország állampolgára vagy hontalan személy, aki az 1. és a 2. pontban szereplő védelmek egyikéért folyamodott;

⁽¹⁾ HL L 304., 2004.9.30., 12. o.

4. harmadik ország állampolgára vagy hontalan személy, aki a 2001/55/EK irányelv értelmében átmeneti védelmet élvez.

4. cikk

Fellépések

(1) Az Alap támogatja a tagállamokban végrehajtott, az alábbiak közül egyhez vagy többhöz kapcsolódó fellépéseket:

- a) befogadási feltételek és menekültügyi eljárások;
- b) a 3. cikkben említett azon személyek beilleszkedése, akik az adott tagállamban tartós (és állandó) jelleggel tartózkodnak;
- c) a 3. cikkben említett személyek önkéntes visszatérése, feltéve, hogy nem szereztek új állampolgárságot és nem hagyták el a tagállam területét.

(2) Az (1) bekezdésben biztosított fellépések, különösen a Közös Európai Menekültügyi Rendszer területén létező és jövőben meghozandó vonatkozó közösségi jogszabályok rendelkezéseinek végrehajtását segítik elő.

(3) A fellépéseknek figyelemmel kell lenniük a rászoruló személyek – úgymint a kiskorúak, a kísérő nélküli kiskorúak, a fogyatékkal élő személyek, az időskorúak, a terhes nők, a kisgyermekes egyedülálló szülők, valamint a kínzást, erőszakos közöszlést vagy a pszichológiai, fizikai vagy szexuális erőszak egyéb súlyos formáit elszenvedett személyek – sajátos helyzetére.

5. cikk

A befogadási feltételekkel és a menekültügyi eljárással kapcsolatos, támogatható nemzeti fellépések

Az Alapból támogathatók a befogadási feltételekkel és a menekültügyi eljárással kapcsolatos fellépések és különösen az alábbiak:

- a) elszállásolással kapcsolatos infrastruktúra és szolgáltatás;
- b) anyagi támogatás, valamint orvosi és pszichológiai ellátás biztosítása;
- c) szociális segítségnyújtás, tájékoztatás vagy támogatás a közgazdasági eljárások során;
- d) jogi tanácsadás és nyelvi segítségnyújtás;
- e) a személy jogállásának megfelelő oktatás, nyelvi képzés és egyéb kezdeményezések;

- f) támogató szolgáltatások – úgymint a befogadási feltételeket, valamint a menekültügyi eljárás hatékonyságát és minőségét javító fordítás és képzés – biztosítása;
- g) a fogadó országban a befogadottakkal kapcsolatban álló helyi közösségek tájékoztatása.

6. cikk

A beilleszkedéssel kapcsolatos támogatható nemzeti fellépések

Az Alapból támogathatók a 4. cikk (1) bekezdésének b) pontjában említett személyeknek és családtagjaiknak a tagállam társadalmába történő beilleszkedésével kapcsolatos fellépések, és különösen az alábbiak:

- a) tanácsadás és támogatás olyan területeken, mint a lakhatás, a létfeltételek biztosítása, a munkaerő-piaci beilleszkedés, az orvosi, pszichológiai és szociális ellátás;
- b) fellépések, amelyek lehetővé teszik a jogosultak számára a szocio-kulturális értelemben történő alkalmazkodást a tagállamok társadalmához, valamint, hogy az Európai Unió alapjogi chartájában foglalt értékekben való osztozást;
- c) a civil és kulturális életben való tartós és fenntartható részvétel elősegítő fellépések;
- d) az oktatásra, a szakképzésre, az oklevelek és képesítések elismerésére irányuló intézkedések;
- e) az önállósulást elősegítő, és e személyek számára az önmagukról való gondoskodást lehetővé tevő fellépések;
- f) az e személyek és a befogadó társadalom közötti tartalmas kapcsolattartást és konstruktív párbeszédet elősegítő fellépések, beleértve a kulcsfontosságú partnerek – úgymint a nyilvánosság, a helyi hatóságok, menekültügyi egyesületek, önkéntes csoportok, szociális partnerek és a tágabb értelemben vett civil társadalom – bevonását elősegítő fellépéseket;
- g) szakismeretek megszerzését megkönnyítő intézkedések e személyek számára, a nyelvi képzést is beleértve;
- h) az e személyek és a közintézmények közötti kapcsolatokban az egyenlő hozzáférés és az egyenlő bánásmód előmozdítását célzó fellépések.

7. cikk

Az önkéntes visszatéréssel kapcsolatos támogatható nemzeti fellépések

Az Alapból támogathatók az önkéntes visszatéréssel kapcsolatos fellépések és különösen az alábbiak:

- a) tájékoztatás és tanácsadás az önkéntes visszatéréssel kapcsolatos kezdeményezésekre vagy programokra vonatkozóan;
- b) tájékoztatás a származási vagy a korábbi szokásos tartózkodási hely szerinti ország vagy régió helyzetéről;
- c) általános vagy szakképzés, illetőleg a visszailleszkedés támogatása;
- d) az Európai Unióban lakóhellyel rendelkező származási közösségeknek az e határozatban említett személyek önkéntes visszatérését megkönnyítő fellépései;
- e) az önkéntes visszatéréshez kapcsolódó nemzeti programok megszervezését és végrehajtását elősegítő fellépések.

8. cikk

Közösségi fellépések

(1) Az 5., 6. és 7. cikkben meghatározott projekteken túl – a Bizottság kezdeményezésére és az Alap rendelkezésére álló forrásainak legfeljebb 7 %-ig terjedően – finanszírozhatók a menekültpolitikához kapcsolódó transznacionális vagy a Közösség egészének érdekeit szolgáló fellépések is, és a menekültekre, valamint a lakóhelyüket elhagyni kényszerült személyekre alkalmazandó intézkedések a (2) bekezdéssel összhangban.

(2) A támogatható közösségi fellépések elsősorban az alábbi területekre vonatkoznak:

- a) a közösségi együttműködés előmozdítása a közösségi jog és a helyes gyakorlat végrehajtása terén;
- b) a két vagy több tagállamban található szervek közötti transznacionális partnerségen alapuló transznacionális együttműködési hálózatok és kísérleti projektek kialakításának támogatása, amelyek célja az újítások ösztönzése, a tapasztalatok és a helyes gyakorlat cseréjének megkönnyítése, valamint a menekültpolitika minőségének javítása;
- c) az európai menekültpolitikára, valamint a 3. cikkben említett személyek helyzetére és körülményeire való figyelemfelhívást szolgáló transznacionális kampányok támogatása;
- d) a helyes gyakorlatra és az Alap valamennyi egyéb aspektusára vonatkozó információk terjesztésének és cseréjének támogatása, az információs és a távközlési technológiák alkalmazását is beleértve.

(3) A közösségi fellépésekkel kapcsolatos kiemelt területeket megállapító éves munkaprogramot a 11. cikk (2) bekezdésében említett eljárással összhangban kell elfogadni.

9. cikk

Sürgősségi intézkedések

(1) A 2001/55/EK irányelv szerinti átmeneti védelmi mechanizmusok végrehajtása esetén a 4. cikkben említett fellépésektől elkülönítve és azokon túlmenően az Alap a tagállamok segítése céljából is finanszíroz intézkedéseket.

(2) A támogatható sürgősségi intézkedések a fellépések következő típusaira vonatkoznak:

- a) befogadás és elszállásolás;
- b) létfeltételek biztosítása, beleértve az élelmezést és ruházkozást;
- c) orvosi, pszichológiai és egyéb segítségnyújtás;
- d) az érintett személyek befogadásával és az intézkedések végrehajtásával kapcsolatos személyzeti és eljárási költségek;
- e) logisztikai és szállítási költségek.

II. FEJEZET

VÉGREHAJTÁSI ÉS IRÁNYÍTÁSI RENDELKEZÉSEK

10. cikk

Végrehajtás

A Bizottság felel e határozat végrehajtásáért, továbbá elfogadja a végrehajtási szabályokat a szükséges mértékben.

11. cikk

Bizottsági eljárás

- (1) A Bizottságot munkájában egy bizottság segíti.
 - (2) Az e bekezdésre való hivatkozások esetén az 1999/468/EK határozat 4. és 7. cikkét kell alkalmazni.
- Az 1999/468/EK határozat 4. cikkének (3) bekezdésében megállapított időtartam három hónap.
- (3) Az e bekezdésre való hivatkozások esetén az 1999/468/EK határozat 3. és 7. cikkét kell alkalmazni.
 - (4) A bizottság elfogadja eljárási szabályzatát.

12. cikk

A Bizottság és a tagállamok hatásköre

- (1) A Bizottság:

- a) a 11. cikk (2) bekezdésében említett eljárással összhangban iránymutatásokat fogad el a 15. cikkben meghatározott többéves programok kiemelt területeiről, és értesíti a tagállamokat az Alap részére elkülönített indikatív pénzügyi keretösszegekről;
- b) az Európai Unió általános költségvetésének végrehajtására vonatkozó feladatának részeként biztosítja, hogy a tagállamokban megfelelő irányítási és ellenőrzési rendszerek jöjjenek létre, azok gördülékenyen működjenek, a közösségi alapok megfelelő és hatékony felhasználásának garantálása érdekében. Ezek az intézkedések a felelős hatóságok által alkalmazott végrehajtási eljárásra, ellenőrzési rendszerre, számviteli eljárásra, valamint beszerzési és támogatás felosztási eljárásra vonatkozó előzetes iratvizsgálatot és helyszíni ellenőrzést is magukban foglalják. Alapvető változások esetén a Bizottság felülvizsgálja az eljárásokat vagy rendszereket.

- c) végrehajtja a 8. cikkben meghatározott közösségi fellépéseket.

- (2) A tagállamok:

- a) felelnek az Alap által támogatott nemzeti fellépések végrehajtásáért;
- b) a nemzeti gyakorlattal összhangban megteszik az Alap nemzeti szinten történő hatékony működéséhez és a menekültpolitika által érintett valamennyi fél bevonásához szükséges intézkedéseket;
- c) kijelölnek egy felelős hatóságot, amely az Alap által támogatott nemzeti projekteket az alkalmazandó közösségi jogszabályokkal és a hatékony és eredményes pénzgazdálkodás elvével összhangban irányítja;
- d) első fokon felelnek a fellépések pénzügyi ellenőrzéséért, és biztosítják az irányítási rendszereknek és ellenőrzéseknek a közösségi alapok megfelelő és hatékony felhasználását garantáló végrehajtását. A tagállamok e rendszerekről leírást adnak a Bizottságnak;
- e) igazolják a kiadásokról szóló, Bizottsághoz benyújtott nyilatkozatok helytállóságát, és biztosítják, hogy az ellenőrizhető bizonylatokon alapuló számviteli rendszer igénybevételével készül;
- f) együttműködnek a Bizottsággal a 17. cikk végrehajtásához szükséges statisztikai adatok összegyűjtésében.

- (3) A Bizottság a tagállamokkal együttműködve:

- a) felel az Alap 2000–2004. közötti időszakban tett, valamint a 2005–2010. közötti időszakban végrehajtandó fellépései eredményének megismertetéséért;

- b) biztosítja az Alap által támogatott fellépésekre vonatkozó megfelelő tájékoztatást, nyilvánosságot és azok hatásának nyomon követését;
- c) biztosítja a fellépések és az egyéb vonatkozó közösségi politikák, eszközök és kezdeményezések közötti koherenciát és azok egymást kiegészítő jellegét.

13. cikk

Felelős hatóságok

(1) Mindegyik tagállam kijelöl egy felelős hatóságot, amely a Bizottsággal történő kapcsolattartást intézi. A hatóság a tagállam egy funkcionális szerve, vagy egy nemzeti közjogi szerv. A felelős hatóság a végrehajtási feladatok egy részét vagy mind-egyikét egy másik olyan közigazgatási szervre, vagy a magánjog hatálya alá tartozó szerve ruházhatja, amelyre a tagállam joga vonatkozik, és amely közfeladatot lát el. Amennyiben a tagállam nem saját magát jelöli ki felelős hatóságnak, meg kell határoznia az említett hatósággal, valamint az utóbbinak a Bizottsággal való kapcsolatára vonatkozó szabályokat.

(2) A felelős hatóságként kijelölt szervnek vagy bármelyik felhatalmazott szervnek a következő minimális feltételeket kell teljesítenie:

- a) jogi személyiséggel rendelkeznie kell, kivéve, amennyiben egy tagállam funkcionális szerve;
- b) olyan pénzügyi és igazgatási kapacitással kell rendelkeznie, amely arányban áll az általa kezelendő közösségi pénzalapok nagyságával, és amely lehetővé teszi feladatai helyes ellátását a közösségi pénzalapok kezelésére vonatkozó szabályokkal összhangban.

(3) A felelős hatóság feladatai közé tartoznak a következők:

- a) a többéves program létrehozásához a megfelelő partnerekkel történő konzultálás;
- b) ajánlati és pályázati felhívások megszervezése és meghirdetése;
- c) az Alap által történő társfinanszírozásra vonatkozó kiválasztási és odaítélési eljárások megszervezése az átláthatóság és az egyenlő bánásmód elvével összhangban, minden szükséges intézkedést meghozva bármely összeférhetlenség elkerülésére;
- d) az Alapból, illetve más vonatkozó nemzeti és közösségi pénzügyi eszközökből történő társfinanszírozás közötti következetesség és kiegészítő jelleg biztosítása;
- e) a fellépések igazgatási, szerződéses és pénzügyi irányítása;

f) tájékoztatási és tanácsadási tevékenységek, valamint az eredmények terjesztése;

g) figyelemmel kísérés és értékelés;

h) együttműködés és kapcsolattartás a Bizottsággal és a többi tagország felelős hatóságaival.

(4) A tagállam a felelős hatóság, illetve bármely felhatalmazott hatóság rendelkezésére bocsátja a megfelelő forrásokat annak érdekében, hogy az Alap által finanszírozott fellépések végrehajtási időtartama során megfelelően láthassa el a feladatait. A végrehajtási tevékenységek a 18. cikkben említett technikai és igazgatási segítségnyújtási intézkedések keretében finanszírozhatók.

(5) A 11. cikk (2) bekezdésében említett eljárással összhangban, a Bizottság a tagállamok irányítási és ellenőrzési rendszerére vonatkozóan szabályokat fogad el, beleértve az Alap által társfinanszírozott nemzeti projektek igazgatási és pénzügyi irányítására vonatkozó szabályokat is.

14. cikk

Kiválasztási szempontok

A felelős hatóság a következő szempontok alapján választja ki a projekteket:

- a) a tagállam helyzete és igényei;
- b) a ráfordítás költséghatékonysága, figyelemmel a projekt által érintett személyek számára;
- c) a támogatásra pályázó szervezet és bármely más társszervezet tapasztalata, szakértelme, megbízhatósága és pénzügyi hozzájárulása;
- d) a projektek milyen mértékben egészítik ki az Európai Unió általános költségvetéséből támogatott más fellépéshez, vagy a nemzeti programok részét képező egyéb tevékenységeket.

III. FEJEZET

PROGRAMOK

15. cikk

Többéves programok

(1) A tagállamokban a fellépéseket két többéves programszakasz alapján kell végrehajtani, amelyek közül mindegyik három évig tart (2005–2007 és 2008–2010).

(2) Mindegyik programszakaszhoz a 12. cikk (1) bekezdésének a) pontja és a Bizottság által meghatározott indikatív keretösszeg és a többéves programok kiemelt területeire vonatkozó iránymutatások alapján, mindegyik tagállam a következő elemeket magában foglaló többéves programtervezetet javasol:

- a) az aktuális helyzet leírása a tagállamban a 3. cikkben meghatározott személyek befogadása, menekültügyi eljárásaira, beilleszkedésére és önkéntes visszatérésére vonatkozó részletes szabályok tekintetében;
- b) a szóban forgó tagállam igényeinek elemzése a befogadása, menekültügyi eljárás, a beilleszkedés és az önkéntes visszatérés szempontjából, valamint azon operatív célok megjelölése, amelyeket ezen igényeknek a program időtartama alatt történő kielégítése céljából határoztak meg;
- c) az ezen célok elérését szolgáló megfelelő stratégia bemutatása, és az elérésükhöz rendelt kiemelt területek, a 13. cikk (3) bekezdésének a) pontjában meghatározott partnerekkel történő konzultációt figyelembe véve, valamint az kiemelt területek megvalósításához tervezett fellépések rövid leírása;
- d) annak megjelölése, hogy ez a stratégia összeegyeztethető-e egyéb regionális, nemzeti és közösségi eszközökkel;
- e) indikatív finanszírozási terv, amely kiemelt területekként és évenkénti bontásban meghatározza az Alap javasolt pénzügyi hozzájárulását, valamint a köz- vagy magánszféra általi társfinanszírozás teljes összegét.

(3) A tagállamok legkésőbb az azt követő négy hónapon belül benyújtják többéves programtervezetüket, hogy a Bizottság meghatározza az iránymutatásokat és az adott időszakra vonatkozó indikatív keretösszeget.

(4) A 11. cikk (3) bekezdésében említett eljárással összhangban, a Bizottság a kézhezvételtől számított három hónapon belül jóváhagyja a többéves programtervezeteket a 12. cikk (1) bekezdése a) pontjának megfelelően elfogadott iránymutatásokban szereplő ajánlások figyelembevételével.

16. cikk

Éves programok

(1) A Bizottság által jóváhagyott többéves programokat éves munkaprogramok formájában kell végrehajtani.

(2) A Bizottság legkésőbb minden év július 1-jéig meghatározza a tagállamok számára a következő évben az éves költségvetési eljárás keretében a teljes előirányzatból számukra elkülönítendő – a 17. cikkben meghatározott módon számított – előirányzott összegeket.

(3) A tagállamok legkésőbb minden év november 1-jéig benyújtják a Bizottságnak a következő évre szóló éves programtervezetet, amelyet a jóváhagyott többéves programmal összhangban állítottak össze és amely tartalmazza:

- a) az éves program keretében finanszírozandó projektek kiválasztására vonatkozó általános szabályokat, amennyiben azok eltérnek a többéves programban meghatározott szabályoktól;
- b) a felelős hatóság által az éves program végrehajtása során megvalósítandó feladatok leírását;
- c) az Alap hozzájárulásának javasolt pénzügyi bontását a program különböző fellépéseire vonatkozóan, és annak az összegnek feltüntetését, amelyet az éves program végrehajtása céljából a 18. cikk szerinti technikai és igazgatási segítségnyújtás finanszírozására kértek.

(4) Egy tagállam pályázatának elbírálásakor a Bizottság figyelembe veszi a költségvetési eljárás keretében az Alapnak juttatott előirányzatok végleges összegét, és legkésőbb a tárgyév március 1-jéig meghozza az Alapból történő társfinanszírozásról szóló határozatot. A határozatban fel kell tüntetni a tagállamnak elkülönített összeget, és a támogatható kiadások eszközzésére szolgáló időtartamot.

(5) Abban az esetben, ha az éves program végrehajtására olyan jelentős változások vannak hatással, amelyek a tagállamnak a tárgyévre elkülönített teljes összeg 10 %-át meghaladó összegű fellépések közötti átcsoportosítást eredményeznek, a tagállam bizottsági jóváhagyásra felülvizsgált éves programot nyújt be legkésőbb a 23. cikk (3) bekezdésében említett előmeneteli jelentés benyújtásakor.

17. cikk

Az 5., 6. és 7. cikkben meghatározott, tagállamokbeli fellépések forrásainak éves bontása

(1) Mindegyik tagállam 300 000 EUR átalányösszeget kap az Alap éves keretéből. Ez az átalányösszeg 2005., 2006. és 2007. évre évente 500 000 EUR az Európai Unióhoz 2004. május 1-jén csatlakozott államokra vonatkozó új pénzügyi tervekkel összhangban.

(2) A fennmaradó rendelkezésre álló éves források a következőképpen oszlanak meg a tagállamok között:

- a) 30 %, a megelőző három év során az 1. és 2. pontban említett kategóriák egyikébe besorolt személyek számának arányában;
- b) 70 %, a megelőző három év során nyilvántartásba vett, a 3. és 4. pontban említett személyek számának arányában.

(3) A referenciaszámokat a menekültügyi adatok gyűjtéséről és elemzéséről szóló közösségi jogszabályokkal összhangban az Európai Közösségek Statisztikai Hivatala által készített legfrissebb statisztika alapján állapítják meg.

18. cikk

Technikai és igazgatási segítségnyújtás

Egy tagállamnak nyújtott éves társfinanszírozás egy részét el lehet különíteni a fellépések előkészítéséhez, figyelemmel kíséréséhez és értékeléséhez kapcsolódó technikai és igazgatási segítségnyújtás kiadásainak fedezésére.

A technikai és igazgatási segítségnyújtásra előirányzott éves összeg nem haladhatja meg az egy tagállam számára elkülönített összes éves társfinanszírozás 7 %-ának 30 000 EUR-val növelt összegét.

19. cikk

Sürgősségi intézkedésekre vonatkozó különös rendelkezések

(1) A tagállamok a Bizottságnak egy igény-nyilatkozatot és a 9. cikkben meghatározott sürgősségi intézkedésekre vonatkozó végrehajtási tervet nyújtanak be, beleértve a tervezett intézkedések leírását és a végrehajtásukért felelős szerveket.

(2) Az Alapból a 9. cikkben meghatározott sürgősségi intézkedésekhez legfeljebb hat hónapos időszakra nyújtható pénzügyi támogatás, és nem lépheti túl az egyes intézkedések költségének 80 %-át.

(3) A rendelkezésre álló forrásokat a 9. cikk (1) bekezdésében említettek szerint, az egyes tagállamokban átmeneti védelmet élvező személyek száma alapján kell felosztani a tagállamok között.

(4) A 20. cikk (1) és (2) bekezdését, a 21. cikket valamint a 23–26. cikket alkalmazni kell.

IV. FEJEZET

PÉNZÜGYI IRÁNYÍTÁS ÉS FELÜGYELET

20. cikk

Finanszírozási struktúra

(1) Az Alap pénzügyi részvétele vissza nem térítendő támogatás formájában valósul meg.

(2) Az Alap által támogatott fellépések nem nyereségérdekelt jellegűek, azok társfinanszírozása köz-, illetve magánforrásokból

történik, és nem támogathatók az Európai Unió általános költségvetéséből fedezett egyéb forrásokból.

(3) Az Alap előirányzatai kiegészítik az e határozat által szabályozott intézkedésekhez a tagállamok által elkülönített állami, illetve más egyenértékű ráfordításokat.

(4) A támogatott projektekhez történő közösségi hozzájárulás nem haladhatja meg:

a) a tagállamok által az 5., 6. és 7. cikk értelmében végrehajtott fellépések tekintetében, az egyedi fellépés összköltségének 50 %-át. Ez 60 %-ra növelhető a különösen innovatív jellegű fellépések esetében, mint például a transznacionális partnerségben végrehajtott fellépések, illetve olyan fellépések esetében, melyek a 3. cikkben említett személyek vagy ezen célcsoportok által létrehozott szervezetek aktív részvételével valósulnak meg; és 75 %-ra kell növelni a Kohéziós Alapból részesülő tagországokban;

b) a 8. cikk által meghatározott közösségi fellépések keretében történő pályázati felhívások esetében, az egyedi fellépés összköltségének 80 %-át.

(5) Általános szabályként közösségi pénzügyi támogatás az Alap által támogatott fellépésekre legfeljebb három éves időszakra nyújtható, a rendszeres előmeneteli jelentésekre figyelemmel.

21. cikk

Támogathatóság

(1) A kiadás megegyezik a támogatás végső igényjogosultjai által eszközölt kifizetésekkel. Ezt nyugtázott számlákkal vagy azonos értékű számviteli dokumentumokkal kell igazolni.

(2) A kiadás akkor tekinthető az Alapból támogathatónak, ha azt ténylegesen nem a 16. cikk (4) bekezdésében említett, a társfinanszírozásról szóló bizottsági határozatban meghatározott évben január 1-jét megelőzően fizették ki.

(3) A Bizottság – a 11. cikk (3) bekezdésében említett eljárással összhangban – elfogadja a kiadásra vonatkozó jogosultságra alkalmazandó szabályokat az 5., 6. és 7. cikk értelmében a tagállamokban, az Alap társfinanszírozásával végrehajtott fellépések keretében.

22. cikk

Kötelezettségek

A közösségi költségvetési kötelezettségvállalásra évente kerül sor a 16. cikk (4) bekezdésében említett társfinanszírozásról szóló bizottsági határozat alapján.

23. cikk

Kifizetések

- (1) Az Alap hozzájárulását a Bizottság fizeti ki a felelős hatóságnak a költségvetési kötelezettségvállalásokkal összhangban.
- (2) A társfinanszírozási határozat elfogadását követő hatvan napon belül sor kerül az Alap által történő társfinanszírozásról szóló éves bizottsági határozatban elkülönített összeg 50 %-ának kifizetésére, a tagállamnak teljesített első előfinanszírozásként.
- (3) A második előfinanszírozási kifizetésre legfeljebb három hónappal azt követően kerül sor, hogy a Bizottság jóváhagyja az éves munkaprogram végrehajtásáról szóló előmeneteli jelentést és az első részletkifizetés összegének legalább 70 %-ára vonatkozó kiadásokról szóló nyilatkozatot. A Bizottság által kifizetett második előfinanszírozási összeg nem haladhatja meg a társfinanszírozási határozatban elkülönített teljes összeg 50 %-át, és semmiképpen sem haladhatja meg a tagállam által az éves program keretében egyes kiválasztott projektekhez lekötött közösségi alapok összegének és az első előfinanszírozási kifizetésnek a különbségét.
- (4) Az egyenleg kifizetésére legfeljebb három hónappal azt követően kerül sor, hogy a Bizottság jóváhagyja az éves munkaprogram végrehajtásáról szóló végső végrehajtási jelentést, valamint a 24. cikk (3) bekezdése, illetve a 28. cikk (2) bekezdése által előírt, végső kiadásigazoló nyilatkozatot; ennek hiányában ezen határidőn belül visszatérítési kérelmet kell kiadni az Alap számára jóváhagyott végleges kiadásokhoz képest az első és második kifizetés során többletként nyújtott összeg tekintetében.

24. cikk

A kiadásigazoló nyilatkozat

- (1) A felelős hatóság az összes olyan kiadás tekintetében, amelyekről nyilatkozik a Bizottságnak, biztosítékot ad, hogy a nemzeti végrehajtási programok irányítása az alkalmazandó közösségi szabályokkal összhangban, valamint a pénzalapok felhasználása a hatékony és eredményes pénzgazdálkodás alapelveivel összhangban történik.
- (2) A kiadásigazoló nyilatkozat hitelesítését a felelős hatóság bármely engedélyezési osztályától működésében független személy vagy osztály végzi.
- (3) A kiadás teljesítésére vonatkozó társfinanszírozási határozatban megállapított határidőt követő kilenc hónapon belül a felelős hatóság továbbítja a Bizottságnak a végső kiadásigazoló nyilatkozatot. Ennek hiányában, a Bizottság automatikusan megszünteti az éves programot és felszabadítja a vonatkozó előírásokat.

25. cikk

Elszámolások ellenőrzése és a tagállamok pénzügyi kiigazításai

- (1) Az Európai Unió általános költségvetésének végrehajtására vonatkozó bizottsági kötelezettségek sérelme nélkül, első fokon a tagállamok a felelősök az fellépések pénzügyi ellenőrzéséért. Ebből a célból az általuk meghozandó intézkedések magukban foglalják:
- a) ellenőrzések szervezése, megfelelő minta alapján, az éves végrehajtási programra szóló teljes támogatható kiadás legalább 10 %-át kitevő fellépések, valamint a jóváhagyott fellépések reprezentatív mintája tekintetében. A tagállamok megfelelő szétválasztást biztosítanak a fellépéseket érintő ellenőrzések és a végrehajtás, illetve a kifizetési eljárások között;
- b) szabálytalanságok megakadályozása, felfedése, kijavítása, és ezekről a Bizottság értesítése a szabályoknak megfelelően, továbbá a Bizottság tájékoztatása a közigazgatási és bírósági eljárásokról;
- c) együttműködés a Bizottsággal a közösségi pénzalapok hatékony és eredményes pénzgazdálkodás alapelveivel összhangban történő felhasználásának biztosítása érdekében.
- (2) Szabálytalanság megállapítása esetén a tagállamok megteszik a szükséges pénzügyi kiigazításokat, figyelembe véve, hogy egyedi vagy rendszeresen előforduló szabálytalanság történt-e. A tagállamok által tett kiigazítások magukban foglalják a közösségi hozzájárulás részben vagy egészben való megszüntetését, és amennyiben az összeg nem kerül visszafizetésre az adott tagállam által engedélyezett időre, akkor késedelmi kamatot kell fizetni a 26. cikk (4) bekezdésében megállapított kamatlábon.

- (3) A Bizottság – a 11. cikk (3) bekezdésében említett eljárással összhangban – elfogadja az 5., 6. és 7. cikk szerint az Alap társfinanszírozásával a tagállamokban végrehajtott fellépésekkel kapcsolatos, a tagállami pénzügyi kiigazításokra vonatkozó szabályokat és eljárásokat.

26. cikk

Elszámolások ellenőrzése és a Bizottság pénzügyi kiigazításai

- (1) A Számvevőszék jogkörének, valamint a nemzeti törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezésekkel összhangban végzett tagállami ellenőrzéseknek a sérelme nélkül, a Bizottság tisztviselői és alkalmazottai – három munkanappal előbb történő értesítéssel – helyszíni ellenőrzéseket, ideértve a szűrőpróbaszerű ellenőrzéseket, végezhetnek az Alap által finanszírozott műveletek, illetve az irányítási és ellenőrzési rendszerek tekintetében. A Bizottság értesíti az érintett tagállamot annak érdekében, hogy megkapjon minden szükséges segítséget. Az érintett tagállam tisztviselői és alkalmazottai részt vehetnek az ilyen ellenőrzésekben.

A Bizottság felkérheti az érintett tagállamot helyszíni ellenőrzések elvégzésére egy vagy több ügylet helyességének megállapítása céljából. A Bizottság tisztviselői és alkalmazottai részt vehetnek az ilyen ellenőrzésekben.

(2) Amennyiben a szükséges vizsgálatok elvégzését követően a Bizottság arra a következtetésre jut, hogy egy tagállam nem teljesíti a 25. cikk által előírt kötelezettségeit, úgy a Bizottság felfüggeszti az Alap társfinanszírozásához kapcsolódó, az érintett éves programra vonatkozó előfinanszírozást vagy végleges kifizetést, az alábbi esetekben:

- a) a tagállam nem a társfinanszírozási határozatban megállapított szabályok szerint hajtja végre a fellépéseket; vagy
- b) a fellépés részben vagy egészben nem felel meg az Alap társfinanszírozása egy részének vagy egészének; vagy
- c) súlyos hiányosságok fordulnak elő az irányítási és ellenőrzési rendszerekben, ami rendszeres szabálytalanságokat eredményezhet.

Ezen esetekben a Bizottság – indokait feltüntetve – felkéri a tagállamot arra, hogy nyújtsa be észrevételeit és adott esetben végezze el a szükséges kiigazításokat egy meghatározott időszakon belül.

(3) A Bizottság által megjelölt időszak végén, amennyiben nem sikerült megállapodást elérni és a tagállam nem végezte el a kiigazításokat, a Bizottság – a tagállam észrevételeinek figyelembevételével – három hónapon belül határozhat arról, hogy:

- a) csökkenti az előfinanszírozást, illetve a végleges kifizetéseket; vagy
- b) elvégzi azon pénzügyi kiigazításokat, amelyek az Alap hozzájárulásának részben vagy egészben történő megszüntetéséhez szükségesek az adott fellépések tekintetében.

Az a) vagy b) pont szerinti határozat hiányában a köztes vagy végleges kifizetések felfüggesztését azonnal meg kell szüntetni.

(4) A jogalap nélkül juttatott vagy visszatérítendő összegeket vissza kell fizetni a Bizottságnak. Amennyiben a kiegyenlítendő összeg a Bizottság által megjelölt határidőre nem kerül visszafizetésre, akkor arra kamatot kell fizetni, amely az Európai Központi Bank által az euro-alapú tőke-refinanszírozási műveletekre alkalmazott kamat három és fél pont hozzáadásával. A megemelkedett összegre referenciakamatként az Európai Unió Hivatalos Lapjának „C” sorozatában megjelent, a fizetés végső napja szerinti hónap első napján érvényes kamatot kell alkalmazni.

(5) A Bizottság – a 11. cikk (3) bekezdésében említett eljárással összhangban – elfogadja az 5., 6. és 7. cikk szerint az Alap társfinanszírozásával a tagállamokban végrehajtott fellépésekkel kapcsolatos, a bizottsági pénzügyi kiigazításokra vonatkozó szabályokat és eljárásokat.

V. FEJEZET

FIGYELEMMEL KÍSÉRÉS, ÉRTÉKELÉS ÉS JELENTÉSEK

27. cikk

Figyelemmel kísérés és értékelés

(1) A Bizottság a tagállamokkal együttműködésben rendszeresen figyelemmel kíséri az Alap tevékenységét.

(2) A Bizottság – a tagállamokkal együttesen – rendszeresen értékeli az Alapot annak érdekében, hogy az 1. cikkben említett célkitűzésekre tekintettel felmérje a fellépések alkalmazhatóságát, hatékonyságát és hatását. A Bizottság vizsgálja az Alap által végrehajtott fellépések és más vonatkozó közösségi politikák, eszközök, illetve kezdeményezések egymást kiegészítő jellegét is.

28. cikk

Jelentések

(1) Minden tagállam felelős hatósága megteszi a szükséges intézkedéseket a projekt figyelemmel kísérése és értékelése biztosítása érdekében.

E célból a fellépések végrehajtásáért felelős szervezetekkel megkötött megállapodások és szerződések kikötései tartalmazzák azon kötelezettséget, miszerint az intézkedések végrehajtásáról rendszeres időközönként részletes előmeneteli jelentést kell benyújtani, továbbá részletes végső végrehajtási jelentést a kitűzött célok megvalósításáról.

(2) Minden egyes éves program tekintetében a társfinanszírozást megállapító határozat által megjelölt, a támogathatóságra vonatkozó határidőt követő kilenc hónapon belül a felelős hatóság – a 24. cikk (3) bekezdése szerint – benyújtja a Bizottságnak a végső végrehajtási jelentést és a végső kiadásigazoló nyilatkozatot.

(3) A tagállamoknak be kell nyújtaniuk a Bizottsághoz:

- a) az Alap által társfinanszírozott fellépések végrehajtásáról szóló értékelő jelentést, legkésőbb 2006. december 31-ig;
- b) az Alap társfinanszírozásában végrehajtott fellépések eredményeiről és hatásairól szóló értékelő jelentést, legkésőbb 2009. június 30-ig, illetve 2012. június 30-ig.

(4) A Bizottságnak be kell nyújtania az Európai Parlamenthez, a Tanácshoz, az Európai Gazdasági és Szociális Bizottsághoz, valamint a Régiók Bizottságához az alábbiakat:

- a) időközi jelentést az elért eredményekről és az Alap végrehajtására vonatkozó minőségi és mennyiségi szempontokról, az esetlegesen javasolt módosításokkal együtt, legkésőbb 2007. április 30-ig;
- b) időközi értékelő jelentést és az Alap jövőbeni fejlesztését érintő javaslatok, legkésőbb 2009. december 31-ig;
- c) utólagos értékelő jelentést, legkésőbb 2012. december 31-ig.

VI. FEJEZET

ÁTMENETI RENDELKEZÉSEK

29. cikk

2005–2007-re szóló többéves program

A 15. cikktől eltérve, a 2005–2007. közötti időszakra szóló többéves program végrehajtása a következő ütemezés szerint történik:

- a) a Bizottság legkésőbb 2005. január 31-ig értesíti a tagállamokat a tervezési iránymutatásokról és megjelöli a számukra elkülönített pénzüsségeket;
- b) a tagállamok legkésőbb 2005. május 1-ig kijelölik a 13. cikkben említett felelős nemzeti hatóságot és benyújtják a 15. cikkben említett, a 2005–2007. közötti időszakra szóló többéves programra vonatkozó javaslatukat;
- c) a Bizottság – a 11. cikk (3) bekezdésében említett eljárással összhangban – a többéves programra vonatkozó javaslat beterjesztésétől számított legfeljebb két hónapon belül jóváhagyja a többéves programot.

30. cikk

2005-re szóló program

A 16. cikktől eltérve, a 2005-ös pénzügyi évben a végrehajtás a következő ütemezés szerint történik:

- a) a Bizottság legkésőbb 2005. január 31-ig meghatározza a tagállamok számára elkülönített becsült összegeket;
- b) a tagállamok legkésőbb 2005. június 1-ig megteszik a Bizottságnak a 16. cikkben említett éves programra vonatkozó javaslatukat; a javaslatnak részletesen tartalmaznia kell az irányítási rendszerekre és az ellenőrzésekre vonatkozó intézkedéseket, amelyeket a közösségi pénzalapok megfelelő és hatékony felhasználása céljából hajtanak végre;
- c) a Bizottság – a 12. cikk (1) bekezdése b) pontjában megjelölt szempontok vizsgálatát követően – az éves programtervezet kézhezvételétől számított két hónapon belül elfogadja a társfinanszírozási határozatokat.

A 2005. január 1-je és a társfinanszírozási határozatok elfogadásának napja között ténylegesen kifizetett kiadások az Alapból támogathatónak minősülhetnek.

VII. FEJEZET

ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK

31. cikk

Felülvizsgálat

A Tanács a Bizottság javaslatai alapján 2010. december 31-ig felülvizsgálja ezt a határozatát.

32. cikk

Címzettek

Az Európai Közösséget létrehozó szerződésnek megfelelően e határozat címzettjei a tagállamok.

Kelt Brüsszelben, 2004. december 2-án.

a Tanács részéről

J. P .H. DONNER

az elnök

BIZOTTSÁG

A BIZOTTSÁG HATÁROZATA

(2004. december 14.)

a 2001/95/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv 5. cikk (3) bekezdésével összhangban a gyártók és a forgalmazók által a fogyasztókra nézve veszélyes termékekről a tagállamok illetékes hatóságai felé tett értesítésre vonatkozó iránymutatások megállapításáról

(az értesítés a B(2004) 4772. számú dokumentummal történt)

(EGT vonatkozású szöveg)

(2004/905/EK)

AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK BIZOTTSÁGA,

telek meghatározásának egyszerű és világos kritériumait, amelyek tekintetében az értesítés nem szükséges.

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre,

tekintettel az általános termékbiztonságról szóló, 2001. december 3-i 2001/95/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvre ⁽¹⁾ és különösen annak 5. cikke (3) bekezdésének második albekezdésére,

A 2001/95/EK irányelv 15. cikke által létrehozott bizottsággal folytatott konzultációt követően,

mivel:

(1) A 2001/95/EK irányelv 5. cikkének (3) bekezdése megállapítja, hogy amennyiben a gyártók vagy a forgalmazók tudják, vagy a birtokukban lévő információ és szakmai tudásuk alapján tudniuk kellene, hogy az általuk forgalmazott termék az irányelv fogalommeghatározásai és kitételei értelmében veszélyes, erről tájékoztatják az illetékes hatóságokat.

(2) A 2001/95/EK irányelv I. mellékletének (2) bekezdése előírja, hogy a tagállamok képviselőiből álló bizottság támogatásával a Bizottság az értesítési rendszer hatékonyságának és megfelelő működésének biztosítása mellett meghatározza a termelők és a forgalmazók által az illetékes hatóságoknak benyújtandó általános biztonsági követelményeknek nem megfelelő termékekről szóló értesítések tartalmát, és kidolgozza azok szabványos formáját. A Bizottságnak lehetőleg egy útmutató formájában elő kell terjesztenie a ritkán előforduló azon körülményekre vagy termékekre vonatkozó különleges felté-

(3) A hatóságoknak a veszélyes termékekről szóló kötelező értesítése a javuló piaci felügyelet fontos eleme, mivel ezáltal az illetékes hatóságok ellenőrizhetik, hogy a társaságok megtették-e a megfelelő intézkedéseket a már forgalomba hozott termék által jelentett veszélyek kezelésére, illetve – amennyiben szükséges – e veszélyek elhárítása érdekében elrendelték-e vagy hoztak-e további intézkedéseket.

(4) A gyártókra, forgalmazókra és az illetékes hatóságokra háruló aránytalan terhek elkerülése érdekében, valamint e kötelezettség hatékony alkalmazásának megkönnyítése céljából helyénvaló a szabványos forma mellé műveleti iránymutatásokat megállapítani, amelyek a legfontosabb kritériumok mellett az értesítés azon gyakorlati szempontjait is érintik, melyek különösen akkor kapnak hangsúlyt, ha a cél a gyártóknak és a forgalmazóknak a 2001/95/EK irányelv 5. cikke (3) bekezdésében szereplő rendelkezések végrehajtása során történő támogatása,

ELFOGADTA EZT A HATÁROZATOT:

1. cikk

A Bizottság a 2001/95/EK irányelv 5. cikkének (3) bekezdésével összhangban elfogadja a gyártók és a forgalmazók által a fogyasztókra nézve veszélyes termékekről a tagállamok illetékes hatóságai felé tett értesítésre vonatkozó iránymutatásokat.

⁽¹⁾ HL L 11., 2002.1.15., 4. o.

Ezen iránymutatásokat e határozat melléklete állapítja meg.

2. cikk

Ennek a határozatnak a tagállamok a címzettjei.

Kelt Brüsszelben, 2004. december 14-én.

a Bizottság részéről

Markos KYPRIANOU

a Bizottság tagja

MELLÉKLET

A veszélyes fogyasztási termékekről a gyártók és a forgalmazók által a tagállamok illetékes hatóságai számára megküldendő értesítésekre vonatkozó iránymutatások a 2001/95/EK irányelv 5. cikkének (3) bekezdésével összhangban**1. BEVEZETÉS****1.1. Az iránymutatások háttere és céljai**

Az általános termékbiztonságról szóló irányelv célja annak biztosítása, hogy az EU-ban forgalomba hozott, nem élelmiszernek minősülő fogyasztási termékek biztonságosak legyenek. Az irányelv tájékoztatási kötelezettséget ír elő a gyártókra és forgalmazókra az illetékes hatóságok felé a veszélyes termékekkel kapcsolatos eredményekről és intézkedéseikről.

Az általános termékbiztonságról szóló irányelv felhatalmazza a Bizottságot, hogy a tagállamok általános termékbiztonságról szóló irányelv bizottságának a segítségével kidolgozzon olyan egyszerű és világos kritériumokat meghatározó iránymutatást, amely lehetővé teszi e kötelezettség eredményes alkalmazását. Az iránymutatás célja továbbá a gazdasági szereplők és az illetékes hatóságok munkájának egyszerűbbé tétele úgy, hogy meghatározza a különleges feltételeket, különösen az olyan ritkán előforduló körülményeket vagy termékeket, amelyek esetében az értesítés nem helyénvaló. Az iránymutatásnak kell meghatároznia a gyártók és forgalmazók által a hatóságoknak megküldendő szabvány értesítési formanyomtatvány tartalmát és felépítését is.

A Bizottság különösen az értesítési eljárás eredményességének és megfelelő működésének biztosításáért felel.

Ezen iránymutatások céljai tehát:

- a) a gyártók és forgalmazók kötelezettségei körének tisztázása működési szempontból, hogy csak a kockázatkezelés szempontjából fontos információkról küldjenek tájékoztatást és elkerüljék az információkkal való túlterhelést;
- b) utalás a „veszélyes termékek” fogalmának helyénvaló alkalmazási kritériumaira;
- c) a „ritkán előforduló körülmények vagy termékek” azonosításához szükséges kritériumok megállapítása;
- d) az értesítések tartalmának meghatározása, különösen az előírt információ és az adatok, és az alkalmazandó forma tekintetében;
- e) annak megállapítása, hogy az értesítést hogyan és kinek kell benyújtani;
- f) az értesítést kapott tagállamok által kivitelezendő követő lépések meghatározása, és e követő lépésekkel kapcsolatban biztosítandó tájékoztatás.

1.2. Az iránymutatások státusa és a további fejlemények**S t á t u s**

Ezek működéssel kapcsolatos útmutatások. Ezen útmutatásokat a Bizottság az általános termékbiztonságról szóló irányelv bizottságban résztvevő tagállamokkal folytatott konzultációkat követően fogadta el a tanácsadó eljárásnak megfelelően.

Következésképpen ezen útmutatások képezik a termékbiztonságról szóló irányelv rendelkezései alkalmazásának a referencia dokumentumát a veszélyes fogyasztási termékek tekintetében a gyártók és forgalmazók által a tagállamok illetékes hatóságainak megküldendő értesítés vonatkozásában.

T o v á b b i f e j l e m é n y e k

Ezen iránymutatások esetében kiigazításokra lesz majd szükség a tapasztalatok és új fejlemények fényében. A Bizottság szükség szerint frissíti és módosítja azokat az általános termékbiztonságról szóló irányelv 15. cikkében utalt bizottsággal folytatott konzultációt követően.

1.3. Az iránymutatások címzettjei

Ezen iránymutatások címzettjei a tagállamok. Céljuk, hogy iránymutatást nyújtsanak a fogyasztási termékek gyártóinak és forgalmazóinak, valamint a gyártóktól és forgalmazóktól származó információk fogadására kapcsolattartó pontként kijelölt nemzeti hatóságoknak, hogy biztosítsák a kérdéses értesítési eljárás eredményes és egységes alkalmazását.

2. AZ ÁLTALÁNOS TERMÉKBIZTONSÁGRÓL SZÓLÓ IRÁNYELV GYÁRTÓK ÉS FORGALMAZÓK ÁLTAL BENYÚJTANDÓ ÉRTEŚÍTÉS RŐL SZÓLÓ RENDELKEZÉSEINEK AZ ÖSSZEGZÉSE**2.1. Tájékoztatósi kötelezettség a tagállamok illetékes hatóságai felé**

Az általános termékbiztonságról szóló irányelv értelmében a gyártók és forgalmazók kötelesek tájékoztatni az illetékes hatóságokat, amennyiben tudják, vagy a birtokukban lévő információ vagy szakmai tudásuk alapján tudniuk kellene, hogy az általuk forgalmazott termék (az irányelv meghatározásai és kritériumai szerint) veszélyes.

A „ritkán előforduló” körülmények vagy termékek nem tartoznak az értesítési kötelezettség hatálya alá.

A gyártók és forgalmazók előzetesen tájékoztathatják a hatóságokat valamely termékkel kapcsolatos lehetséges kockázatról, mielőtt az a tudomásukra jut. E tájékoztatásnak köszönhetően a hatóságok segíthetnek abban, hogy a gyártók és forgalmazók pontosan teljesítsék értesítési kötelezettségüket. Ezen túlmenően, amennyiben kétségeik vannak valamely termék által jelentett veszély meglétét illetően, a nemzeti hatóságaikhoz fordulhatnak.

2.2. Az értesítésről szóló rendelkezés oka és céljai

A veszélyes anyagokkal kapcsolatos tájékoztatási kötelezettség a hatóságok felé a jobb piacfelügyelet és kockázatmentes kezelés lényeges eleme.

A gyártók és forgalmazók elsődleges feladata, saját üzleti tevékenységük keretében a veszélyes termékekből származó kockázatok megelőzése. Előfordulhat azonban, hogy a gyártók és forgalmazók nem tettek meg (vagy nincsenek abban a helyzetben, hogy megtegyenek) minden szükséges intézkedést. Továbbá ugyanazon terméktípushoz tartozó más termékek is jelenthetnek a vizsgált termékekhez hasonló veszélyeket.

Az értesítési eljárás célja, hogy az illetékes hatóságok figyelemmel kísérhessék azt, hogy a vállalatok megfelelő intézkedéseket hoztak-e a már forgalomban lévő termék által jelentett veszély kezelésére, és további intézkedéseket rendeljenek el, vagy tegyenek, amennyiben szükséges a veszélyek megelőzése érdekében. Az értesítés segítségével az illetékes hatóságok azt is felmérhetik, hogy szükséges-e ellenőrizni a forgalomban lévő más, hasonló termékeket. Ezért az illetékes hatóságoknak megfelelő információt kell kapniuk, amelynek segítségével felmérhetik azt, hogy a gazdasági szereplő megfelelő intézkedéseket hozott-e egy adott veszélyes termékkel kapcsolatban. E tekintetben megjegyzendő, hogy az általános termékbiztonságról szóló irányelv értelmében az illetékes hatóságoknak jogukban áll további tájékoztatást kérni, amennyiben úgy találják, hogy nem tudják még megállapítani azt, hogy egy adott vállalat megfelelő intézkedéseket hozott-e valamely veszélyes termékkel kapcsolatban.

3. AZ ÉRTEŚÍTÉS KRITÉRIUMAI

3.1. Hatálya

Az általános termékbiztonságról szóló irányelv értelmében az értesítéssel szembeni első követelmény az, hogy ennek az irányelvnek a hatálya alá tartozzon és az 5. cikkének (3) bekezdésében szereplő feltételek teljesüljenek.

Megjegyzendő, hogy a veszélyes élelmiszertermékekkel kapcsolatos értesítésre az EU élelmiszer törvénye (2002/178/EK rendelet⁽¹⁾) külön követelményeket állapít meg.

Amennyiben termékbiztonságról szóló közösségi ágazati jogszabály azonos céllal értesítési kötelezettséget állapít, az kizárja az általános termékbiztonságról szóló irányelvben foglalt kötelezettség alkalmazhatóságát az ágazati követelményekkel lefedett termékkategóriákra. Az értesítési eljárások és azok céljai közti kapcsolatról szóló további tájékoztatás céljából lásd „*Iránymutató dokumentum az általános termékbiztonságról szóló irányelv és bizonyos ágazati irányelvek közti kapcsolatról*”⁽²⁾. E dokumentum kidolgozása tovább folytatódik, különösen ha a tapasztalatok fényében átfedés vagy bizonytalanság jelentkezik az általános termékbiztonságról szóló irányelv 5. cikkének (3) bekezdése és az ágazati információk vagy a konkrét közösségi jogszabályokban megállapított értesítési kötelezettségek alkalmazását illetően.

Megemlítendő továbbá, hogy ezek az iránymutatások nem függnek össze, és nem ütköznek a „védzáradékokkal” vagy más, termékbiztonságról szóló vertikális közösségi jogszabály által megállapított értesítési eljárások alkalmazásával.

Az értesítés lényeges kritériumai:

- A termék az irányelv 2 (a) cikke hatálya alá tartozik: termék, amelyet a fogyasztóknak szántak, vagy valószínűsíthetően fogyasztók használnak (ideértve a szolgáltatással összefüggésben nyújtott terméket és használt termékeket),
- Az irányelv 5. cikke alkalmazandó (azaz, más közösségi jogszabály nem állapít meg konkrét, hasonló kötelezettséget, lásd az általános termékbiztonságról szóló irányelv 1. cikk (2) bekezdés b) pontját),
- A terméket forgalomba hozták,
- A gyártó vagy forgalmazó bizonyítani tudja (a forgalomban lévő termékek biztonságának nyomonkövetése, vizsgálat, minőségellenőrzés vagy más egyéb források alapján), hogy a termék az általános termékbiztonságról szóló irányelv meghatározása értelmében veszélyesnek minősül (nem teljesíti az általános biztonsági követelményeket figyelembe véve az általános termékbiztonságról szóló biztonsági kritériumokat), vagy nem teljesíti a vizsgált termékre vonatkozó közösségi ágazati jogszabályok biztonsági követelményeit,

⁽¹⁾ HL L 31., 2002.2.1., 1. o. A legutóbb a 1642/2003/EK rendelettel (HL L 245., 2003.9.29., 4. o.) módosított rendelet.

⁽²⁾ http://europa.eu.int/comm/consumers/cons_safe/prod_safe/gpsd/revisedGPSD_en.htm

— A kockázatok, veszélyek tehát olyan jellegűek, hogy a termék nem maradhat forgalomban, és a gyártók (és forgalmazók) kötelesek megfelelő megelőző és javító lépést tenni (módosítani a terméket, figyelmeztetést közzétenni, kivonni, visszahívni a termékeket stb., a sajátos körülményektől függően).

3.2. Általános biztonsági előírások és a megfelelés kritériumai

A gyártóknak és forgalmazóknak tájékoztatniuk kell a tagállamok illetékes hatóságait, amennyiben valamely általuk forgalmazott termék a fogyasztókra nézve veszélyes, ami „az általános biztonsági előírásokkal összeegyeztethetetlen”. A gyártók kizárólag „biztonságos” termékeket hozhatnak forgalomba. A 2. (b) cikk a biztonságos terméket úgy határozza meg, mint olyat, „amely a szokásos vagy ésszerűen előre látható használati feltételek mellett – ideértve a használat időtartamát, és adott esetben az üzembehelyezési, beszerelési és karbantartási előírásokat – nem jelent veszélyt, vagy kizárólag a termék használatával összeegyeztethető, elfogadhatónak tekinthető, és a személyek biztonsága és egészsége magas szintű védelmének megfelelő legkisebb veszélyt jelenti, figyelembe véve különösen a következőket”:

- i. a termék sajátosságai, ideértve összetételét, csomagolását, összeszerelési, valamint – adott esetben – beszerelési és karbantartási utasítását;
- ii. más termékekre gyakorolt hatása, amennyiben ésszerűen előrelátható, hogy más termékekkel együtt használják;
- iii. a termék kiserelése, címkézése, bármely használati és hulladékkezelési figyelmeztetés és utasítás, valamint a terméket érintő bármilyen egyéb megjelölés vagy tájékoztatás;
- iv. a termék használata során veszélyeztetett fogyasztói kategóriák, különösen a gyermekek és az idősek.

A nagyobb biztonság megvalósíthatóságának lehetősége vagy egyéb, kevésbé veszélyes termékek rendelkezésre állása nem elégséges ok arra, hogy a terméket veszélyesnek minősítsék.

Minden olyan termék, amely nem felel meg e meghatározásnak, veszélyesnek tekintendő (a 2c. cikk) más szavakkal: egy termék akkor minősül „veszélyesnek”, ha nem teljesíti az általános biztonsági követelményeket (a forgalomba hozott termékek biztonságosak legyenek).

Az általános termékbiztonságról szóló irányelv 3. cikke ismerteti azt, hogy a nemzeti jogszabályokra, az európai szabványokra és más referenciaanyagra utalással hogyan történik a megfelelés értékelése. Ahol megfelelő európai szabványok nem állnak rendelkezésre, az általános termékbiztonságról szóló irányelv megengedi más elemek figyelembevételét a termék biztonságának értékelésében: nemzeti szabványok, a jó gyakorlatot tartalmazó kódexek stb.

A fentiekén túl az irányelv utal szintén a súlyos veszélyre, amely a 2d. cikk meghatározása szerint „az állami hatóságok gyors beavatkozását igénylő veszély, ideértve az olyan veszélyt is, amelynek hatásai nem közvetlenek”.

Mindazonáltal az irányelv elismeri azt, hogy a nagyobb biztonság megvalósíthatóságának lehetősége vagy egyéb, kevésbé veszélyes termékek rendelkezésre állása nem elégséges ok arra, hogy a terméket „veszélyesnek” minősítsék.

A veszély szintje számos tényezőtől függ, így például a felhasználó típusától és sérülékenységétől és attól, hogy milyen mértékű óvintézkedéseket tett a gyártó a veszéllyel szembeni védekezés és a felhasználó figyelmeztetése céljából. Indokolt ezeket a tényezőket is figyelembe venni olyan kockázat szintjének a megállapításánál, amely veszélyesnek minősül, és amelyről a gyártók kötelesek értesíteni az illetékes hatóságokat.

A veszély lehet valamely gyártási vagy előállítási hiba eredménye, vagy származhat a termék tervezéséből vagy az abban felhasznált anyagokból. Keletkezhet veszély a termék tartalmából, felépítéséből, kidolgozásából, csomagolásából, a hozzá tartozó figyelmeztetésekből vagy utasításokból is.

Amikor meghatározzuk azt, hogy egy termék az általános termékbiztonságról szóló irányelvben foglalt feltételek értelmében veszélyes-e, számos kérdést kell elemezni: a termék hasznosságát, a veszély természetét, a veszélynek kitett lakossági csoportokat, hasonló termékektől származó korábbi tapasztalatokat stb. A biztonságos termék nem jelenthet veszélyt, vagy kizárólag a termék használatával összeegyeztethető legkisebb veszélyt jelentheti, amelyre szükség van a termék hasznos működésének biztosításához.

Elvárás a gyártókkal szemben, hogy termékeik forgalomba hozatala előtt kockázatelemzést végezzenek. Ennek alapján fogják levonni azt a következtetést, hogy a termék teljesíti az általános biztonsági kötelezettséget és forgalmazható, és további, veszéllyel kapcsolatos információk ezt követő újraértékelésében referenciaként is szolgál alapul annak megállapítására, hogy a termék továbbra is megfelel-e a „biztonságos termék” meghatározásának vagy értesítés megküldésére van szükség.

Amennyiben olyan információ vagy új bizonyíték jut a gyártók vagy forgalmazók birtokába, amely azt mutatja, hogy a termék veszélyes lehet, meg kell határozniuk azt, hogy ezen információ alapján le lehet-e vonni azt a következtetést, hogy a termék valóban veszélyes.

E dokumentumban említett útmutatót az „Íránymutatások a Közösségi Gyors Tájékoztatási Rendszer (RAPEX) kezelésére és a 2001/95/EK irányelv 11. cikkével⁽¹⁾ összhangban benyújtott tájékoztatásokra vonatkozóan” című dokumentumhoz kapcsolódóan dolgozták ki. Ismertetésére itt azért kerül sor, hogy ennek segítségével a gyártók és forgalmazók el tudják dönteni azt, hogy a fogyasztási termék által előidézett különös helyzet indokoltá teszi-e értesítés megküldését az illetékes hatóságoknak. Olyan módszertani keretet képez, amelynek célja az egységes alkalmazás elősegítése és nem vesz figyelembe minden lehetséges tényezőt, de egységes, ésszerű szakmai ítéletek meghozását hivatott elősegíteni konkrét fogyasztási termékek esetében fennálló veszélyekkel kapcsolatosan. Azonban ha a gyártók vagy forgalmazók úgy látják a különböző megfontolások alapján, hogy az értesítés megküldése szükségességének alátámasztására egyértelmű bizonyíték áll rendelkezésre, meg kell küldeniük az értesítést.

A gyártóknak vagy forgalmazóknak elemezniük kell a begyűjtött információkat, és dönteniük kell arról, hogy egy adott veszélyhelyzetről kell-e értesítést küldeni a hatóságoknak, figyelembe véve:

- a veszély kimenetelének súlyosságát az egészség/biztonság lehetséges károsodása súlyosságától és valószínűségétől függően. A súlyosság és valószínűség együttesen megadja a kockázat súlyosságának a becsült értékét. Az értékelés pontossága a gyártó vagy forgalmazó számára rendelkezésre álló információk minőségétől függ.

Egy adott veszély esetében az tekintendő az egészség/biztonság károsodása súlyosságának, amelyről ésszerűen bizonyítható, hogy az egészségben/biztonságban bekövetkező, a terméknek tulajdonítható károkozás előfordulhat annak előrelátható használata folyamán. A hasonló termékek esetében előforduló egészség-/biztonságkárosodás leg súlyosabb esete tekinthető ennek.

Figyelembe kell venni az olyan szokásos felhasználó egészség/biztonság károsodásának a valószínűségét is, akinek a kitétsége a hibás termék rendeltetésszerű vagy ésszerűen várható használatának felel meg, valamint annak a valószínűségét is, hogy a termék hibás vagy meghibásodhat.

Az értesítés küldéséről szóló döntést nem befolyásolhatja a forgalomban lévő termékek száma vagy az, hogy a veszélyes termék hány emberre lehet hatással. Ezeket a tényezőket akkor lehet figyelembe venni, amikor arról döntenek, hogy milyen típusú lépéseket tesznek a probléma megoldására.

- Azokat a tényezőket, amelyek a kockázat szintjét befolyásolják, például a felhasználó típusát, és, nem sérülékeny felnőtt felhasználók esetében, azt, hogy a termék tartalmaz-e megfelelő figyelmeztetéseket és védelmet, és a veszély kielégítően nyilvánvaló-e.

Bizonyos körülmények között (például az autózás területén) a társadalom magasabb kockázatokat fogad el, mint más területen (például gyermekjátékok esetében). A veszély szintjét befolyásoló általános tényezők között az érintett felhasználó típusának a sérülékenysége kell figyelembe venni, valamint nem sérülékeny felnőtt felhasználók esetében, a veszély ismeretét és az ellene hozott óvintézkedések megtételének a lehetőségét.

Figyelembe kell venni a termék felhasználó típusát. Amennyiben a terméket valószínűleg sérülékeny felhasználók fogják használni (például gyermekek, idősök), a veszély értesítési szintjét alacsonyabb szinten kell megállapítani.

Nem sérülékeny felnőtt felhasználók esetében az értesítési kötelezettséggel járó kockázati szint magasságát annak alapján kell meghatározni, hogy a veszély nyilvánvaló-e és szükséges-e a termék működéséhez, és a gyártó megfelelő gondossággal járt-e el a védelem és a figyelmeztetések biztosításakor, különösen, ha a veszély nem nyilvánvaló.

A 2. melléklet részletesebben ismerteti az „Íránymutatások a Közösségi Gyors Tájékoztatási Rendszer (RAPEX) kezelésére és a 2001/95/EK irányelv 11. cikkével összhangban benyújtott tájékoztatásokra vonatkozóan” kidolgozott kockázatbecslési és -értékelési módszert. Más módszerek is alkalmasak lehetnek, és a módszer kiválasztása függhet a rendelkezésre álló erőforrásoktól és információktól.

Ösztönözni kell a gyártókat és forgalmazókat, hogy vegyék fel a kapcsolatot a hatóságokkal, amennyiben valamely potenciális problémát állapítanak meg, és vitassák meg, hogy helyénvaló-e az értesítés. A hatóságok feladata támogatást és segítséget nyújtani nekik abban, hogy értesítési kötelezettségüket megfelelően teljesítsék.

⁽¹⁾ A Bizottság 2004. április 29-i 2004/418/EK határozata (HL L 151., 2004.4.30., 86. o.).

3.3. Az értesítés szükségletességének kritériumai

Az információáramlásnak mindkét fél számára kezelhetőnek kell lennie: mind a gazdasági szereplők, mind a hatóságok számára. Az értesítési eljárást kizárólag csak az indokolt esetekben alkalmazzák, figyelembe véve a fent említett kritériumokat, és ne terheljék a rendszert nem lényeges értesítésekkel.

Annak megállapításához, hogy indokolt-e a gyártók vagy forgalmazók részéről értesítést küldeni az illetékes hatóságoknak, fontos tudni azt, hogy mely feltételek mellett nem kell értesítést küldeni.

Ennek célja az intézkedésekről, lépésekről vagy döntésekről szóló értesítések lehetséges elburjánzásának a megakadályozása azon „ritkán előforduló körülményekhez vagy termékekhez” kapcsolódóan, amelyek esetében a hatóságoknak nincs semmiféle igazolási, ellenőrzési vagy intézkedési kötelezettsége, és a kockázatértékelés és fogyasztóvédelem szempontjából nem nyújtanak hasznos információt. Ez akkor fordulhat elő, amikor a veszély kizárólag csak valamely egyértelműen körülhatárolt termékekhez (vagy termékcsoportokhoz) kapcsolódik, és a gyártó vagy forgalmazó megbízhatóan igazolni tudja, hogy a veszélyt maradéktalanul ellenőrzés alatt tartják és annak oka olyan, hogy az incidenssel kapcsolatos ismeret (például a termelősor nem megfelelő működése, kezelés vagy csomagolás során bekövetkezett hibák, stb.) nem képvisel hasznos információt a hatóságok számára.

Az általános termékbiztonságról szóló irányelv értelmében, a gyártóknak és forgalmazóknak nem kell értesítést küldeniük:

- azokról a termékekről, amelyek nem tartoznak az általános termékbiztonságról szóló irányelv 1. cikk és 2. cikk a) pontjának hatálya alá, például: régiségekről, nem fogyasztók általi használatra szánt termékekről, s olyan termékekről, amelyek fogyasztók általi használata nem valószínűsíthető, a javítás céljából szállított használt termékekről,
- azokról a termékekről, amelyek nem tartoznak az általános termékbiztonságról szóló irányelv 5. cikk (3) bekezdésének hatálya alá, például: olyan termékek, amelyekre más közösségi jogszabály értelmében külön értesítési eljárások vonatkoznak,
- azokról a termékekről, amelyek esetében a gyártó azonnali javító intézkedést tudott megvalósítani minden egyes érintett termékre vonatkozóan. A hiba egyértelműen körülhatárolt termék darabokra vagy termék csoportokra korlátozódik, és a gyártó a kérdéses darabokat visszavonta,
- azokról a problémákról, amelyek a termék működésének minőségéhez és nem annak biztonságához kapcsolódnak,
- azokról a problémákról, amelyek az alkalmazandó szabályoknak való nem-megfeleléshez kapcsolódnak, amelyek nem befolyásolják a biztonságot olyan módon, hogy a terméket „veszélyesnek” lehetne tekinteni,
- amikor a gyártó/forgalmazó tudja, hogy a hatóságokat már tájékoztatták, és azok rendelkeznek az összes előírt információval. Különösen, ha a kiskereskedők tájékoztatást kapnak valamely veszélyes termékről a gyártótól vagy forgalmazótól, vagy a gyártó/forgalmazó által biztosított információ terjesztését végző szakmai szervezettől, ne értesítsék a hatóságokat, ha tudomásuk van arról, hogy a gyártó vagy a forgalmazó már értesítette a hatóságokat.

4. ÉRTEŚÍTÉSİ ELJÁRÁS

4.1. Ki köteles értesítést küldeni

Az értesítési kötelezettség gyártókra és forgalmazókra egyaránt vonatkozik saját tevékenységeik keretében és felelősségeik arányában.

Kétségek merülhetnek fel azzal kapcsolatosan, hogy kinek kötelessége elsőként tájékoztatást adni. Ebből kifolyólag a beszállítói láncban érintett valamennyi fél számára hasznos lehet az értesítési felelősséget érintő gyakorlati intézkedéseket még azt megelőzően megvitatni, hogy azok szükségessé válnának. Így, amikor az értesítés szükségessé válik, a különböző szereplők tudni fogják, hogy mi a dolguk, és nem kerül sor szükségtelen, kétszer elvégzett értesítésre. Ezenkívül a hatóságok és a vállalkozás közti közvetlen kapcsolat rendkívül fontos akkor is, ha a vállalkozásoknak kételyeik vannak az értesítési kötelezettségük teljesítését illetően.

Amennyiben a termék gyártója vagy importőre szerez elsőként bizonyosságot arra nézve, hogy egy termék veszélyes, köteles tájékoztatni az illetékes nemzeti hatóságot és továbbítani a tájékoztatás egy példányát a kiskereskedőkhöz és a forgalmazókhoz. Azon forgalmazó vagy kiskereskedő, aki a gyártótól vagy importőrtől veszélyes termékről szóló tájékoztatást kap, köteles tájékoztatni a hatóságokat, **kivételesen képez**, ha tudomása van arról, hogy a gyártó vagy valamely más hatóság már megfelelően tájékoztatta a nemzeti hatóságot.

Amennyiben a terméket értékesítő kiskereskedők vagy forgalmazók szereznek bizonyosságot elsőként arra nézve, hogy a termék veszélyes, tájékoztatniuk kell az illetékes nemzeti hatóságot, és továbbítaniuk kell a tájékoztatás egy példányát a gyártó vagy az importőr felé. A gyártó vagy importőr, aki a kiskereskedőtől vagy forgalmazótól veszélyes termékről szóló tájékoztatást kapott, köteles az így kapott tájékoztatást kiegészíteni és a veszélyes termékről számára rendelkezésre álló összes információt, különösen a termék más forgalmazóinak vagy kiskereskedőinek a megnevezését továbbítani a hatóság(ok) felé a termék nyomonkövethetőségének a biztosítása érdekében.

Azok a forgalmazók, akiknek kételyeik vannak a termék biztonságát illetően, és nem tudják, hogy a veszélyes termék „elszigetelt esetnek” minősül-e, továbbítsák-e a számukra rendelkezésre álló információt a gyártónak. Fordulhatnak tanácsért az illetékes hatóságokhoz is arra nézve, hogy hogyan járjanak el.

A gyártók számos veszélyhelyzetet csak a különböző kiskereskedőktől vagy forgalmazóktól származó egyéni tájékoztatások összegzésének eredményeként ismernek fel. A gyártó felelőssége, hogy értékelje az információt, hogy annak alapján meghatározza a lehetséges veszély pontos eredetét, és meghozza azokat az intézkedéseket, amelyek szükségesnek tűnnek, beleértve a hatóságok tájékoztatását.

A vállalatok nevezzenek ki olyan felelőst az értesítés keretében adandó információ vonatkozásában, aki kielégítő ismerettel rendelkezik a termékről.

4.2. Ki felé kell az értesítést benyújtani

Az általános termékbiztonságról szóló irányelv előírja, hogy a gyártóknak és forgalmazóknak értesítéseiket minden olyan tagállam piacfelügyeleti/ellenőrző hatóságai felé be kell nyújtaniuk, amelynek a területén a terméket forgalmazzák, vagy más módon a fogyasztók számára elérhetővé tették. Minden tagállamnak ki kell jelölnie a hatóságot, amely ezen értesítések fogadásáért felelős. E célból kijelölt hatóságok listája a Bizottság internetes oldalán található.

Az általános termékbiztonságról szóló irányelv I. Melléklete megállapítja, hogy az 5. cikk (3) bekezdésében meghatározott tájékoztatást azon tagállamok illetékes hatóságai felé kell benyújtani, ahol a kérdéses termékeket forgalmazzák vagy forgalmazták, vagy más módon a fogyasztók számára elérhetővé tették.

Kíváncsú azonban a gyártókra és forgalmazókra háruló terhek csökkentése olyan intézkedések bevezetésével, amelyek egyszerűbbé teszik a kérdéses követelmények gyakorlati alkalmazását úgy, hogy ugyanakkor biztosítják valamennyi érdekelt hatóság tájékoztatását. Ezek az intézkedések elősegítik az ugyanazon hibával kapcsolatos többszörös bejelentés elkerülését is.

Ezért a gyártónak és forgalmazónak lehetősége van arra, hogy az előírt tájékoztatást azon tagállam hatóságának nyújtsa be, ahol a bejegyzett székhelye van, amennyiben az alábbi két feltétel egyike teljesül:

- Az értesítést átvevő hatóság a kockázatot „súlyos”-ként jelenti be vagy „súlyosnak” minősíti, és e hatóság úgy határoz, hogy a kérdéses termékkel kapcsolatban értesítést tesz közzé a RAPEX-rendszerben. Ebben az esetben az értesítést átvevő hatóság haladéktalanul közölje a tájékoztatást benyújtó gyártóval vagy forgalmazóval azon döntését, hogy a RAPEX-en keresztül tájékoztatja más tagállamok hatóságait.
- Az értesítést átvevő hatóság a kockázatot nem „súlyos”-ként jelenti be vagy nem minősíti súlyosnak, azonban e hatóság közölte a tájékoztatást benyújtó gyártóval vagy forgalmazóval azt a szándékát, hogy a tájékoztatást a Bizottságon keresztül továbbítja azon tagállamok hatóságai⁽¹⁾ felé, ahol a gyártó vagy forgalmazó jelzései szerint a terméket forgalmazzák vagy forgalmazták. Ilyen esetben az értesítést átvevő hatóságnak haladéktalanul tájékoztatnia kell a gyártót vagy forgalmazót.

Az a gyártó vagy forgalmazó, amely csak annak az országnak a hatóságát tájékoztatja, ahol a székhelye van, adjon át e hatóság számára minden rendelkezésre álló információt azokról a más országokról, ahol a terméket forgalmazzák.

Amennyiben a nemzeti hatóságok arra a következtetésre jutnak, illetve megbizonyosodnak arról, hogy a forgalmazott termék veszélyes, és arról tájékoztatást annak gyártójától vagy forgalmazóitól nem kaptak, meg kell vizsgálniuk, hogy az érintett szereplőknek kellett-e volna értesítést küldeniük és mikor, és dönteniük kell a megfelelő lépésről, beleértve a lehetséges szankciókat is.

4.3. Hogyan kell az értesítést benyújtani

A vállalat az értesítést az I. mellékletben található formanyomtatvány kitöltésével és haladéktalan benyújtásával végezheti el az érintett illetékes hatóság(ok) felé. Az értesítést végző gazdasági szereplőnek biztosítania kell a formanyomtatványban kért tájékoztatást. Azonban semmilyen vállalat nem késleltetheti az értesítést azért, mert a tájékoztatás valamely része nem áll rendelkezésre.

Hasznos lehet a formanyomtatványt két részre osztani. Az első részt (1- 5. részek) azonnal ki kell tölteni, a második részt pedig (6. rész) akkor kell kitölteni, amikor az adatokat összegyűjtötték (nyújtsanak be menetrendet a hiányzó információ biztosításáról) és akkor, amikor súlyos veszély helyzete áll fenn, vagy amikor a gyártó/forgalmazó úgy dönt, hogy az értesítést csak a székhelye szerinti tagállam hatóságainak nyújtja be. Az értesítést nem késleltetheti az, hogy az egyik rész valamely mezőit nem töltötték ki.

⁽¹⁾ Az általános termékbiztonságról szóló irányelv Termékbiztonsági Hálózata biztosítja a keretet a megfelelő intézkedésekre ezen információcserék megkönnyítésére.

Az általános termékbiztonságról szóló irányelv előírja, hogy az illetékes hatóságokat azonnal tájékoztatni kell. A vállalatnak tehát haladéktalanul tájékoztatnia kell e hatóságokat, mielőtt a lényeges információ rendelkezésre áll, de minden esetben a jelentendő információ rendelkezésre állásától számított 10 napon belül ⁽¹⁾, még akkor is, ha a vizsgálatok folytatódnak, jeleznie kell a veszélyes termék létét. Súlyos veszély fennállása esetén a vállalatok azonnal kötelesek tájékoztatni a hatóságot/hatóságokat, de legkésőbb az értesítésként megküldendő információ megszerzését követő három napon belül.

Vészhelyzetben, amikor a vállalat azonnali intézkedést hoz, a vállalat **haladéktalanul és a lehető leggyorsabb úton** tájékoztassa a hatóságokat.

5. AZ ÉRTESTÍTÉSEK TARTALMA

5.1. Az értesítések háttere (forgalomba hozatal utáni ellenőrzési kötelezettség)

A gyártók és forgalmazók, a termékeikre vonatkozó általános biztonsági követelmények teljesítésének kötelezettségén túl, kötelesek biztosítani szakmai tudásuk alapján és saját üzleti tevékenységük keretén belül, az általuk elérhetővé tett termékek biztonságának a megfelelő figyelemmel kísérését. A gyártók és forgalmazók kötelezettségeiről, amelyeket az általános termékbiztonságról szóló irányelv e tekintetben előír, például a fogyasztók tájékoztatása, termékekkel kapcsolatos veszélyek forgalmazás utáni ellenőrzése, veszélyes termékek kivonása stb. a fentiekben már történt említés. A gyártókra vonatkozó kötelezettségek vonatkoznak az előállítókra, de a beszállítói lánc minden más olyan tagjára is, amely hatással lehet a termék biztonsági jellemzőire.

A gazdasági szereplők, forgalmazás utáni feladataik keretében, különböző típusú értesítéseket szerezhetnek, amelyek értesítést eredményezhetnek, ilyenek többek között:

- a vállalat termékeit érintő balesetekről szóló beszámolók vagy más tájékoztatás,
- közvetlenül a fogyasztóktól, vagy a forgalmazókon vagy fogyasztóvédelmi szervezeteken keresztül kapott biztonsággal kapcsolatos reklamációk,
- veszélyes termékekkel kapcsolatos biztosítási igények vagy peres ügyek,
- biztonsággal kapcsolatos nem megfelelés, amelyet a vállalat minőségellenőrzési eljárásai tárnak fel,
- a biztonsági követelményeknek való nem megfelelés azonosításának szempontjából lényeges bármilyen információ, amelyre a vállalat figyelmét más szervezetek, például piacfelügyeleti hatóságok, fogyasztóvédelmi szervezetek vagy más társaságok hívják fel,
- termékbiztonsággal kapcsolatos lényeges tudományos fejleményekről szóló tájékoztatás.

5.2. Értesítési formanyomtatvány

Az előírt tájékoztatás az alábbi részekből tevődik össze:

1. Az értesítési formanyomtatványt átvevő hatóság(ok)/vállalat(ok) adatai: a formanyomtatvány kitöltését végző személy azonosítsa a hatóságot/hatóságokat és vállalatot/vállalatokat, amelyek megkapják az értesítést, valamint ezen vállalatok által a termék forgalmazásában betöltött szerepét.
2. Az értesítési formanyomtatványt kitöltő gyártó (az általános termékbiztonságról szóló irányelv 2. cikke (e) bekezdésében meghatározott módon) / forgalmazó adatai: a formanyomtatvány kitöltését végző személy maradéktalanul adja meg a saját és a vállalat azonosító adatait, valamint a vállalat által a termék forgalmazásában betöltött szerepét.
3. A kérdéses termék ismertetése: pontos ismertetést kell adni a termékről – beleértve annak márkanévét, modelljét stb. –, amelyet, a félreértések elkerülése végett, fényképekkel kell alátámasztani.
4. A veszély (típusának és természetének) részletes ismertetése, beleértve a balesetek és egészségügyi és biztonsági következmények ismertetését és annak a kockázatbecslésnek és értékelésnek a következtetéseit, amelyet a 3. fejezettel (Az értesítés kritériumai) összhangban és a II. melléklet (Módszertani keret) alapján végeztek el.
5. A fogyasztók számára jelentett kockázatok csökkentése vagy elhárítása érdekében meghozott vagy tervezett helyesbítő intézkedések, például visszahívás vagy kivonás, termékmódosítás, a fogyasztók tájékoztatása stb., illetve az ezekért felelős vállalat részletes ismertetése.

⁽¹⁾ A szövegben előforduló valamennyi határidőt naptári napokban fejezik ki.

6. A beszállítói láncban szereplő valamennyi vállalat adatai, és utalás arra, hogy a vállalkozások, valamint a fogyasztók birtokában hozzávetőlegesen hány termék van (ezt a részt súlyos veszély esetén vagy abban az esetben kell alkalmazni, amikor a gyártó/forgalmazó úgy dönt, hogy az értesítést csak a székhelye szerinti tagállam hatóságainak nyújtja be⁽¹⁾).

Súlyos kockázat esetén a gyártók és forgalmazók kötelesek feltüntetni minden, a termék nyomkövetése szempontjából lényeges, rendelkezésre álló információt. Az értesítési formanyomtatvány 6. részében előírt információk összegyűjtése (lásd: I. melléklet) hosszabb időt igényelhet, mint a többi rész esetében, mert előfordulhat, hogy több szervezettől kell azokat begyűjteni. A vállalatok a lehető legrövidebb időn belül töltsék ki és küldjék meg az 1-5. részeket, a 6. részt pedig akkor küldjék el, mielőtt az információ rendelkezésre áll és abban az esetben, amennyiben súlyos veszély áll fenn, vagy amikor a gyártó/forgalmazó úgy dönt, hogy az értesítést csak a székhelye szerinti tagállam hatóságainak nyújtja be.

6. ÉRTESTÍTÉSEKET KÖVETŐ LÉPÉSEK

Az értesítés elküldését követően különböző fejlemények lehetségesek. Különösen:

- az értesítést átvevő hatóság válaszoljon, további tájékoztatást kérve, amennyiben szükséges, és szólítsa fel a gyártót vagy forgalmazót, hogy további lépéseket vagy intézkedéseket tegyen,
- előfordulhat, hogy a gyártóknak vagy forgalmazóknak, saját kezdeményezésre vagy a hatóságok kérésére, további információkat kell adniuk valamely új fejleménnyel vagy eredménnyel, és/vagy valamely elvégzett intézkedés sikerével vagy nehézségeivel kapcsolatban,
- a hatóságnak döntenie kell arról, amennyiben szükséges, hogy hozzon-e felülvizsgálati intézkedést és/vagy kötelezze a gyártókat és a forgalmazókat a piacfelügyeletben való együttműködés biztosítására, vagy tájékoztassa a lakosságot a termék azonosításáról, a veszély természetéről, a meghozott intézkedésekről figyelembe véve a szakmai titoktartást,
- amennyiben teljesülnek a RAPEX-értesítés követelményei (súlyos veszély, a terméket több tagállamban is forgalmazzák), az illetékes hatóság küldjön RAPEX-értesítést a Bizottságnak, amely azt majd továbbítja valamennyi tagállamnak.

⁽¹⁾ Az adott országban érintett terméket birtokló vállalatok listájának létrehozása azért, hogy az illetékes hatóság(ok) figyelemmel kísérhessék a foganatosított intézkedések hatékonyságát, még abban az esetben is fontos, amikor a terméket csak egy tagállamban hozzák forgalomba.

I. MELLÉKLET

Értesítési formanyomtatvány a gyártók vagy forgalmazók által a hatóságoknak megküldendő, veszélyes termékekről szóló értesítéshez

<i>1. Rész: Értesítési formanyomtatványt átvevő hatóság(ok)/vállalat(ok) adatai</i>	
Hatóság/Kapcsolattartó neve /Cím/Telefon/Fax/E-mail/Honlap	
Értesített vállalatok, illetve a termék forgalmazásában betöltött szerepük azonosítása	
<i>2. rész: A gyártó/forgalmazó adatai</i>	
A gyártó vagy a gyártó képviselője/a nyomtatványt kitöltő forgalmazó	
Kapcsolattartó neve, feladatköre, Cím/Telefon/Fax/E-mail/Honlap	
<i>3. rész: A kérdéses termékek ismertetése</i>	
Kategória. Márkajel vagy védjegy. Modell megnevezése(i) vagy vonalkódja/ KN-vámtarifa. Származási ország	
Leírás/Fénykép	
<i>4. rész: A veszély ismertetése</i>	
A veszély és a lehetséges egészségügyi/biztonsági károk és a lefolytatott elemzés, illetve a kockázatbecslés és értékelés következtetései ismertetése	
Balesetről/balesetekről készült feljegyzések	
<i>5. rész: Meghozott javító intézkedések részletes ismertetése</i>	
Meghozott intézkedés(ek) és óvintézkedések típusai/hatálya/időtartama, illetve a felelős vállalat azonosítása	
A 6. részt a vállalatok csak súlyos veszély esetén vagy abban az esetben töltsék ki és küldjék meg, amikor a gyártó/forgalmazó úgy dönt, hogy az értesítést csak a székhelye szerinti tagállam hatóságainak nyújtja be	
<i>6. rész: A szolgáltatási láncban szereplő más vállalat(ok) adatai, amelyek rendelkeznek az érintett termékekkel</i>	
Gyártók/Importőrök vagy meghatalmazott tagállami képviselők listája: Név/ Cím/Tel/Fax/E-mail/Honlap	
Tagállami forgalmazók/kiskereskedők listája: Név/cím/tel/fax/e-mail/honlap	
Hány termék van (sorozatszám vagy dátumkód) a tagállami gyártónál/importőrnél/forgalmazónál/kiskereskedőnél/fogyasztóknál	

II. MELLÉKLET

Módszertani keret az egységes kockázatbecslés és értékelés elősegítésére

Az alábbi szöveg a RAPEX Iránymutatások céljából kidolgozott keretre épül, és bemutatására itt azért kerül sor, hogy segítséget nyújtsanak a vállalatoknak a veszély szintjének meghatározásában és annak eldöntésében, hogy szükséges-e értesítést küldeniük a hatóságoknak. A II. mellékletben foglalt iránymutatások nem terjednek ki minden kérdésre, és nem is kísérik meg figyelembe venni az összes lehetséges tényezőt. A vállalatok külön-külön ítélenek meg érdemben minden egyes esetet, figyelembe véve az ezen iránymutatásokban megállapított kritériumokat, valamint saját tapasztalataikat és gyakorlatukat, más lényeges megfontolásokat és megfelelő módszereket.

Egy fogyasztási termék egy vagy több önmagából fakadó veszélyt is rejtethet. A veszélyek különböző típusáról lehet szó (vegyi, mechanikai, elektromos, hővel, sugárzással kapcsolatos stb.). A veszély a termék azon belülről fakadó potenciális tulajdonságát jelenti, amellyel, bizonyos feltételek mellett, károsíthatja a felhasználók egészségét és biztonságát.

Minden egyes veszélytípus súlyossága rangsorolható a kár típusának, amit az várhatóan előidéz, minőségi, és esetenként mennyiségi kritériumai alapján.

Előfordulhat, hogy az egyes termékek nem mindegyike produkálja a kérdéses veszélyt, hanem csak néhány a forgalmazott darabok közül. A veszély kapcsolódhat különösen egy adott hibához, amely csak bizonyos típusú (márka, modell stb.) forgalmazott termékek egy-egy darabjaiban fordul elő. Ilyen esetekben figyelembe kell venni a hiba/a veszély jelenlétének a valószínűségét a termékekben.

A veszély lehetőségének az egészséget/biztonságot negatívan befolyásoló tényleges megvalósulása nagymértékben függ attól, hogy a termék rendeltetésszerű használata során a fogyasztó milyen mértékben van kitéve, vagy az ésszerű elvárás alapján lehet kitéve e veszélynek a termék élettartama során. Végül, amikor a termék által képviselt kockázat meghatározására kerül sor a veszély súlyosságának és a kitettségnak együttes értéke alapján, figyelembe kell venni a kitett fogyasztónak azt a képességét, hogy megakadályozhatja vagy reagálhat a veszélyes helyzetre. Ez függ a veszély nyilvánvaló voltától, az adott figyelmeztetésektől és az esetleg veszélyeztetett fogyasztó sérülékenységétől.

Figyelembe véve a fenti megfontolásokat, a következő fogalmi megközelítés segítséget nyújthat a vállalkozásoknak annak eldöntésében, hogy egy adott fogyasztási termék által előidézett sajátos veszélyhelyzet esetében kell-e értesítést küldeni az illetékes hatóságoknak.

Javasoljuk, hogy az értékeléseket egy kisebb munkacsoport végezze, amely tapasztalatból ismeri a terméket és annak veszélyeit. Előfordulhat, hogy az értékelőknek szubjektív döntést kell hozniuk, ha objektív adatok nem állnak rendelkezésre, és ez az eljárás remélhetőleg elősegíti azt, hogy egységes és ésszerű döntéseket hozzanak a tényleges vagy potenciális kockázatokról.

Az értékelő elemezze az összegyűjtött információkat és használja a kockázatértékelési táblázatot az alábbiak szerint:

1. Első lépésként, az A táblázat segítségével határozza meg a veszély megvalósulásának súlyosságát a veszély figyelembe vett felhasználási körülmények között való előfordulásának súlyossága és valószínűsége függvényében, valamint a lehetséges egészségügyi/biztonsági hatások súlyosságát a termékből fakadó veszélyes tulajdonságokból adódóan.
2. Második lépésként, a B táblázat felhasználásával, folytassa a veszélymegvalósulásnak a fogyasztó típusától függő további értékelését, valamint nem sérülékeny felnőtt fogyasztók esetében, annak értékelését, hogy a termék rendelkezik-e megfelelő figyelmeztetésekkel és védintézkedésekkel, és a veszély kellő mértékben nyilvánvaló-e, ami lehetővé teszi a kockázati szint mennyiségi besorolását.

A táblázat – Kockázatbecslés: az egészség/biztonság károsodásának súlyossága és valószínűsége

Az A táblázatban a kockázatbecslést befolyásoló két fő tényező, nevezetesen az egészség/biztonság károsodásának súlyossága és annak valószínűsége egy értéként fejeződik ki. A súlyosság és a valószínűség alábbi meghatározásait azzal a céllal fogalmazták meg, hogy segítsenek a megfelelő értékek kiválasztásában.

Sérülés súlyossága

A súlyosság értékelésének az alapja a vizsgált termék által mutatott veszélyek lehetséges egészségügyi/biztonsági következményeinek a vizsgálata. A veszély minden egyes típusára külön osztályozást ⁽¹⁾ kell készíteni.

A súlyosság értékelése során azt is figyelembe kell venni, hogy a veszélyes termék hány emberre lehet hatással. Ez azt jelenti, hogy az olyan termékből származó veszélyt, amely egyidejűleg több, mint egy embert veszélyeztethet (például, gázberendezésből származó tűz vagy gázmérgezés) súlyosabbnak kell besorolni, mint azt, amely csak egy emberre lehet hatással.

Az elsődleges kockázatbecslés csak akkora kockázatra utaljon, amennyire veszélyeztetve van bárki, aki ki van téve a terméknek, és azt ne befolyásolja a veszélyeztetett lakosság mérete. A vállalatok számára azonban indokolt lehet a meghozandó intézkedés típusának eldöntésekor figyelembe venni azt, hogy a termék összesen hány embert veszélyeztet.

Számos veszély esetében el lehet képzelni olyan valószínűtlen körülményeket, amelyek nagyon súlyos sérülést eredményezhetnek, például megbotlik valaki egy kábelben, elesik, beveri a fejét és meghal, azonban a kevésbé súlyos kimenetel a valószínűbb. A veszély súlyosságának az értékelése ésszerű bizonyítékokon alapuljon, hogy a veszély jellemzésére kiválasztott hatások olyanok legyenek, amelyek az előre látható felhasználás során előfordulhatnak. Ez lehet a hasonló termékek esetében előforduló legrosszabb eset.

Összesített valószínűség

A veszélyeztetett személyt érintő negatív egészségügyi és biztonsági hatások valószínűségét fejezi ki. Nem veszi figyelembe azt, hogy összesen hány ember veszélyeztetett. Ahol az útmutató annak a valószínűségére utal, hogy egy termék meghibásodhat, ott ez nem alkalmazandó, amennyiben a hibás minták egyenként azonosíthatók. Ebben az esetben a hibás termékek felhasználói a teljes veszélynek vannak kitéve, míg a többi termék felhasználói nem veszélyeztetettek.

Az összesített valószínűség az összes közrejátszó valószínűség együttesen, így például:

- annak a valószínűsége, hogy a termék hibás vagy meghibásodhat (ha valamennyi termékben jelen lenne a hiba, a valószínűség 100 % lenne);
- A negatív hatás megvalósulásának a valószínűsége szokásos felhasználó esetében, akinek a veszélyeztetettsége megfelel a hibás termék rendeltetészerű vagy ésszerűen várható használatából adódó veszélyeztetettségnek.

⁽¹⁾ Például bizonyos mechanikai veszélyek esetében a súlyosság szerinti osztályozás alábbi meghatározásai javasolhatók a nekik megfelelő, tipikus sérülésekkel:

Látás	Súlyos	Nagyon súlyos
< 2 %-os látáscsökkenés rendszerint visszafordítható, nem igényel kórházi kezelést	2–15 %-os látáscsökkenés rendszerint nem fordítható vissza, kórházi kezelést igényel	> 15 %-os látáscsökkenés rendszerint nem fordítható vissza
Kiseb vágások	Súlyosabb vágások	Belső szervek súlyos sérülése
	Törések	Végtagok elvesztése
	Kézujj vagy lábujj elvesztése	Látás elvesztése
	Látáskárosodás	Hallásképeség elvesztése
	Halláskárosodás	

E két valószínűség az alábbi táblázatban összeadódik, és összesített valószínűségként kerül bevezetésre az A táblázatba.

Egészség/biztonság károsodásának összesített valószínűsége		Veszélyes termék valószínűsége		
		1 %	10 %	100 % (összes)
Veszélyes termék általi rendszeres veszélyeztetésből adódó egészség/biztonság károsodás valószínűsége	A veszély mindig jelen van, és lehetséges, hogy az előre látható felhasználás során az egészség/biztonság károsodás bekövetkezik	közepes	magas	nagyon magas
	A veszély előfordulhat egy nem valószínű vagy két lehetséges feltétel esetén	alacsony	közepes	magas
	A veszély csak akkor fordul elő, ha számos nem valószínű feltétel teljesül	nagyon alacsony	alacsony	közepes

A súlyosság és az összesített valószínűség együttes értéke az A táblázatban megadja a kockázat súlyosságának a becsült értékét. Az értékelés pontossága a vállalat számára rendelkezésre álló információk minőségétől függ. Az értékelést azonban módosítani kell aszerint, hogy a társadalom mennyire tartja a kockázatot elfogadhatónak. Bizonyos helyzetekben, például az autózás területén a társadalom sokkal magasabb kockázatot fogad el, mint más helyzetekben, például a gyermekjátékok esetében. A B táblázattal ezt a tényezőt lehet figyelembe venni.

B táblázat – Kockázatbesorolás: érintett személy típusa, kockázat és védintézkedések ismerete

A társadalom egyes helyzetekben magasabb kockázatot fogad el, mint másokban. A kockázat szintjét befolyásoló tényezők az adott típusú, kockázat által érintett egyén sérülékenysége, és nem sérülékeny felnőttek esetében, a kockázat ismerete és az ellene meghozható védintézkedések valószínűsége.

Sérülékeny emberek

Figyelembe kell venni a termékhasználó típusát. Ha a terméket valószínűleg sérülékeny egyének használják, az értesítési kockázat szintjét alacsony szinten kell megállapítani. Az alábbiakban a sérülékeny használó két kategóriájára teszünk javaslatot, példákkal mellékelve:

Nagyon sérülékeny	Sérülékeny
Vak	Látáskárosult
Súlyosan mozgáskorlátozott	Részben mozgáskorlátozott
Nagyon idős	Idős
Nagyon fiatal (<3 éves)	Fiatal (3–11 éves)

Szokásos felnőtt felhasználók

Nem sérülékeny felnőtt felhasználók esetében a kockázat súlyosságát csak akkor kell módosítani, ha a veszély nyilvánvaló és a termék működéséhez szükséges. A kockázat szintje, nem sérülékeny felnőtt felhasználók esetében, attól kell, hogy függjön, hogy a veszély nyilvánvaló-e, és a gyártó megfelelő gonddal járt-e el, hogy a terméket biztonságossá tegye, azt védintézkedésekkel és figyelmeztetésekkel látta-e el, különösen, ha a veszély nem nyilvánvaló. Például, ha a termék megfelelő figyelmeztetésekkel és védintézkedésekkel van ellátva és a veszély nyilvánvaló, a veszély megvalósulása súlyosságának magas foka a kockázatbesorolásnál nem kaphat súlyos besorolást (B táblázat), bár előfordulhat, hogy a termék biztonságának javítása érdekében szükség lehet némi intézkedésre. Ennek ellentétéjeként, ha a termék nem rendelkezik megfelelő védintézkedésekkel és figyelmeztetésekkel és a veszély nem nyilvánvaló, a veszélymegvalósulás súlyosságának mérsékelt foka a kockázatbesorolásnál súlyos besorolást kap (B táblázat).

Fogyaszási termékek kockázatértékelése az ÁTBI számára

Ennek az eljárásnak a célja, segíteni a vállalatoknak eldönteni azt, hogy egy fogyasztási termék által előidézett különleges veszélyhelyzetről kell-e értesítést küldeni a hatóságoknak

A táblázat – Kockázatértékelés

Egészségügyi/biztonsági károsodássúlyossága		Veszélymegvalósulás összesített értéke	
Látás	Súlyos	Nagyon súlyos	
	Nagyon magas	Magas	
Nagyon magas	Magas	Közepes	
Magas	Közepes	Alacsony	
Közepes	Alacsony	Nagyon alacsony	
Alacsony	Nagyon alacsony		

B táblázat – Kockázat besorolás

Sérülékeny felhasználók		Nem sérülékeny felnőtt felhasználók				Megfelelő figyelmeztetések és védintézkedések?
Nagyon sérülékeny	sérülékeny	Nem	Igen	Nem	Igen	
SÚLYOS KOCKÁZAT		Nem	Igen	Nem	Igen	
SÚLYOS KOCKÁZAT + ÉRTEŚITÉS KELL KÜLDENI		ÉRTEŚITÉS KELL KÜLDENI				Nyilvánvaló veszély?
		Alacsony kockázat – nem kell értesítést küldeni				
MÉRSÉKELT KOCKÁZAT – ÉRTEŚITÉS KELL KÜLDENI						

Az A táblázat segítségével meghatározható a veszély megvalósulás súlyossága a lehetséges egészségügyi/biztonsági károsodás súlyosságától és valószínűségétől függően (lásd: a jegyzetben) található táblázatok

A B táblázat segítségével meghatározható a kockázat súlyosság szerinti besorolása a felhasználó típusától függően, és nem sérülékeny felnőtt felhasználók esetében az, hogy a termék megfelelő figyelmeztetésekkel és védintézkedésekkel van-e ellátva, és a veszély eléggé nyilvánvaló-e

Példa (fenti nyílak jelzik)

Egy láncfűrész használó súlyos készérülést szenvedett, s kiderült, hogy a láncfűrész rosszul tervezett védópajzsa miatt fordulhatott elő, hogy a felhasználó keze becsúszott a lánchoz. A vállalat értékelője az alábbi kockázat értékelést készítette.

A táblázat – A valószínűség magas mert a veszély minden termékben jelen van és bizonyos feltételek mellett megvalósulhat. A súlyosság mértéke súlyos tehát az összesített súlyosság magas.

B táblázat – A láncfűrész nem érzékeny felnőtt felhasználók számára készül, egyértelmű veszélyt jelent nem kielégítő védőberendezéssel, a kockázatbesorolása mérsékelt

A súlyosság magas besorolása nem fogadható el, tehát súlyos kockázat áll fent.

A BIZOTTSÁG HATÁROZATA**(2004. december 23.)****a vezető munkaügyi felügyeleti tisztviselők bizottsága tagjainak adott hivatali időre történő kinevezéséről****(2004/906/EK)**

AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK BIZOTTSÁGA,

tekintettel a vezető munkaügyi felügyeleti tisztviselők bizottságának létrehozásáról szóló, 1995. július 12-i 95/319/EK bizottsági határozatra ⁽¹⁾ és különösen annak 5. cikkére,

tekintettel a 2004. április 27-i C(2004) 1542 bizottsági határozatra ^(*),

tekintettel a jelölteknek a tíz új tagállam által benyújtott jegyzékére,

mivel:

- (1) E határozat 5. cikkének (1) bekezdése kijelenti, hogy a bizottság minden egyes tagállam két-két képviselőjéből áll.
- (2) E határozat 5. cikkének (2) bekezdése kijelenti, hogy a bizottság tagjait a tagállamok javaslata alapján a Bizottság nevezi ki.
- (3) E határozat 5. cikkének (3) bekezdése kimondja, hogy a bizottság tagjainak hivatali ideje három év, és a kinevezés megújítható. Mivel azonban a bizottság tagjainak jelenlegi hivatali ideje 2006. december 31-én jár le, helyénvaló a

tíz új tagállamból érkező tagokat oly módon kinevezni, hogy hivatali idejük ugyanezen a napon járjon le.

- (4) A tíz új tagállamnak az Európai Unióhoz történő 2004. május 1-jei csatlakozását követően, valamint a fent említett 95/319/EK határozat 5. cikkével összhangban a tőlük beérkezett javaslatok alapján a Bizottságnak ki kell nevezni a bizottság azon tagjait, akik 2004. május 1-jétől 2006. december 31-ig a tíz új tagállamot képviselik,

ELFOGADTA EZT A HATÁROZATOT:

1. cikk

Az e határozat mellékletben megnevezett személyek a vezető munkaügyi felügyeleti tisztviselők bizottságának (SLIC) tagjaként 2004. május 1-jétől 2006. december 31-ig kinevezésre kerülnek.

Kelt Brüsszelben, 2004. december 23-án.

a Bizottság részéről

Vladimír ŠPIDLA

a Bizottság tagja

⁽¹⁾ HL L 188., 1995.8.9., 11. o.

^(*) Még nem tették közzé.

MELLÉKLET

A vezető munkaügyi felügyeleti tisztviselők bizottsága tagjainak kinevezése

A vezető munkaügyi felügyeleti tisztviselők bizottságát a 95/319/EK bizottsági határozat hozta létre.

A Bizottság úgy határozott, hogy a 2004. május 1-je és 2006. december 31-e közötti időszakra a következő tagokat nevezi ki:

Cseh Köztársaság	Jaromir Elbel Daniela Kubičová
Ciprus	Leandros Nicolaides Anastasios Yiannaki
Észtország	Priit Siitan Katrin Lepisk
Magyarország	Békés András Molnár Kornélia
Lettország	Jānis Bērziņš Tatjana Zabarovska
Litvánia	Mindaugas Pluktas Dalia Legienė
Málta	Mark Gauci Silvio Farrugia
Lengyelország	Anna Hintz Katarzyna Kitajewska
Szlovénia	Borut Brezovar Boriz Ruzic
Szlovákia	Gabriel Hrabovsky Ludmila Mikleticova

A BIZOTTSÁG HATÁROZATA

(2004. december 27.)

az egészségügyi és növény-egészségügyi intézkedéseknek az állatokkal, állati termékekkel, növényekkel, növényi termékekkel és egyéb árucikkkel folytatott kereskedelemre, illetve az állatjólétre való alkalmazásáról szóló, az EK és Chile között kötött megállapodás keretében az állatjólétről szóló nemzetközi szeminárium szervezéséhez nyújtott közösségi pénzügyi hozzájárulásról

(2004/907/EK)

AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK BIZOTTSÁGA,

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre,

tekintettel az állat-egészségügyi kiadásokról szóló, 1990. június 26-i 90/424/EGK tanácsi határozatra ⁽¹⁾ és különösen annak 20. cikkére,

mivel:

(1) Az EK és Chile között létrejött, az egészségügyi és növény-egészségügyi intézkedéseknek az állatokkal, állati termékekkel, növényekkel, növényi termékekkel és egyéb árucikkkel folytatott kereskedelemre és az állatjólétre való alkalmazásáról szóló megállapodás (a továbbiakban: „a megállapodás”) – tekintettel az állatjólét jelentőségére és ennek állat-egészségügyi vonatkozására – célként tűzi ki az állatjóléti előírások kidolgozását, valamint ezen előírások megvizsgálását, a nemzetközi előírásokkal foglalkozó illetékes szervezetek által tett előrelépések figyelembevételével. A megállapodás IC. függeléke szerint azt különösen az állatok elkábításával és leölésével kapcsolatos állatjóléti előírások kidolgozására kell alkalmazni.

(2) A megállapodásban szereplő közös irányítóbizottság által létrehozott, az állatjóléti foglalkozó külön munkacsoportra a megállapodás célkitűzéseinek hatékonyan elérése érdekében arra a következtetésre jutott, hogy hasznos lenne a tudományos szakvéleményről szóló információcsere megvalósítása, valamint a két fél tudományos szakemberei között aktív kapcsolatok létrehozása.

(3) 2004 novemberében a chilei Mezőgazdasági Minisztérium és az Európai Bizottság chilei Delegációja nemzetközi szemináriumot szervez Santiagóban (Chile) az állatjólétről azzal a céllal, hogy elősegítse a megállapodásnak az állatjóléti előírások területén megvalósuló közös megegyezésre vonatkozó célkitűzését.

(4) A 90/424/EGK határozat értelmében a Közösség magára vállalja a Közösség állat-egészségügyi jogszabályainak kidolgozásához, valamint az állat-egészségügyi oktatás vagy továbbképzés fejlesztéséhez szükséges műszaki és tudományos intézkedéseket.

(5) A Közösség azon kötelezettségével összhangban, hogy közösségi politikai megfogalmazása és végrehajtása során teljes figyelmet kell fordítania az állatjóléti követelményekre, illetve a megállapodás azon céljával egyetértésben, hogy a felek az állatok védelmére irányuló állatjóléti előírásokkal kapcsolatosan közös megegyezésre jussanak, helyénvaló, hogy a Közösség támogassa az említett szeminárium megszervezését, melynek eredménye elősegíti a Közösség állat-egészségügyi jogszabályainak, illetve állat-egészségügyi oktatásának vagy továbbképzésének e kérdéskörben való továbbfejlesztését.

(6) Tekintettel az állat-egészségügyi oktatásnak vagy továbbképzésnek az állatjólét területén való továbbfejlesztésére, helyénvaló, hogy a nyitott ajánlati felhívás keretében megszervezendő szeminárium eredményeinek közzétételével és terjesztésével a Közösség támogatást nyújtson – beleértve a szeminárium tudományos eljárásainak terjesztéséből és közzétételéből fakadó költségek fedezését.

(7) Helyénvaló, hogy a fent említett pénzügyi támogatás kifizetését a szeminárium egyik szervezője, az Európai Bizottság chilei Delegációja koordinálja.

(8) A Közösség számára a szeminárium megszervezésének támogatásához szükséges pénzügyi forrásokat ezért a tervezett szeminárium eredményes végrehajtásától függően kell bevonni és kell odaítélni.

(9) Az e határozatban előírt intézkedések összhangban vannak az Élelmiszerlánc- és Állat-egészségügyi Állandó Bizottság véleményével,

⁽¹⁾ HL L 224., 1990.8.18., 19. o. A legutóbb a 2003/99/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvvel (HL L 325., 2003.12.12., 31. o.) módosított határozat.

A KÖVETKEZŐKÉPPEN HATÁROZOTT:

Egyetlen cikk

Az EK és Chile között létrejött, az egészségügyi és növény-egészségügyi intézkedéseknek az állatokkal, állati termékekkel, növényekkel, növényi termékekkel és egyéb árucikkokkal folytatott kereskedelemre, valamint az állatjólétre való alkalmazásáról szóló megállapodás keretében az állatjólétről szóló nemzetközi szeminárium szervezésének támogatását célzó fellépésnek az Európai Unió 2004-es költségvetésének 17.4.02. költségvetési tételéből történő finanszírozását legfeljebb 35 000 euro összegig jóváhagyják. Különösen a Közösség által vállalt, a szeminárium

tudományos eljárásainak közzétételéből és terjesztéséből fakadó költségek finanszírozásának mértéke összesen nem haladhatja meg a 35 000 eurót.

Kelt Brüsszelben, 2004. december 27-én.

a Bizottság részéről

Markos KYPRIANOU

a Bizottság tagja

A BIZOTTSÁG HATÁROZATA

(2004. december 23.)

a bulgáriai Newcastle-betegség (baromfipestis) elleni védekezési intézkedésekről

(az értesítés a B(2004) 5650. számú dokumentummal történt)

(EGT vonatkozású szöveg)

(2004/908/EK)

AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK BIZOTTSÁGA,

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre,

tekintettel a harmadik országokból a Közösségbe behozott állatok állategészségügyi ellenőrzésére irányadó elvek megállapításáról, valamint a 89/662/EGK, a 90/425/EGK és a 90/675/EGK irányelv módosításáról szóló, 1991. július 15-i 91/496/EGK tanácsi irányelvre⁽¹⁾ és különösen annak 18. cikke (1) bekezdésére,

tekintettel a harmadik országokból a Közösségbe behozott termékek állategészségügyi ellenőrzésére irányadó elvek megállapításáról szóló, 1997. december 18-i 97/78/EK tanácsi irányelvre⁽²⁾ és különösen annak 22. cikke (1) bekezdésére,

mivel:

- (1) A Newcastle-betegség (baromfipestis) erősen ragályos, vírusos baromfi- és madárbetegség, mely gyorsan járványos méreteket ölthet, súlyosan veszélyeztetve az állategészségügyet, valamint jelentősen csökkentve a baromfiágazat jövedelmezőségét.
- (2) Fennáll annak a veszélye, hogy a kórokozó a nemzetközi kereskedelmen keresztül megjelenhet az élő baromfiban és a baromfitermékekben.
- (3) 2004. december 23-án Bulgária megerősítette a Newcastle-betegség kitörését Kardjali régióban.
- (4) Tekintettel a betegségnek a Közösség területén való megjelenése által az állategészségügyre jelentett veszélyre, helyénvaló azonnali intézkedésként az élő baromfi, laposmellű futómadár, vadon élő és tenyésztett vadszárnyas és e fajok keltetőtojásai Bulgáriából történő behozatalának felfüggesztése.
- (5) Ezenkívül fel kell függeszteni a 2004. november 16. után vágott baromfi, laposmellű futómadár, illetve vadon élő és tenyésztett vadszárnyas friss húsának, e fajok húsából készült vagy e fajok húsát tartalmazó előkészített húsnak és húsipari termékeknek Bulgáriából a Közösségbe történő behozatalát.

- (6) A 97/222/EK bizottsági határozat⁽³⁾ megállapítja azon harmadik országok jegyzékét, amelyekből a tagállamok jogosultak húsipari termékek behozatalára, valamint általános kezelési rendszert állít fel a betegségnek az ilyen termékeken keresztül történő terjedésének a megelőzése céljából. A kezelés, amelynek a terméket alá kell vetni, a származási ország egészségügyi helyzetétől függ, annak a fajnak a vonatkozásában, amelyből a hús származik; a kereskedelem szükségtelen megterhelésének elkerülése érdekében azoknak a Bulgáriából származó baromfihús-termékeknek a behozatalát, amelyeket teljes egészében legalább 70° Celsius-fokon kezeltek, továbbra is engedélyezni kell.
- (7) Amint Bulgária további információkat közöl a betegséggel kapcsolatos helyzetről, valamint az ahhoz kapcsolódó ellenőrző intézkedésekről, a járványkitöréssel kapcsolatos közösségi intézkedések felülvizsgálatra kerülnek.
- (8) Az e határozatban előírt intézkedések az Élelmiszerlánc- és Állategészségügyi Állandó Bizottság következő, 2005. január 11–12-ére tervezett ülésén felülvizsgálatra kerülnek,

ELFOGADTA EZT A HATÁROZATOT:

1. cikk

A tagállamok felfüggesztik a Bulgária területéről származó élő baromfi, élő laposmellű futómadár, vadon élő és tenyésztett vadszárnyas, valamint e fajok keltetőtojásainak behozatalát.

2. cikk

A tagállamok felfüggesztik a Bulgária területéről származó alábbi termékek behozatalát:

- élő baromfi, élő laposmellű futómadár, vadon élő és tenyésztett vadszárnyas, és
- e fajok húsából készült vagy e fajok húsát tartalmazó előkészített húсок és húsipari termékek.

3. cikk

(1) A 2. cikktől eltérve a tagállamok engedélyezik az e cikk által érintett termékek behozatalát, amennyiben azok 2004. november 16. előtt vágott fajoknak a húsából származnak.

⁽¹⁾ HL L 268., 1991.9.24., 56. o. A legutóbb a 2003-as csatlakozási okmánnyal módosított irányelv.

⁽²⁾ HL L 24., 1998.1.31., 9. o. A legutóbb a 2003-es csatlakozási okmánnyal módosított irányelv.

⁽³⁾ HL L 98., 1997.4.4., 39. o. A legutóbb a 2004/857/EK határozattal (HL L 369., 2004.12.16., 65. o.) módosított határozat.

(2) Az (1) bekezdésben említett termékek termékszallítmányához csatolt állatorvosi bizonyítványnak a következő szavakat kell tartalmaznia:

„A 2004/908/EK határozat 3. cikkének (1) bekezdésével összhangban 2004. november 16. előtt vágott friss baromfi-hús/laposmellű futómadár friss húsa/vadon élő vadszárnyas friss húsa/tenyésztett vadszárnyas friss húsa, baromfi húsból, a laposmellű futómadár húsból, a vadon élő vagy tenyésztett vadszárnyas húsból készült vagy azt tartalmazó előkészített hús vagy húsipari készítmény (*).

(*) A nem kívánt rész törölendő.”

(3) A 2. cikktől eltérve a tagállamok engedélyezik a baromfi, a laposmellű futómadár, a vadon élő és tenyésztett vadszárnyas húsból készült vagy húsát tartalmazó húsipari termékek behozatalát, amennyiben azokon elvégezték a 97/222/EK határozathoz csatolt melléklet IV. részének B., C. vagy D. pontjában leírt különleges kezelést.

4. cikk

A tagállamok módosítják behozatali intézkedéseiket, hogy azok megfeleljenek e határozatnak, és a megfelelő módon haladéktalanul közzéteszik az elfogadott intézkedéseket. Erről haladéktalanul tájékoztatják a Bizottságot.

5. cikk

A betegség alakulását és Bulgária állategészségügyi hatósága által közölt információkat figyelembe véve ez a határozat az Állandó Bizottság 2005. január 11–12-ére tervezett ülésén felülvizsgálatra kerül.

6. cikk

Ezt a határozatot 2005. január 31-ig kell alkalmazni.

7. cikk

Ennek a határozatnak a tagállamok a címzettjei.

Kelt Brüsszelben, 2004. december 23-án.

a Bizottság részéről

Markos KYPRIANOU

a Bizottság tagja

(Az Európai Unióról szóló szerződés V. címe alapján elfogadott jogi aktusok)

A TANÁCS 2004/909/KKBP EGYÜTTES FELLÉPÉSE

(2004. november 26.)

egy lehetséges európai uniós integrált rendőri, jogállami és polgári igazgatási misszió Irakba küldése céljából felállított szakértői csoport létrehozásáról

AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unióról szóló szerződésre és különösen annak 14. és 26. cikkére,

mivel:

- (1) Az Európai Unió elkötelezett egy biztonságos, stabil, egységes, virágzó és demokratikus Irak mellett, amely pozitívan járul majd hozzá a régió stabilitásához. Az EU támogatja az iraki népnek és az iraki átmeneti kormánynak az Irak gazdasági, társadalmi és politikai újjáépítését célzó erőfeszítéseit az Egyesült Nemzetek Biztonsági Tanácsa 2004. június 8-i 1546. számú határozatának végrehajtása keretében.
- (2) Az Európai Tanács 2004. november 5-én üdvözölte az egy lehetséges integrált iraki rendőri és jogállami művelet érdekében létrehozott közös tényfeltáró missziót, valamint tanulmányozta az általa készített jelentést. Az Európai Tanács elismerte a büntető igazságszolgáltatási rendszer megerősítésének fontosságát, amely összhangban áll a jogállamiság, az emberi jogok és az alapvető szabadságok tiszteletben tartásával. Az Európai Tanács tudomásul vette az iraki hatóságoknak az Unió felé kifejezett azon kívánságát, hogy az EU aktívabban legyen jelen Irakban, továbbá megállapította, hogy a büntető igazságszolgáltatási rendszer megerősítése megfelel Irak szükségleteinek és prioritásainak.
- (3) Az Európai Tanács úgy határozott, hogy 2004 novemberének végéig szakértői csoportot kell küldeni az iraki hatóságokkal megkezdett párbeszéd folytatására, a 2005. január 30-ra kitűzött választásokat követően megindítandó lehetséges integrált rendőri, jogállami és polgári igazgatási misszió tervezésének megkezdésére és különösen egy ilyen misszió sürgős biztonsági szükségleteinek felmérésére. Ösztönözni kell a régió más országaival az ezekről és egyéb kérdésekről folytatott párbeszédet is.
- (4) Az EU az Irakkal és a vele szomszédos országokkal folytatott párbeszédet arra fogja felhasználni, hogy ösztönözze a biztonság javításának, valamint a befogadásra, a demokratikus elvekre, illetve az emberi jogok és a jogállamiság tiszteletben tartására épülő iraki politikai és újjáépítési folyamatnak az érdekében történő folyamatos regionális kötelezettségvállalást és támogatást, illetve a térség biztonságának és együttműködésének támogatását.
- (5) Az ilyen misszióknak biztonságosnak, függetlennek és jól körülhatároltnak kell lennie, ugyanakkor annak ki kell egészítenie a folyamatban lévő nemzetközi erőfeszítéseket és azokhoz hozzáadott értéket kell biztosítani, valamint összhangban kell lennie a folyamatban lévő közösségi és tagállami erőfeszítésekkel. Egy iraki misszió tekintetében bármilyen határozat meghozatala előtt megfelelően meg kell vizsgálni a biztonsággal kapcsolatban felmerülő valamennyi kérdést.
- (6) Szem előtt tartva a jelenlegi biztonsági helyzetet Irakban és Bagdadban, a szakértői csoportnak vagy annak elemeinek Irakba küldéséről (beleértve az ilyen kiküldetés mértékét és időtartamát) megfelelő biztonsági tanácsok és felmérések alapján kell határozni, továbbá azzal a feltétellel, hogy a kockázat szintjének minimálisra csökkentése érdekében a megfelelő biztonsági és logisztikai előkészületeket már elvégezték.
- (7) A szakértői csoport megbízatását olyan helyzetben fogja végrehajtani, amely veszélyezteti a közrendet, az egyének biztonságát és Irak stabilitását, és veszélyt jelenthet a közös kül- és biztonságpolitikának az Európai Unióról szóló szerződés 11. cikkében megállapított célkitűzéseire nézve.
- (8) Az Európai Tanács 2000. december 7–9-i nizzai ülése iránymutatásainak megfelelően ez az együttes fellépés az Európai Unióról szóló szerződés 18. és 26. cikkével összhangban határozza meg a főtitkár/főképviselő szerepét,

ELFOGADTA EZT AZ EGYÜTTES FELLÉPÉST:

1. cikk

Célkitűzések

(1) Létrejön egy szakértői csoport az iraki hatóságokkal megkezdett párbeszéd folytatására, a 2005. januári választásokat követően megindítandó lehetséges integrált rendőri, jogállami és polgári igazgatási misszió tervezésének megkezdésére és különösen egy ilyen misszió sürgős biztonsági szükségleteinek felmérésére. A Tanács ösztönzi a régió más országaival az ezekről, illetve egyéb kérdésekről folytatott párbeszédet is.

(2) A szakértői csoport kiküldésére 2004. november végéig kerül sor.

(3) A szakértői csoport a 2. cikkben megállapított feladat-meghatározással összhangban működik.

2. cikk

Feladatmeghatározás

(1) Legkésőbb 2005 januárjának végéig a szakértői csoport jelentést készít, amely részletesen ismerteti a fenti célkitűzések megvalósításának lehetőségeit. Megállapításait részletes elemzéssel támasztja alá mind a lehetőségek megvalósíthatóságát és azok hozzáadott értékét illetően az ezen a téren már meglévő és tervezett nemzeti és nemzetközi kezdeményezések tekintetében, mind a biztonsági kockázatokat illetően.

(2) A szakértői csoportnak a tervezés megkezdését az Európai Tanácsnak arra a nyilatkozatára kell alapoznia, melynek értelmében „miközben úgy ítélte meg, hogy az Irakon kívüli tevékenységek az Irakon belüli kapcsolati elemek jelenlétével ebben az időpontban megvalósíthatók, az Európai Tanács egyetértett abban, hogy egy Irakon belüli misszióra vonatkozó bármely döntés meghozatala előtt valamennyi biztonsági megfontolást megfelelően figyelembe kell venni”. Párbeszédet kell folytatni a régió más országaival.

(3) A jelentésnek különösen az alábbiakat kell meghatároznia és tartalmaznia:

— az iraki biztonsági helyzet átfogó és részletes elemzése, amely tartalmazza a lehetséges iraki misszió minden vonatkozására kiterjedő részletes fenyegetettségértékelést. Az elemzésnek figyelembe kell vennie az országban közvetlenül a jelentés benyújtása előtt lezajlott fejleményeket is. Tájékoztatnia kell továbbá az Irakban lévő misszió valamennyi elemével kapcsolatos vészhelyzeti intézkedési tervről arra az esetre, ha a biztonsági helyzet romlana,

— azok a területek, amelyeket illetően lehetőség van politikai tanácsadásra; a tanácsadás speciális célkitűzései, továbbá a tanácsadáshoz szükséges szakértelem jellege,

— a speciális képzési követelmények, az ilyen képzés pontos célcsoportja, valamint a képzést biztosító különböző modellek viszonylagos érdemei (beleértve az országban belüli vagy kívüli képzést is),

— valamennyi vonatkozó nemzetközi szabály (különösen az ENSZ, az Európa Tanács vagy az EBESZ szabványait), amelynek tükröződnie kell a képzés tananyagában,

— az ENSZ-szel való együttműködés területe, az EU és az ENSZ válságkezelésről szóló együttes nyilatkozatával összhangban,

— a más adományozóktól kapott, folyamatban lévő vagy tervezett támogatás, a tervezett művelethez kapcsolódó területeken,

— a támogatás összehangolását szolgáló kapcsolatok az Irakban már meglévő rendszerekkel, valamint a nemzeti fejlesztési rendszerekkel,

— a kiküldetés lehetséges területei, Irakon belül és kívül,

— a kiküldetés időbeosztása,

— a személyzet, a logisztika, a technikai és biztonsági feltételek,

— a különböző lehetőségekre vonatkozó költségvetés kialakításához szükséges elemek,

— a misszió jogállására vonatkozó megállapodások tervezetének megalkotásához szükséges elemek.

(4) A szakértői csoport megfelelő párbeszédet folytat az iraki hatóságokkal országos és regionális szinten egyaránt, továbbá párbeszédet folytat a büntető igazságszolgáltatási rendszer képviselőivel és más fontos szereplőkkel. A szakértői csoportnak rendszeres kapcsolatot kell biztosítania az Iraki Tervezési Minisztériummal, amely a támogatások átfogó koordinációjáért felelős. A csoport szoros kapcsolatot épít ki az Európai Bizottság iraki ügyekért felelős irodájával (amelynek székhelye jelenleg Ammánban van), a tagállamok kétoldalú programjaival, az Egyesült Nemzetek Szervezete iraki segítségnyújtási missziójával, az ENSZ Fejlesztési Csoportjával, egyéb nagy nemzetközi segítségnyújtó szervezetekkel és a régió hatóságaival.

(5) A szakértői csoport egy kis munkaegységet alkot, amely szükség szerint kiegészíthető rövid távra igénybe vett szakértőkkel.

3. cikk

A szakértői csoport vezetője és a szakértői csoport tagjai

(1) A szakértői csoport vezetőjévé Pieter Feith-t nevezik ki. Ő választja ki a szakértői csoport tagjait a főtitkár/főképviseelő felügyelete alatt. A szakértői csoport vezetője a szakértői csoport méretét és összetételét érintő kérdésekkel kapcsolatban konzultál a Politikai és Biztonsági Bizottsággal (a továbbiakban: PBB).

(2) A szakértői csoport vezetőjét és tagjait a tagállamok vagy az EU intézményei rendelik ki. A szakértői csoport minden tagja a kirendelő tagállam vagy EU-intézmény fennhatósága alatt marad és a szakértői csoport érdekében jár el és végzi feladatát. Megbízásuk végrehajtása alatt és azt követően a szakértői csoport tagjait a legteljesebb titoktartási kötelezettség terheli a csoporthoz kapcsolódó minden adatot, tény és információt illetően.

(3) A személyzet tagjait kirendelő tagállam vagy EU-intézmény felelős a kirendeléshez kapcsolódó, a személyzet tagja részéről vagy vele összefüggésben felmerülő bármely igény teljesítéséért. A szóban forgó tagállam vagy EU-intézmény felelős a kirendelt személlyel szemben bármely eljárás megindításáért.

(4) A szakértői csoport vezetője ellátja a szakértői csoport vezetését és felel annak működéséért.

4. cikk

Politikai ellenőrzés és jelentéstétel

(1) A szakértői csoport vezetője a főtitkár/főképviseelő felügyelete alatt jár el és jelentést tesz neki.

A PBB rendszeres időközönként jelentést kap a szakértői csoport vezetőjétől.

(2) A PBB gyakorolja a politikai felügyeletet, a Tanács felelőssége mellett. A PBB rendszeres időközönként jelentést tesz a Tanácsnak.

5. cikk

Biztonság

(1) A szakértői csoport vezetője – a Tanács Biztonsági Hivatalát a misszióban képviselő személlyel való konzultációt követően – felel a szakértői csoportra vonatkozó biztonsági minimumszabályok betartásának biztosításáért.

(2) A tagállamok törekszenek arra, hogy gondoskodjanak Irakban a szakértői csoport biztonságos elhelyezéséről, golyóálló mellényekkel való ellátásáról és védelméről.

(3) A szakértői csoport vezetője a csoport kiküldetését érintő biztonsági kérdésekben konzultál a PBB-vel, a főtitkár/főképviseelő utasításai szerint.

6. cikk

Pénzügyi rendelkezések

(1) A szakértői csoporttal kapcsolatos kiadások fedezésére szánt pénzügyi referenciaösszeg 1 058 000 EUR.

(2) Az (1) bekezdésben meghatározott összeggel finanszírozott kiadásokat a kiadásokat az Európai Közösség költségvetésre alkalmazandó szabályainak és eljárásainak megfelelően kell kezelni azzal a kivétellel, hogy az előfinanszírozás nem marad a Közösség tulajdonában.

(3) A Bizottság szerződést köt a szakértői csoport vezetőjével. Az e szerződésben vállalt tevékenységek költségvetési vonatkozásaival kapcsolatosan a szakértői csoport vezetője teljes jelentési kötelezettséggel tartozik az öt ellenőrző Bizottságnak. A szakértői csoport vezetője felel minden kiadásért a Bizottság előtt.

(4) A pénzügyi rendelkezések tükrözik a szakértői csoport működési követelményeit, beleértve a biztonsági feltételekkel kapcsolatosakat is.

(5) A kiadások ezen együttes fellépés hatálybalépésének napjától elszámolhatók.

7. cikk

Hatálybalépés

Ez az együttes fellépés az elfogadásának napján lép hatályba.

Ez az együttes fellépés 2005. február 15-én hatályát veszti.

8. cikk

Kihirdetés

Ezt az együttes fellépést az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* ki kell hirdetni.

Kelt Brüsszelben, 2004. november 26-án.

a Tanács részéről
az elnök

B. R. BOT